மார்க்கோ போலோ

வி. எஸ். வி. இராகவன்

லோட்டஸ் பப்ளிஷர்ஸ்
2, கொண்டி செட்டித் தெரு, சென்னை—1.

பதிப்புரிமை] 1954 [விலை ரூ. 2-0-0

முதல் பதிப்பு : நவம்பர் 1954.

Printed at Rajan Electric Press, Madras—1.

முன்னுரை

தமிழ் நாட்டின் நிலவளமும், நீர்வளமும், மலை வளமும், கடல் வளமும் அந்நியர் பலரை அன்போ டழைத்து ஆதரவு அளித்து, அறிவுத்துறையிலும் சிறப்புற்று ஓங்கிவளர ஊக்கமளித்து நின்றன. அதுவும் யாத்திரிகர்கள் பற்பல தேசங்களினின்றும் ஓயாமல் வந்து நம் நாட்டின் பண்பாட்டை நன்கு தெரிந்து, தம் நாட்டிற்கேகி, அவற்றைப் பன்மடங்காகச் சிறப்பித்துக் கூறுவாராயினர். இத்தகைய யாத்திரிகர் களில் முக்கியமானவர் நாம் இந்நூலுள் கூற முனைந்திருக்கும் மார்க்கோ போலோ.[1]

மார்க்கோ போலோ வெனிசு[2] நகரத்தில் கி. பி. 1254-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வெனிசு நகர வர்த்தக மக்கள் குடியைச் சேர்ந்த அவரது தந்தையின் பெயர் நிக்கொலோ போலோ[3]. தந்தையும் அவரது நண்பரான மாப்பியோ[4] என்பவரும் சேர்ந்து வர்த்தக நிமித்தமாகக் கான்ஸ்டான்டி நோபிள்[5] என்ற பெரு நகரத்துக்குப் பிரயாணப்பட்டனர். பற்பல இன்னல்களைக் கடந்து, இறுதியில் சீனப் பேரரசரான குப்ளாய்கானின்[6] அரண் மனையை அடைந்து, அவ்வரசரால் சில காரியங்களை முடித்துவர மீண்டும் ஐரோப்பாவுக்குத் திரும்ப ஏவப் பட்டனர். அவ்வாறே அவர்கள் திரும்பித் தம் நாடடைந்து, இரண்டாம் முறை சீனப் பேரரசுக்குப்

---

[1] Marco Polo
[2] Venice [3] Nicholo Polo [4]Maffeo. [5]Constantinople
[6] Kublaikhan

பிரயாணப்படும்போது, பதினேழு வயது நிரம்பியுள்ள இளைஞர் மார்க்கோ போலோவைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கே பதினேழு வருடங்கள் சீனப்பேரரசரிடம் பல்வேறு உத்தியோகங்களை வகித்து வந்ததாகவும், கடைசியாகப் பாரசீக மன்னர்க்கு மனைவியாகப் போகும் மங்கை யொருத்திக்குத் தக்க துணையாகத் திரும்பி அனுப்பப்பட்டதாகவும், திரும்பி வரும் வழியில் பல நாடுகளைத் தாம் கண்டதாகவும், மார்க்கோ போலோ தமது வரலாற்றில் விரிவாக எழுதிவைத்திருக்கிறார். அவர் எழுதிவைத்த யாத்திரைக் குறிப்புக்கள் அக்காலத்திலேயே மக்களால் மாயக் கதைகளாக[1]ப் போற்றப்பட்டுவந்தன.

மார்க்கோ போலோ 1295-ஆம் ஆண்டில் தம் தாய் நாடு திரும்பியதும், நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் காரணமாக, அவர் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டு, 1299-ஆம் ஆண்டு விடுதலை அடைந்தார். அவர் வரலாற்றை முதன்முதல் ஆங்கிலத்தில் தொகுத்து எழுதியவர் ஜான் பாப்டிஸ்ட் ரமுசியோ[2] என்பவர். இவர் மார்க்கோ போலோவை அடிக்கடி "கோடீஸ்வரர்" [3] என்று வருணிப்பதிலிருந்து, மார்க்கோ போலோ சீனப் பேரரசரிடமிருந்து எத்தகைய பெருமதிப்புக்கொண்ட வெகுமதிப் பொருள்களைப் பெற்றுத் திரும்பி யிருக்க வேண்டும் என்பது ஒருவாறு புலனாகும். கடைசியாக, இன்பம் நிறைந்த இல்வாழ்க்கை நடத்தி, 1324-ஆம் ஆண்டில் மார்க்கோ போலோ காலமானார்.

மார்க்கோ போலோ எழுதிவைத்த புத்தகம் யாத்திரைப் புத்தகங்கள் யாவற்றிலும் தலை சிறந்து விளங்கு-

---

[1] Fairy tales [2] John Baptist Ramusio [3] Il Milione

கின்றது. இன்றைக்கும் மத்திய ஆசியா வழியாகச் செல்லும் யாத்திரிகர்களுக்கு இப்புத்தகம் ஓர் வழி காட்டியாகவும் உதவுகின்றது. ஆசியாக் கண்டத்தைக் கடந்து, சீனப்பேரரசின் சீர்மையையும், மாட்சிமையை யும் முதன்முதல் உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் மார்க்கோ போலோ அல்லவா? சீனுவிலும், ஜப்பானிலும் கிடைக்கும் ஏராளமான முத்து, பொன், நவரத்தினம் முதலிய அரிய செல்வங்களும், அகில், துகில் முதலிய வாசனைப் பண்டங்களும் மார்க்கோ போலோவினுல் மேலை நாட்டிற்குப் பின்னும் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. இங்ஙனமே நமது பாரத நாட்டின் கடற்கரையிலமைந்த பல நாடு, நகரங்கள் பற்றியும் அங்கு விளையும் அரிய பொருள்கள் பற்றியும் மேனுட் டார் அறிவதற்கும் மூலகாரணமாக இவரது குறிப்புக் கள் விளங்கின. இவைகள் யாவும் கதைபோல் வழங்கப் பட்டு, அக்கதைகளே, அன்றிருந்த கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ்[1] என்ற யாத்திரிகரை வசீகரித்து நின்றன. இவைகளின் சிறந்த தூண்டுதலினுல் உந்தப் பெற்றுத் தாமும் கீழ்த்திசை நாடுகளையடையப் புதியதோர் பாதையிலே செல்ல அவர் புதியதோர் கண்டத்தை — அமெரிக்கா[2] என்னும் அழகிய பெரும் பூமியைக் — கண்டுபிடித்தார். மார்க்கோ போலோ எழுதிவைத்த குறிப்புக்களே தம்மை இவ்வாறு தூண்டிற்று எனக் கொலம்பஸே ஓரிடத்தில் வரைந்துள்ளார்.

எனவே இத்தகைய சிறப்புக்கள் பல வாய்ந்த மார்க்கோ போலோவின் யாத்திரை வரலாறு புதுமை பல நிறைந்து படிக்கப் படிக்க இன்பம் தருகின்றது.

---

[1] Christopher Columbus

[2] America

அதுவும் மார்க்கோ போலோ எழுதிவைத்த நம் தமிழ் நாட்டுச் செய்திகளைப் படிக்கும்போது யாவற்றையும் விடப் பேரின்பம் அளித்து நிற்கும். தமிழ் நாட்டைப் பற்றி அவர் கூறும் செய்திகளில் சிற்சில முரண்பாடுகள் காணப்பட்டாலும், நமக்கு அக்காலத்தைப் பற்றிக் கிடைக்கும் ஆதாரச் செய்திகள் அவை ஒன்றே.

மார்க்கோ போலோ எழுதிவைத்த குறிப்புக்களில் காணப்படும் ஊர்ப்பெயர்கள், நாட்டின் பெயர்கள், அரசர் பெயர்கள் ஆகிய யாவும் இன்று மிகவும் திரிந்தே வழங்கிவருகின்றன. ஒவ்வொரு பெயருக்கும் பொருத்தமான பெயரைக் குறிப்பிட்டு, ஆராய்ச்சி மிகுந்த அடிவரவுகளாகச் சில குறிப்புக்களும் இப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்முறையில் போற்றும் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

இப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் செய்திகள் அவர் **இந்தியாவிலும்** மற்றும் **சில வெளி நாடுகளிலும்** செய்த சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி எழுதிவைத்த குறிப்புக்களின் சீரிய தமிழ்த் தழுவலே யாகும். அவை முறையே முதல் இரண்டாம் பகுதிகளில் காணப்படும். ஏனைய நாடுகளைப் பற்றியும் ஈண்டு எழுதப்புகின், அது மிகப் பெரிய புத்தகமாக விரிந்து விடுமாதலால், சில பகுதிகளின் குறிப்புக்களை மட்டும் தொகுத்து இந்நூலில் கொடுத்துள்ளேன்.

எனது நண்பரும், பேரன்பரும், **பேராசிரியர் திரு. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை** பி. ஏ., பி. எல். அவர்களிடம் பல காலம் தமிழ் பயின்று வருபவருமான **வித்துவான் திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை** அவர்கள் தமது

பல வேலைகளுக்கிடையில், இதில் அரிய திருத்தங்கள் பல செய்திருக்கிறார். அவர்க்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

இத்தமிழ்த் தழுவலை அன்புடன் ஏற்று, என்னை மேன்மேலும் இப்பணியில் ஊக்குவிக்குமாறு ஆசிரிய அறிஞர்களையும், தமிழன்பர்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அன்பர்கள் அளிக்கும் அரிய ஊக்கமே இதைப்போன்ற பல நூல்கள் யாத்தற்குரிய பெரும் தூண்டுகோலாக அமையும் என்பது உறுதி, உறுதி.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிக!

ஆக்கியோன்

பொருளடக்கம்

முதல் பகுதி

(இந்தியா தேசம் பற்றிய குறிப்புக்கள்)

இரண்டாம் பகுதி

(பிற நாடுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள்)

மார்க்கோ போலோ

முதல் பாகம்

(இந்திய நாட்டைப்பற்றி எழுதிய குறிப்புக்கள்)

1. வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்தியாவின் பெரும் புகழ்

பண்டைக் காலந் தொட்டுப் பண்புமிக்க நாடுகள் பலவற்றுள் நம் இந்தியாவும் சீனாவும் அரும் பெரும் புதையல்கள் பல கொண்ட நாடுகளாகக் கருதப் பட்டு வந்தன. முத்தும், பொன்னும், மணியும், அகிலும், துகிலும், ஆரமும் அளவின்றிக் கிடைக்கும் நாடுகளாகத் தலை சிறந்து விளங்கிவந்தன. இவ்விரு நாடுகளின் பெருமைகளைப் பற்றியும், கிடைக்கும் அரிய பொருள்களைப் பற்றியும் மேனாட்டு யாத்திரிகர்கள் பலர் பலவாறு எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். ஆதிகாலந் தொட்டே நம் நாட்டிற்கும் மேலை நாடாகிய கிரேக்க நாட்டிற்கும் வாணிபத் தொடர்பு உண்டென்பது யாவரும் அறிந்த தொன்றே. அரிசி, தோகை, கற்பூரம், மிளகு, அகில் போன்ற பல தமிழ்ச் சொற்கள் கிரேக்க மொழியில் மருவி வழங்குவதும், ஓரா[1] போன்ற கிரேக்கச் சொற்கள் நம் நாட்டு மொழி வழக்கில் இடம் பெற்றிருப்பதுமே இதற்குப் போதிய சான்றுகளாகும்.

யாத்திரைக் குறிப்புக்கள்

கீழைநாடு போந்த மேலை நாட்டு யாத்திரிகர்கள் தம் நாடு திரும்பியவுடன், அந்நாடுகளின் பெருமையையும், புகழையும் பலபடப் புனைந்து எழுதி வைத்தனர். அவ்வாறு அவர்கள் எழுதி வைத்ததனாலன்றோ மேனாட்டார் பலர் இந்தியா

[1] Hora

போன்ற செல்வம் கொழிக்கும் நாடுகளுக்குச் சென்று, அச் செல்வங்களைக் கொணரப் பெரிதும் அவாக் கொண்டனர். ஆயினும் அவா மட்டும் இருந்துவிட்டால் போதுமா? அதனை அடையும் மனத்துணிவும் பெரிதும் வேண்டுவதன்றோ? அவ்வரிய மனத்துணிவு பெற்ற சிலரே கப்பலேறிக் கடல் கடந்து காணுத் தேசங்களையும் கண்டு களித்தனர்.

யாத்திரிகர்கள் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களுள் மேலை நாட்டு மக்களின் மனத்தை மிகவும் தூண்டியது சீனப் பேரரசைப் பற்றிய பெரும் வரலாற்று உண்மைகளே. "குப்ளாய்கான் என்பவர் சீனப் பேரரசைப் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டின்[1] பிற் பகுதியில் ஆண்டு வந்தார். அவருடைய செல்வமும், பெருந்தகைமையும், புகழும் கடல் கடந்து உலகம் முழுவதும் பரவின. அவருடைய ஆளுந்தன்மையும், அவர் நாட்டில் உள்ள பண்டப் பொருள்களின் மிகுதியும், மணி, பொன் முதலியவற்றின் குவியல்களும் பலர் மனத்தைக் கவர்ந்தவண்ணமா யிருந்தன. ஆகவே, சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கானை அண்டி அரிய செல்வத்தை அடைய அரும்பாடுபட்டுக் கடல் கடந்து சென்றனர் திரமுள்ள பல யாத்திரிக மணிகள். அவர்களில் முக்கியமானவர் இங்கே கூறப்புகும் **மார்க்கோ போலோ** ஆவர்.

---

[1] கி. பி. 1280—1300-ஆம் ஆண்டில் குப்ளாய்கான் அரசாட்சி செய்தார் எனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. ஆனால் மார்க்கோ போலோ, இவர் 1256—1294 கி. பி. வரையில் அரசு செலுத்தினர் எனவும், இவர் 1203 கி. பி. யில் பிறந்தார் எனவும், இவருக்கு 1288 கி. பி. யில் 85 வயது ஆயிற்றெனவும் வேறொரு இடத்தில் கூறுகிறார். ஆகையால் இவற்றில் எது சரியானது என நிர்ணயிப்பது ஆராய்ச்சியாளருடைய பொறுப்பாகும்.

மார்க்கோ போலோ என்னும் வீரம் செறிந்த பெருந்தகையாளர் இத்தாலி நாட்டில் சிறந்து விளங்கிய வெனிசு நகரத்தில் 1254-ஆம் ஆண்டு தோன்றினர். உயர்குடியில் பிறந்து வளர்ந்த அவரது தந்தையின் பெயர் நிக்கொலோ போலோ என்பதாகும். நிக்கொலோ போலோ, கான்ஸ்டான்டி நோபிள் என்ற பெரும் பட்டணத்துடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டு வாழ்க்கையைச் செப்பனிட்டுச் சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்ந்து வந்தார்.

மார்க்கோ போலோவின் பிறப்பு

அவரும், அவருடன் வாணிப முதலீடு இட்ட மாப்பியோ என்பவரும் சேர்ந்து, கிரிமியா என்னும் நாட்டுக்கு வாணிப நிமித்தமாகச் சென்றனர். வாணிபம் செழித்தோங்கியதனுல், அவர்கள் பெரும்பொருள் ஈட்டினர். ஆனல், இவர்கள் திரும்பித் தங்கள் நாடடைய நினைக்கும்போது வழியில் டார்டார் என்பவர்களின் போர் நடைபெற்றது. அப்போர் இவர்களைத் தடுத்து, தங்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாமல் செய்துவிட்டது.

இதனுல் அவர்கள் யோசனை செய்து இறுதியாகப் பொகாரா[1] என்னும் பாலைவனத்தைக் கடந்து அங்குள்ள நாடுகளில் வாணிபத்தின் பொருட்டு மூன்று வருடங்கள் இருந்தனர். இவ்வாறு அவர்கள் அந்நாட்டில் வாணிபம் செய்து வரும் சமயம், சீனப் பேரரசின் சக்கிரவர்த்தியாகிய குப்ளாய்கானின் பெயர் அவர்கள் காதுக்கு எட்டியது. அப்பேரரசை நோக்கி அவ்விரு வணிகர்களும் பயணப்

சீனப் பிரிவுகள்

[1] Bokhara.

பட்டனர். ஒரு வருடம் பிரயாணம்செய்து வழியி லுள்ள பல நாடுகளைக் கடந்து கடைசியாகச் சீனதேசம் சென்றடைந்தனர். ஓர் நன்னுளில் அவர்கள் குப்ளாய் கானின் அரண்மனையில் நுழைந்தனர். அச் சீனப் பேரரசர் அவர்கள் வருகையை யறிந்து அகமகிழ்ந்து, அவர்களுக்குத் தக்க மரியாதைகளுடன் சிறந்த வரவேற்பு அளித்தார். அப்பொழுது சீன தேசம்[1] இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மேல் பாகம் - அதாவது வடபாகம் - கெதே[2] என்றும், கீழ்ப்பகுதி - அதாவது தென்பாகம் - மஞ்சி[3] என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தன.

ரோம் நகருக்குத் திரும்புதல்

நிக்கொலோ போலோவும் அவரது நண்பரும் சீன தேசத்தில் அதன் பேரரசர் குப்ளாய்கானுல் வெகுவாக ஆதரிக்கப்பட்டனர். பின்னர், அவர்களை ரோம் நகரில்[4] வதிந்து வந்த போப் பாண்டவரிடம்[5] தூதாக அனுப்பிச் சில பாதிரி மார்களைத் தம்மிடம் அனுப்பித்தருமாறு குப்ளாய்கான் வேண்டினர். மற்றும், போப்பாண்டவர் சன்னிதியி னின்று விளக்கெரிக்க உதவும் எண்ணெயில் சிறிது பாகம் பெற்றுக்கொண்டு வரவும் அவர்களை அனுப்பி யிருந்தார். அவர்கள் மூன்று வருடங்களாகப் பல நாடுகளையும் கடந்து, இறுதியாக ரோம் நகரை அடைந்தனர். ஆனுல், அவர்கள் அவ்விடத்தை யடைந்த பொழுது, யாரை எதிர்பார்த்து வந்தார்களோ, அப் போப்பாண்டவர் ஆவி துறந்திருந்ததை யறிந்தனர். அடுத்த போப்பாண்டவர் யாவர் என்பதை நிச்சயிக்க

[1]China [2]Cathay [3]Manji [4]Rome [5]Pope

ஒரு தேர்தல் நடைபெறும் நாளையும் அறிந்தனர். ஆனால் அதுவரையிலும் தங்கள் காலத்தை ரோமில் கழிக்க மனமில்லாமல் தங்கள் சொந்த ஊராகிய வெனிசு நகரத்தை அடைந்தனர். அவர்கள் அவ்வாறு அடைந்தது *1269*-ஆம் ஆண்டு ஆகும்.

வீட்டில் கேட்ட பேரிடி

வீட்டை யடைந்ததும் பேரதிர்ச்சி ஒன்று அவர்கள் காதுக்கு எட்டியது. நிக்கொலோ வீட்டில் நுழைந்து, தம் மனைவியைத் தேடினார். ஆனால் அவள் இருந்தால்தானே எதிர் கொண்டழைக்க? அவள் இறந்து பல வருடங்கள் ஆயின என்பதைப் பின்னர் அறிந்தார். அவளுக்கு ஒரு மகன் மட்டும் இருந்தான். அம்மகன் பெயர் மார்க்கோ போலோ. அப்பொழுது அம்மகனுக்கு வயது பதினேழு நிரம்பியிருந்தது. அவரே இப்புத்தகம் வருணிக்கும் யாத்திரிகர் ஆவர். மார்க்கோ போலோ அதுகாறும் தமது மாமன் வீட்டில் வளர்ந்து வந்தார்.

மார்க்கோ போலோவின் புறப்பாடு

தந்தையும் நண்பரும் சிலகாலம் வெனிசு நகரத்தில் வதிந்து போப்பாண்டவரின் தேர்தலை எதிர் நோக்கியிருந்தனர். ஆனால் அத்தகைய தேர்தல் நாள் எக்காரணத்தாலோ தள்ளி வைக்கப் பட்டதால், அவர்கள் மீண்டும் *1271*-ஆம் ஆண்டு சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கானிடம் செல்ல நினைந்தனர். அவ்வாறு நினைத்த அவர்கள் பிரயாணப்பட்டுப் பற்பல தடைகளுக்கு ஆளாகி *1275*-ஆம் ஆண்டு சீனப் பேரரசை அடைந்தனர்.

அவர்களுடன் இளைஞர் மார்க்கோ போலோவும், தமது பதினேழாவது வயது முடியுந் தருவாயில் கிளம்பினர். ஆண்டவர் சன்னிதியில்பெற்ற சிறிது எண்ணெயையும் தங்களுடன் எடுத்துச் சென்றனர்.

சீனப் பேரரசை அடைதல்

இவர்கள் வரவைக் கண்டதும், சீனப் பேரரசரான குப்ளாய்கான் மிகுந்த மரியாதைகளுடன் வரவேற்றுத் தக்கவாறு உபசரித்தார். மார்க்கோ போலோ, அப்பொழுது வாலிபராக இருந்த காரணத்தால், அவருடைய பேச்சுக்களும், நடை, உடை, பாவனைகளும் அப்பேரரசரின் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. சிறிது காலத்தில், மார்க்கோ போலோ டார்டார் மொழியையும், சீன மொழியையும் அறிந்தார். சீன மக்களுடைய நடை, உடை முதலியவற்றையும், அவர்களின் பண்பாடுகளையும் நன்கு அறிந்து கொண்டார். அந்நியர் மொழியில் ஆர்வம் காட்டி அவர்களிடம் அன்புகொண்டு பழகியதால், குப்ளாய்கான், மார்க்கோ போலோவை, வெளிநாட்டுத் தூதராக அடிக்கடி அனுப்பிவைத்தார். இவரும் தமக்கு இட்ட பணியைச் செவ்வனேசெய்து பேரரசரின் மனத்தைக் களிப்படையச் செய்தார். இவ்வாறு அயல்நாட்டு அலுவலாளராகச் செல்லும் பொழுது நம் இந்தியாவிலும் இறங்கிப் பலநாடுகளைச் சுற்றித் தாம் கண்டவற்றைச் சிறந்த வரலாறாக எழுதி வைத்தார். இவ்விளைஞர் மார்க்கோ போலோ குப்ளாய் கானிடம் பதினேழு வருடங்கள் அயல்நாட்டு அலுவலாளராக வேலை பார்த்து வந்தார்.

குப்ளாய்கானுக்கு வயது அதிகமாகிக்கொண்டே வந்ததால், இன்னும் சில காலமேனும் வசிப்பது

நிச்சயிப்பதற் கில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதை மார்க்கோ போலோவும், மற்றைய இருவரும் அறிந்து, அதற்குத் தக்கவாறு நடந்துகொள்ள முயன்றனர். குப்ளாய்கானுக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வரும் சீனப் பேரரசர் அதே சலுகைகளைத் தங்களுக்குக் காட்டுவாரா என்று மனத்தில் பெரும் ஐயப்பாடு தோன்ற, அந்நாட்டினின்று அகன்று தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல விழைந்தனர். ஆனால் இவ்வெண்ணத்தை நேரடியாக அப்பேரரசரிடம் எங்ஙனம் எடுத்துரைப்பது என்னும் பெரும் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்க, ஊழ்வினையின் நற்பயனாய் அவர்களுக்கு அதற்கொரு நல்வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பாரசீக தேசத்து மன்னனான 'ஆர்கான்'[1] என்பவன் குப்ளாய்கானின் உறவினர் ஒருவரின் எழில் மிக்க பெண்ணை மணக்க உத்தேசித்து, அவளைத் தக்க துணையுடன் தன் நாட்டுக்கு அனுப்பித் தருமாறு குப்ளாய்கானின் உதவியை வேண்டிநின்றான். ஆனால் அப்பெண்ணுடன் வழித்துணையனுப்ப அந்நாட்டிற்குரிய வழியைத் தெரிந்தவர் யாரேனும் இருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அவ்வாறு வழி நன்கு தெரிந்திருந்தவர்கள் மார்க்கோ போலோவும், மற்ற இருவருமே. ஆதலால், அவர்கள் அப்பெண்ணுக்கு வழித்துணையாகத் தாங்கள் செல்வதாக வாக்களித்தனர். ஆனால் குப்ளாய்கானுக்கு அவர்களைப் பிரிய மனமில்லை. என்றாலும், கடைசியில் பாரசீக மன்னனின் வேண்டுதலை உத்தேசித்து அவர்களை அப்பெண்ணுடன் அனுப்பி வைத்தார். அனுப்பும்போது, குப்ளாய்கான்,

வெனிசு திரும்புதல்

---

[1] Argon

மார்க்கோ போலோவுக்கும், அவர் தந்தைக்கும், தந்தையின் நண்பர்க்கும் பலவித மரியாதைகள் செய்து வழியனுப்பிவைத்தார். மார்க்கோ போலோவிடம் சிறப்பான நட்புக் கொண்டதால், அவருக்குத் தனியாகப் பொன்னும் மணியும் பல்வகைச் செல்வங்களும் பரிசு கொடுத்து, பொன்னால் செய்யப்பட்டதும் தம் பெயர் பொறிக்கப்பட்டதுமான கேடயம் ஒன்றையும் கொடுத்தார். வழியில் யாதொரு தொல்லையும் ஏற்படா வண்ணம் போய்ச் சேர அக்கேடயம் அவருக்கு உதவிற்று. குப்ளாய்கான் கொடுத்த அக்கேடயத்தை அவர் எங்குக் காட்டினாலும், அத்தேசத்தார் அவருக்கு உயர்ந்த மரியாதைகள் செய்து, வேண்டிய வற்றை வேண்டியவாறு அளித்து உதவுவர். இவ்வாறு அவர்கள் சீன தேசத்தை விட்டுப் புறப் பட்டனர்.

மணமகளுடன் புறப்பட்ட அம்மூவரும் பாரசீக நாட்டையடைந்து, மூன்று வருடங்கள் அங்குத் தங்கிப் பின் 1295-ஆம் ஆண்டு தங்கள் சொந்த நாடாகிய இத்தாலி நாட்டை யடைந்தனர். இதற்கிடையில் அவர்கள் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமன்று. எழுத்தால் எழுத முடியாத பல இன்னல்களையெல்லாம் கடந்து இறுதியில் தங்கள் நாடு வந்து சேர்ந்தனர். தங்கள் நாடடைந்ததும், சீனப்பேரரசர் குப்ளாய்கான் இறந்து விட்ட செய்தியை வருத்தத்துடன் அறிந்து. மிக மிக வருந்தினர்.

தந்தையும், நண்பரும் ரோம் நகரிலே தங்கள் சொந்த அலுவலை முன்னிட்டுத் தங்கிவிட, மார்க்கோ போலோ மட்டும் தமது உற்றார் உறவினரைக்காண வெனிசு நகரம் வந்தடைந்தார்.

சொந்த நகரத்தில் மார்க்கோ போலோ இறங்கியதும் இவரை எவராலும் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. இவருடன் யாவரும் கலந்து உறவாட மறுத்தனர். இந்நிலையில் தாமே மார்க்கோ போலோ என நிலைநாட்டி, தங்கள் உறவினரிடம் உரிமையோடு வாழ்வது எங்ஙனம் என்று சிந்தித்த பொழுது, சட்டென அவருக்கு அரிய எண்ணம் ஒன்று உதித்தது.

அடையாளம் கண்டுகொள்ள திகைப்பு

தம்மிடமிருந்த விலைஉயர்ந்த - குப்ளாய்கான் அன்பளிப்பாக அளித்த-பொன், வைரம் நவரத்தினம், தந்தம், வாசனைப் பண்டங்கள் முதலிய பல பொருள்களைக் காட்டவே, அவ்வெனிசு நகரப் பெருமக்கள் சிறிது நம்பிக்கை கொண்டனர். பொன்னின்பால் பெருமையும் மோகமும் கொண்டு மார்க்கோ போலோ கொடுத்த பரிசுகளை ஏற்று, அவரைத் தம் உறவினருள் ஒருவராக நடத்த இசைந்தனர்.

ஆனால் மார்க்கோ போலோ வெனிசு நகரத்தில் நெடுநாட்கள் இருக்கவில்லை. போர் முரசு கொட்டியதால், இளைஞர்கள் யாவரும் நாட்டுப் போரில் கலந்து கொள்ள ஆணையிடப்பட்டனர். ஆகவே, நம் மார்க்கோ போலோவும் அரசினர் ஆணையின்படி அமர்க்களத்தில் அரும்பணி புரியச் சென்றனர். போர்க்கப்பல் தலைவனாக அமைந்து, மாற்றாரோடு பொருதார். ஆனால் துரதிட்டவசமாக, இவருடைய கப்பல் நாசமாக்கப்பட்டது. இவர் பக்கம் இருந்த போர் வீரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சிறை பிடித்துச் செல்லப்பட்டனர். 1296-ஆம் ஆண்டு சிறை

போரில் பெற்ற சிறைவாசம்

பட்ட மார்க்கோ போலோ மூன்று வருடங்கள் ஜினேவா சிறையில்[1] தவங்கிடந்தார் என்றே கூறலாம். அச்சிறையி லிருந்த வருடங்களிலேதான், தாம் அதுகாறும் கண்டவற்றைப் பிரெஞ்சு மொழியில் தமது நண்பராக இருந்த, பைசா[2] நகரத்தைச் சேர்ந்த ரொஸ்தி செல்லோ[3] என்பவரைக் கொண்டு எழுதி வைத்தார். அக் குறிப்புக்களே பிற்காலத்தில் பலர் பலவாறு மொழிபெயர்க்க மூலமாக உதவிற்று.

இறுதி நாட்கள்

1299-ஆம் ஆண்டு சிறைமீட்சி பெற்றதும், மார்க்கோ போலோ தமக்குப் பிடித்த மங்கை யொருத்தியை மணந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திவந்தார். நிறைந்த செல்வமும், புகழும் படைத்திருந்ததால், வெனிசு நாட்டு வர்த்தகர்களிடையே அவர் சிறந்த நன் மதிப்பைப் பெற்று, நடுநாயகமாய் விளங்கிவந்தார். உயர்ந்த பதவியி லிருக்கும் அலுவலாளர் பலர், மார்க்கோ போலோவின் உதவியைப் பெரிதும் நாடி வந்தனர் என்றும், உதவி யளிப்பதில் அவர் என்றுமே தயங்கியது கிடையாது என்றும் வரலாற்று உரைகள் நமக்குத் தெரிவிக் கின்றன. வீட்டுக்குக் குழாய் வைக்கவேண்டுமாயினுஞ் சரி, நாட்டுக்குச் சேனை தயாரிக்கவேண்டுமாயினுஞ் சரி, மார்க்கோ போலோவின் உருவமே யாவர் மனத்திலும் முன்னின்று, அவரையே யாவற்றிற்கும் தலைமை தாங்கிச் செய்யுமாறு அந்நாட்டு மக்கள் வேண்ட லாயினர். இத்தகைய உயர்ந்த செல்வாக்கோடும், பண் பட்ட உள்ளத்தோடும், ஆதரவு அளிக்கும் மனப்

[1] Genoa [2] Pisa [3] Rustigielo

பான்மையோடும் வாழ்ந்து வந்த மார்க்கோ போலோ, வாழ்வின் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்தார். இனித் தாம் வசிக்கமுடியாதென உறுதியாக எண்ணி, தம் மக்களுக்கு உயில் ஒன்றை எழுதிவைத்தார். மார்க்கோ போலோவின் மிகுந்த செல்வத்தைப் பங்காகப் பெற்ற வர்கள் அவர் மனைவியான டோனுடாவும்,[1] அவர் பெண்கள் மூவரும் ஆவர். நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்த யாத்திரிகர் மார்க்கோ போலோ, 1324-ஆம் ஆண்டு-உயில் எழுதிய அதே ஆண்டில்-இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கி, வேறுலகத்துக்கு மீளா யாத்திரையாகச் சென்று விட்டார். இறக்கும்பொழுது மார்க்கோ போலோவுக்கு வயது எழுபது நிரம்பப் பெற்றிருந்தது. அவரது சடலம் சான் லாரன்சோ [2] என்ற வேதக்கோயிலில் [3] அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

சிறப்பினுக்குக் காரணம்

ஆயினும், எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மார்க்கோ போலோ எழுதிவைத்த வரலாறுகள், இன்றைக்கும் நமக்குப் புத்தம் புதியனவாகத் தோன்றுகின்றன. அதற்குக்காரணம், அவர் உண்மை நோக்கோடு உள்ளத்தைப் பண்பட்ட முறையில் செலுத்திப் பரந்த நாட்டைத் தமது விரிந்த மனப்பான்மையால் கண்டுகளித்துத் தாம் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே எழுதிவைத்ததுதான். பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டில் நம் இந்தியாவின் நிலைமையையும், முக்கியமாக நம் தமிழகத்தின் சீரும் சிறப்பையும் பற்றி அவர் வரைந்திருப்பது நமது அறிவுக்கு ஓர்

---

[1] Donata [2] San Lorenzo [3] Church

நல் விருந்தாகும். அவைகள் யாவும் வரலாற்று ஏட்டில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை என்றால் மிகையாகாது; முக்காலும் அது உண்மையே யாகும். வாழ்க மார்க்கோ போலோவின் அரிய அழகிய சொல் ஓவியங்கள் !

---

2. மாபர் நாட்டில் மார்க்கோ போலோ

பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டில், பல்வளமும் பாங்குறப் பெருகிய தமிழ் நாட்டினை, அராபியக் கப்பலோட்டிகள், "மாபர்"[1] என்று அழைத்து வந்தனர். அப்பொழுது மதுரையை ஆண்டுவந்த மன்னன் சுந்தர பாண்டியன் ஆவன். அவன் கீர்த்தியுடன் மதுரையை ஆண்ட காலத்திலேதான் மார்க்கோ போலோ, அயல் நாட்டுத் தூதராகத் தமிழ் நாட்டு எல்லைக்குள் வந்தார்.

---

1. MAABAR — "மாபர்" என்ற நாடு சில பிரதிகளில் "மலபார்" என்று பிழையாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால், "மலபார்" என்ற நாட்டை மிகத் திருத்தமாகவே மற்றோரிடத்தில் எழுதிவைத் திருக்கிறார். ஆகையால் மாபர் நாடு வேறு; மலயார் நாடு வேறு.

மாபர் நாடென்பது, திருநெல்வேலி, இராமேச்சுரம், நாகை, மகாபலிபுரம், மயிலாப்பூர் இறுதியாக உள்ள கடற்கரை நாடும் அவற்றை அடுத்துள்ள நாடுகளும் ஆம்.

ஆடம்ஸ் பாலம் (Adams Bridge) என்ற முக்கியமான முத்துக் குளிக்கப்படும் இடம் இராமேச்சுரம் அருகில் இருந்ததால், அவ்விடத்தைக் கொண்டு அக்கடற்கரைப் பிரதேசத்துக்கு மாபர் என்ற பெயர் இடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் எனச் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் நாம் நினைவில் வைத்திருத்தல் வேண்டும். மார்க்கோ போலோ தமிழ் நாட்டைச் சுற்றி வந்தது பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் அல்லவா? அப்பொழுது சேர, சோழர்களின் முடியாட்சி மறைந்து, பாண்டிய வம்சத்தினர் மட்டும் மதுரையை ஆண்டு வந்தனர். அவ்வாறு மதுரையை ஆண்ட மன்னனின் பெயர் சௌந்தர பாண்டியன் என்பதாகும்.

இங்கிருந்து, இலங்கை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றார். அவர் கண்டவற்றை அழியாச் சொற்களால் எழுதிவைக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார் என்பதை முன்னரே அறிந்தோம் அல்லவா? அவ்வாறு, மார்க்கோ போலோ, நம் தமிழ் நாட்டினைப் பற்றிக் கூறிய வரலாற்றினை ஈண்டு நோக்குவோம் :

அக்காலத்துக்கு நெடுங்காலம் முன்னரிருந்தே காஞ்சீபுரமும் அதை யடுத்திருந்த மகாபலிபுரமும் முறையே பிரசித்திபெற்ற நகர மாகவும் துறைமுக மாகவும் விளங்கிவந்தன என்று வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் பலரும், ஆராய்ச்சி வல்லுனர் பலரும் வரைந்திருக்கின்றனர். ஆகவே மகாபலிபுரம் என்ற சொல்லே மாபர் என்று திரிந்து வழங்கப்பெற்றது எனக் கொள்வதற்கு இடமுண்டு எனத்தோன்றுகிறது. ஏனெனில் மார்க்கோ போலோ ஒரு கப்பலோட்டி. அதுவும் சிறந்த, பிரசித்திபெற்ற மாலுமியும் கூட. ஆகவே அவர் இங்கு வந்தது கடல் வழியாகத்தான் என்பதை அவர் வாக்காலேயே அறியலாம். சிலோன் என்ற இலங்கையை இதற்கு முன்னர்க் கூறிவிட்டுப் பிறகு மாபர் நாடு என்பதை விவரிப்பதால், மாபர் நாட்டிற்கும் அவர் கப்பலிலேயேதான் வந்தார் என்பதை யூகித்தறியலாம். கிழக்குக்கரையில் விளங்கி வந்த துறைமுகம் மகாபலிபுரம் அதாவது மாமல்லபுரம் அல்லவா?

சிலப்பதிகாரத்தில்,

"இலங்கு நீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்"

—கடலாடு காதை 141

என்றலால், காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்று கூறப்படும் செழும்பதி அருகில் கலங்கரை விளக்கம் ஒன்று இருந்ததாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டில், அக்கலங்கரை விளக்கம் அழியப் பெற்று, மகாபலிபுரம் சிறந்து விளங்கி, கப்பல்களுக்கு உதவியளித்து வந்தது எனச் சரித்திர வரலாறு கூறுகின்றது. இம் மகாபலிபுரத்தில் உள்ள கலங்கரை விளக்கத்தை இன்றும் நாம் கண் கூடாகக் காணலாம். ஆகையால் மகாபலிபுரத்தையே சுருக்கமாகக் கூற வேண்டி, அதையே மாபர் எனச் சிதைத்துக் கூறினர் என்று கொள்வதே பொருத்தமுடைத்து.

(மாமல்லபுரம் - மகாபலிபுரம் - மகாபல்பூர் - மால்பூர் - மால்பர் - மாபர் என்று திரிந்து வழங்கியிருத்தல் வேண்டும்.)

"செய்லான்[1] தீவினை விட்டகன்று மேற்கு முகமாக அறுபது மைல், கப்பல் பிரயாணம் செய்தால், மாபர்[2] என்ற பெருநாட்டை நீவிர் அடைவீர். இத்திரு நாடு ஓர் தீவு அன்று. பரந்த இந்தியாவின் ஒரு பாகமே ஆகும். இது பண்பாட்டிலும், மாட்சிமையிலும் சிறந்த நாடாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. இந்நாட்டினை நான்கு வேந்தர்கள் அரசு நடாத்தி வந்தனராயினும், அவர்களில் செந்தர் பாண்டி[3] என்றவனே முக்கியமானவனும், தலைசிறந்த அரசனு

நாட்டின் நிலைமை

சதுரங்கப்பட்டினம் ஆங்கிலத்தில் சாட்ராஸ் (Sadras) என்று வழங்குவதும், சென்னைப் பட்டினம் மெட்ராஸ் (Madras) என்று வழங்குவதும் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும். மகாபலி புரம் என்ற நீண்ட சொற்றொடரைச் சரியாக உச்சரிக்க முடியாமல், அதையே மாபர் என்று சுருக்கம் செய்து கூறினர் எனக்கொள்வது பொருத்தமான கொள்கையே.

மற்றும், மூவர் - அதாவது சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தர்கள் ஆண்ட நம் தமிழ் நாட்டினைக் குறிப்பதால், அதை மூவர் நாடு என்றும், அதுவே மாபர் நாடு என மருவி வழங்கலா யிற்று என்றும் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

மற்றுஞ் சில அறிஞர், மறம்—அதாவது திண்மை வாய்ந்த மறவர் வாழ்ந்த நாடு—மறவ நாடு என்று கொண்டு, அதனையே அவர் மொழியில் மாபர் நாடு என எழுதிவைத்தார் என்றும் கொள்கின்றனர்.

எது எப்படியிருந்தாலும், மாபர் நாடு என்பது தமிழ் நாடே என்பதை மார்க்கோ போலோவின் வாக்கினாலேயே அறிகிறோம்.

[1] Zeilan (Ceylon)-இலங்கை [2] தமிழ் நாடு [3] Sender Pandi - சௌந்தர பாண்டியன்.

மாவான். அவன் ஆளும் நாட்டின் எல்லைக்குள், மாபருக்கும் செய்லானுக்கும் இடையே, முத்துக் குளிக்கும் இடம் ஒன்று உண்டு. அது ஓர் வளை குடா போல் தோற்றமளிக்கும். அவ் வளைகுடாவிலே கடலின் ஆழம் பத்திலிருந்து பன்னிரண்டு பேதம்ஸ்[1] வரையில் இருக்கும். சிற்சில இடங்களில் இரண்டு ஆள் ஆழம் கூட இருப்பதில்லை.

மீன் பிடிக்கும் பரதவர் தொழிலும், முத்துக் குளிப்பும் பின்வருமாறு நடைபெறுகிறது:

முத்துக் குளிக்கும் தொழில்

சிறு சிறு கூட்டங்களாக வணிகர் பலர் குழுமி, பற்பல அளவுள்ள கப்பல்களையும் படகுகளையும் தங்கள் வாணிபத்துக்கு வாடகையாக அமர்த்திக் கொள்வர். இக்கப்பல்கள் யாவும் அடிப்பாரம் தரைசாம்பி[2] நங்கூரம் பாய்ச்ச வசதி பெற்றனவாக இருக்கும். மற்றும் முத்துக் குளிப்பதில் அனுபவம் உடையவராயும், அக்கலையில் வல்லுனராயும் உள்ளவர்களை அமர்த்தி, இக்கப்பல்கள் வேலை மேல் செல்லும். சிப்பிகளை வலையால் ஆக்கப் பட்ட பைகளில் இட்டு, அவ்வலைகளைத் தங்கள் உடலிற் கட்டிக் கொண்டு, அடிக்கடி கீழும் மேலும் போய் வருவார்கள். மூச்சுவிட முடியாத நிலைமையில், அவர்கள் கடல் மட்டத்துக்கு மேல் வந்து, மூச்சு இழுத்து, மீண்டும் உள்ளே சென்று மூழ்கி முத்துக் குளிப்பர். இம்முத்துக் குளிப்பு நாள் முழுவதும் நடந்தேறும்.

---

1 Fathom - ஆறடி கொண்ட ஓர் அளவு.

2 Ground tackle - பொருள்களை மேலே இழுக்கும் ஒரு விதக் கயிறு. A kind of Crane or Pulley.

அவர்கள் இதில் விடாப்பிடியாக முனைவர். இவ்வாறு அவர்கள் அப்பருவத்தில் சேகரிக்கும் சிப்பிகள் எல்லா நாடுகளுக்கும் தேவையான முத்துக்களைக் கொடுக்கும் அளவுள்ளனவாக இருக்கும். இத்துறையில் - வளைகுடாவில் - கிடைக்கப் பெறும் முத்துக்கள் பெரும்பாலும் நல்ல ஒளியும், திடமும், கனமும் உள்ளவைகளாக இருக்கும். சிப்பிகள் மிகப் பெருவாரியாக எடுக்கப்படும் இடத்துக்குப் பேதலா[1] என்று பெயர் வழங்கப்படும். அது தாய் நாட்டின் கடற்கரையில் உள்ளது. அவ்விடம் முதற் கொண்டு அச்சிப்பி எடுத்தலும், மீன் பிடித்தலும், தெற்கு முகமாக அறுபது மைல்[2] வரையிலும் நடைபெறுகிறது.

முத்துக் குளிக்க ஏற்பாடு

இக்குடாவில் அளவிற் பெரிய மீன்கள் பெருவாரியாக நிறைந்திருப்பதால், அவைகள் முத்துக் குளிப்பவர்களை அடியோடு கொன்று விடுகின்றன. இக்கேட்டினைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவ்வணிகர்கள் தங்களுடன் மந்திரத்தால் வசியம் செய்யும் பலரை அழைத்துச் செல்வர். பார்ப்பனக் குடியைச் சேர்ந்த இம்மந்திரவாதிகள் அம்மீன்களின்மீது தாங்கள் கற்ற வித்தையை ஏவி, அதனால் மீன்களைத் தம் வயப்படுத்தி, முத்துக் குளிப்போருக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாதவாறு தடுத்துப் பாதுகாக்கின்றனர். முத்துக்குளிப்பது பகலில் மட்டுமே

---

[1] Betala - தூத்துக்குடித் துறைமுகத்துக்கும் இராமேச்சுரத்துக்கும் இடையில் உள்ள ஆழமான பாதலம் என்ற கடற்பகுதி. இப்பொழுது அப்பெயர் வழக்கில் இல்லை.

[2] இலங்கையின் கீழ்க்குப் பாகத்தையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறார் போலும்.

நடைபெறும். அதன் காரணமாக இவர்கள் மாலை வேளைகளில் அம்மந்திரத்துக்குச் சக்தியாதும் இல்லாமல் போகும்படி செய்து விடுகின்றனர். பகலில் நடப்பது போல் இரவிலும் நடக்கும் என நம்பி இராக்காலத்தில் முத்துச் சிப்பிகளைக் கவர வரும் வாணிபர்களும் திருடர் களும் அம்மீன்களுக்கு இரையாவார்கள் என்றும், அதைக் கண்டு மற்றவர் அஞ்சிக் களவு செய்யார் என்றும் நம்பிக்கை கொண்டு விளங்குகின்றனர். இம் மந்திரவாதிகள் ஏனைய பறவைகளையும், மிருகங் களையும், நஞ்சு மிக்க நாகங்களையும் நயமாக வசியம். செய்யும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

முத்துக் குளித்தல்

இத்தகைய முத்துக் குளித்தல் மே மாதம் இடையில் துவங்கும். இதில் ஈடுபட விரும்புவோர் அரசரிடம் தகுந்த அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்கியே அதில் ஈடுபட வேண்டும். அதற்காக அரசன் அவ்வாறு கிடைக்கும் வருவாயில் பத்தில் ஒரு பங்கினையே, தனக்கெனப் பெற்றுக்கொள்வான். முத்துக் குளிப்பவர்கள் தாங்களே அப்பணத்தைத் தனியாக ஒதுக்கிவைத்துக் கொடுத்து விடுவார்கள். மேற்கூறிய பருவம் முடிவதற்கும், இக்குடாவில் முத் துக் குளித்தல் முடிவடைவதற்கும் சரியாக விருக்கும். இக்காலத்துக்குள் அக்குடாவில் உள்ள முத்துச் சிப்பிகள் யாவும் எடுக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே, அவர்கள் இங்கு முத்துச் சிப்பி தீர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், தங்கள் கப்பலை வேறு இடங்களுக்கு ஓட்டிச் செல்வார் கள். முன்பு முத்துக் குளித்த இடத்திலிருந்து அவ்விடம் ஏறக்குறைய முந்நூறு மைல் தொலைவு உள்ளதாக இருக்கும். அப்புதிய இடத்தில் அவர்கள் செப்டம்பர்,

அக்டோபர் மாதங்களில் முத்துக் குளிப்பார்கள். அரசன் மேற்கூறியபடி பத்திலொரு பங்கைப் பெறுவதோடு அம்முத்துக்களில் நல்ல பெரிய வடிவான சிலவற்றைப் பெறவும் உரிமை படைத்துள்ளான். அவ்வாறு பொறுக்கப்பட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முத்துக்களுக்கு அரசன் தனியான சலுகை காட்டி, அவற்றிற்கேற்ற விலையாக நிறையப் பொருள் தருவதால், அத்தகைய முத்துக்களை அரசனிடம் கொண்டு காட்டுவதில் வணிகர்கள் எவ்வித மனக்கசப்பும் கொள்வதில்லை.

இப்பதியின் மக்களும் அரசனும்

மாபர் நாட்டின் இப்பகுதியில் உள்ள ஆதிக் குடிகள், மானத்திற்காகக் காக்க வேண்டிய உறுப்புக்களை மட்டும் சின்னஞ் சிறு துணியொன்றினால் மறைத்துக் கொள்வர். மேலும், அவர்கள் எப்பொழுதும் அரை நிர்வாண நிலையிலேயே செல்கின்றனர். அரசன் இவர்களைவிட விலைமிக்க துணியினை அணிந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதைத் தவிர, அவன் அதிகமான துணிகள் எம்முறையிலும் அணிந்து கொள்வதில்லை. ஆனால் அவன் பல்வகை அணிகளாலும் முத்துக்கள், வைரம், வைடூரியம் முதலிய நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரண வகைகளாலும் மேன்மைப் படுத்தப்பட்டு, பெருமிதத்துடன் காட்சியளிக்கிறான். மற்றும் அவ்வரசனது கழுத்திலிருந்து மார்புவரை எட்டும்படியான பட்டுநூலில்கோக்கப்பட்ட 104 மணிகள்[1] கொண்ட மாலை பலவகையான வைரங்களாலும், கோமேதகங்

[1] நம் நாட்டில் 108 என்ற எண்ணிக்கைக்கே முக்கியத்துவம் நெடு நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே கொடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. (1) திருப்பதிகள் 108 (2) காயத்திரி மந்திரங்கள்

களாலும் ஆனது. இந்த எண்ணுடைய மணிகளை அரசன் அணிவதற்குக் காரணம் ஒன்று உண்டு. அதாவது அவன் தினமும் தன் தேவதையை மகிழ்விக்க, தான் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆரத்தில் உள்ள மணிகளைக் கைகளில் உருட்டிக்கொண்டே அத்தனை தரம் செபிக்க வேண்டும் என்பதே. இன்னும் அவ்வரசனுடைய முன்னோர் இச் செபம் செய்வதினின்று என்றும் தவறியதே கிடையாது என்று பரம்பரை நம்பிக்கை ஒன்று உண்டு. இவ்வாறு தினந்தோறும் செபிக்கப்படும் மந்திரத்தில் காணப்படும் சொற்கள் பகவுதா[1] என்பதாகும். இம்மந்திரச் சொற்களை அவர்கள் தினமும் 104 முறை[2] செபிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு தோளிலும், முத்தாலும் வைரத்தாலும் அழகு செய்யப் பட்ட மூன்று பொன் வளையங்களையும் அணிந் திருக்கிறான். காலிலும், மூன்று வேறு வேறான இடங்களிலும், அவ்வாறே பொன் வளையங்களையும் அணிந்திருக்கிறான். அவனது கால்களிலும், கைவிரல் களிலும், விலை மதிக்கமுடியாத மிக உயர்ந்த

செபிப்பது 108. (3) கோவிலில் அர்ச்சனை 108 (4) ஹோமம் செய் வதில் 108 அவிசுகள் (5) பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைத் தலில் 108: ஆக இங்ஙனம் பல. ஆனால் மார்க்கோ போலோ 108 என்பதை மறதியாக 104 என்று கூறுகிறார் போலும்.

[1] பகவுதா-பகவான் என்ற சொல்லின் சிதைவாக இருத்தல் வேண்டும். தெலுங்கில் பகவந்துடு [கடவுள்] என்றிருப்பதை நோக்குக. ஆதலால் கடவுளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாக இதைக் கொள்ளவேண்டும். மற்றும் ஒவ்வொரு மந்திரங்களின் பின்பு சொல்லப்படும் "ஓம்" என்னும் பிரணவ மந்திரத்தைக் குறிப்பிடு வதாகவும் கொள்ளலாம்.

[2] 108 என்று இருத்தல் வேண்டும்; மீண்டும் மறதியாக 104 என்று கூறுகிறார்.

கழல்களையும் மோதிரங்களையும் அணிந்து கொள்கின்ருன். அவன் அணியும் முத்துக்களும் இரத்தினங்களும் தன் சொந்த நாட்டின் பொருள் ஆனதால், அவ்வளவு பெருமையாக - அரச சின்னங்களைப் பகட்டாக-வெளிக்காட்டிக் கொள்வது அரசனுக்கு மிகமிக எளிதாகவே தோன்றுகிறது.

அரசன் தன்னைச்சுற்றிலும் பற்பல வீரர்களைப் பாதுகாப்புக்காக வைத்திருக்கின்ருன். அவர்களுக்கு "வேந்தர்க்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு இம்மையிலும், மறுமையிலும் செய்யும் பக்திகொண்ட பணியாளர்" என்ற விருது அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரசனை எப்பொழுதும் — அரண்மனையிலும், நீதித் தலத்திலும், மற்றும் இராப் பொழுதிலும் கூட —காக்கக் கடமைப்பட்டவராவர். அவர்கள் குதிரை மீது இவர்ந்து வருவர். அன்ஞர் அரசாங்க காரியங்கள் யாவற்றிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் அதிகாரம் வகித்து ஆட்சிசெலுத்துகின்றனர். அரசன் இறந்ததும் அவன் சடலத்தைக் கொளுத்தும் சடங்கு நடைபெறும். அப்பொழுது, மேற்கூறிய உண்மை மெய்க்காப்பாளர்கள், அரசன் உடல் வேகும் தீயில் திடமனத்துடன் குதித்து, அவ்வரச உடலுடனே தாமும் சாம்பலாகி விடுவார்கள். இதனுல் அவர்கள் அவ்வரசனுடனே வேறு உலகத்துக்குச் சென்று, மீண்டும் அவ்வேந்தன் இவ்வுலகில் பிறந்திடும்போது, அப்பெரும் பணியாளர்களும் அரசனுக்காகவே ஊழியம் செய்யப் பிறந்திடுவார்கள் என்ற திடமான நம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்டு.

வேந்தன் பணியாளரின் வரலாறு

பின்வரும் பழக்கமும் அவர்களிடம் காணப்படுகிறது. அரசன் மரணமடைந்த விடத்து, அவனுக்குப் பிறகு அரச பதவி வகிக்கும் அவன் மைந்தன் தன் தந்தை சேமித்து வைத்த செல்வத்தைத் தீண்டும் வழக்கமே கிடையாது. அவ்வாறு பிறர் சேமித்து வைத்த செல்வத்தால் தான் வாழ்வதாக நாடு நினைப்பது தன் உரிமைக்கும் பெருமைக்கும் இழுக்காகும் என்பதே. மற்றும், தந்தையின் செல்வத்தைத் தனயன் பெருக்கவேண்டியதே தவிர, அதை வைத்துக்கொண்டு வாழ முயல்வது தவறு என்றும் நினைப்பர். இன்னும் தந்தைபோலத் தானும் நிதிச்சாலையை நிரப்பச் சிறந்த முயற்சிகள் யாதும் எடுக்கவில்லை என்ற தவறான எண்ணம் மக்களிடையே ஓங்கி நிற்கும் என்று அதைத் தவிர்க்கவே, தந்தை விட்டு வைத்த செல்வத்தைத் தனயன் தொடுவதில்லை. இத்தகைய சிறந்த மனப்போக்கின் மாட்சிமையால், தலைமுறை தலைமுறையாய், வழிவழியாய்ப் பெருஞ்செல்வம் சந்ததிகளால் சேமிக்கப்படுகிறது என்ற கொள்கை பலராலும் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

தன் முயற்சியே சிறந்தது

இந்நாட்டில், குதிரைகள் பிறந்து வளர்க்கப்படுவதில்லை. அநேகமாக இந்நாட்டில் குதிரைகள் பிறக்கவும் விடுவதில்லை. அரசனும், அவனுடைய மூன்று அரசியல் சகோதரர்களும் ஆர்மஸ்,[1] தியூபார்,[2] பெசர்,[3] ஆதென்,[4] என்ற துறைமுகங்களிலுள்ள வணிகர்களிடமிருந்து குதிரைகளை வாங்கப்பெருவாரியான தொகையைச்செலவிட்டு, நல்ல

குதிரை வாணிபம்

[1] Ormus [2] Diufar [3] Pecher [4] Aden

குதிரைகளை நாட்டின் நலத்துக்காகத் திரட்டி வைக்கிறார்கள். இவர்கள் இவவாறாக ஐயாயிரம் குதிரைகள் வரை இறக்குமதி செய்து, ஒவ்வொரு குதிரைக்கும் ஐந்நூறு சாகி[1] என்ற அளவுள்ள பொன்னைப்பெற்று வியாபாரத்தில் பெருத்த ஊதியத்தை நியாய முறைகளால் அடைகிறார்கள். இவ்வாறு வாங்கப்படும் ஐயாயிரம் உயர்ந்த குதிரைகளுள், அவற்றைச்சரியாகப் பாதுகாக்கும் காவலாளர் அருகிப்போவதாலும், அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து வகைகள் கிடைக்காமல் போவதாலும், ஏறக்குறைய மூந்நூறு குதிரைகளே எஞ்சி நிற்கின்றன. அதன் காரணமாக, புதியனவாகப் பல குதிரைகள் வாங்கும் அவசியம் உண்டாகிறது. ஆனால் அராபு நாட்டுக் குதிரைகள் இந்த நாட்டுச் சீதோஷ்ண நிலை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இறந்து விடுகின்றன என்றே நான் எண்ணுகிறேன். அதன் காரணமாக, இந்நாட்டிலேயே, குதிரை வளர்ப்பு வகைகள் நடை முறையில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் கைவிடப்பட்டன. குதிரைகளை வளர்ப்பதும், வாழவைப்பதும் முடியாத காரியமாகவே விளங்குகிறது. அவைகளின் தீனிக்கு இறைச்சி கலந்த அரிசிச் சோற்றையும், வேறு சில தீனிகளையும் கொடுக்கின்றனர். ஏனெனில், அரிசியைத் தவிர வேறு தானியங்கள் இங்குப் பயிரிடப்படுவதில்லை. இந்நாட்டில் பிறக்கும் குதிரைக் குட்டிகளின் கால்கள் நீண்டும், வயிறு பெருத்தும், அழகற்றனவாய், சவாரி செய்யப் பயனற்றனவாய்ப் பிறக்கின்றன. இம் மாபர் நாட்டின் மண்வாசியே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

[1] Sagi-ஒன்றரை ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஓர் நாணயம்.

இவ்விடங்களில் பின்வரும் வியப்பிற்குரிய வழக்கம் நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவன், நீதித் தலத்தில் மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்ட வுடன், கொலைக் களத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப் படுவான். அப்பொழுது, தனக்குகந்த தெய்வத்துக்காகத் தன்னைப் பலி கொடுக்க விரும்பினால், அச் செய்தியை அவன் முன்னதாகவே தெரிவித்து விடவேண்டும். இதையறிந்த அவனுடைய உற்றாரும், பெற்றாரும், உறவினரும், நண்பரும் ஒருங்கு சேர்ந்து அவனைத் தனிப்பட்ட ஒருவகை நாற்காலியில் உட்காரவைத்து, கூராக்கப் பட்ட-உறுதியும், கொடுமையும் வாய்ந்த-பன்னிரண்டு கத்திகளை அவன் கையில் கொடுப்பார்கள். இவ் வேற்பாடுகளுடன் அக் குற்றவாளியை அவர்கள் நகரத்தைச் சுற்றி ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வார்கள். எடுத்துச் செல்லுகையில், அவர்கள் உரத்த குரலில் "இந்த வீரப் பெருமகன் தன் தெய்வத்தின் மீதுள்ள தீவிர பக்தியால் தன்னைத் தானே பலியாகக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறான்" என்று கூச்சலிட்டுக் கும்பல் கூடிச் செல்வார்கள்.

தண்டனை நிறைவேற்றும் முறை

கொலைக்களத்தை யடைந்ததும், அக் குற்றவாளி தன் கைகளில் கொடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு கத்திகளில் இரண்டினை எடுத்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, "என் தெய்வத்துக்காக என்னை அரிய பலியாக அர்ப்பணிக்கின்றேன்" என்று உரத்த குரல் எழுப்பி, ஒவ்வொரு கத்தியையும் தனது ஒவ்வொரு தொடையிலும் வேகமாகவும் சுருக்கெனவும் குத்திக் கொள்வான். பிறகு இரண்டு கத்திகளை எடுத்து,

அவற்றைத் தனது ஒவ்வொரு கைகளிலும் ஏற்றிக் கொள்வான். இதே விதமாக, வயிற்றிலும், மார்பிலும், குத்திக்கொள்வான். ஒவ்வொரு செயலிலும், தான் முன்பு அறைகூவின அதே சொற்களை உரக்கக் கத்துவான். எஞ்சி நிற்கும் கத்திகளை எடுத்து உடலின் பல் வேறு பாகங்களிலும் இவ்வாறு பாய்ச்சிக் கொண்டு, கடைசியாக எஞ்சி நிற்கும் ஒரே கத்தியை எடுத்துத் தன் இருதயத்தில் மிக வேகமாகச் செலுத்தி, உடனே மாண்டு போவான்.

ஆணும் பெண்ணும் ஒருங்கே இறத்தல்

இக்காட்சி நடந்தேறியதும், இறந்தவனுடைய சுற்றத்தினர் அவனுடலைக் கொளுத்துவதற்கு எக்காளத்தோடும் ஆரவாரத்தோடும் எடுத்துச் சென்று மயானத்தில் கொண்டு சேர்ப்பர். இறந்தவனுடைய ஆருயிர் மனைவி, தன் கணவன் மீது கொண்ட அன்பின் மேலீட்டால், எரியும் தீயில் துண்ணென விழுந்து தானும் தன் கணவன் சடலத்துடன் சாம்பலாகி விடுவாள். இத்தகைய திண்மையான கற்பினுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் நிற்கும் பெண் திலகங்களைச் சமூகம் சீரிய முறையில் பாராட்டுகின்றது. ஆனால் அதற்கு மாறாக, அத்தகைய உடன்கட்டை ஏற மனமில்லாது வாழும் பெண்களைச் சமூகம் அவமானத்துக் குள்ளாக்கி, அழியாப்பழிக்கு ஆளாக்கி விடுகிறது.”

---

3. மாபர் நாட்டில் மக்கள் வாழ்க்கை

பலவகைப் பண்பாடு

“இம்மாபர் நாட்டில், விக்கிரகங்களையும் சிலைகளையும் வணங்கும் ஆதிவாசிகளில் பெரும்பாலோர் மாட்டினிடம் பயபக்தி காட்டி, அதற்கு மரியாதை செய்வர். எந்தக் காரணம் கொண்டும், அவர்கள் மாட்டிறைச்சியை உண்ணும்படி செய்வது அரிதினும் அரிதே. ஆனால், அக்குடிகளில் “கவுஇ”[1] என்ற தனிமையான ஓர் சாதியார் காணப்படுகின்றனர். அச்சாதி மக்கள் மாட்டின் இறைச்சியைத் தின்றாலும், அவ்விலங்கை எவ்வாற்றானும் கொல்ல மனம் ஒருப்படுவதில்லை. ஆயினும் இயற்கையாகவோ அல்லது வேறு விதத்தாலோ இறந்து கிடக்கும் அம்மாட்டின் சடலத்தை அக் ‘கவுஇ’க்கள் சமைத்து உண்பார்கள். எச்சாதி மக்களும் பசு மாட்டுச் சாணத்தைக் கொண்டே வீட்டை மெழுகுவார்கள். தரை மீது உட்காரும்போது பாயோ, அல்லது சமுக்காளமோ விரித்து உட்காருவார்கள். அவ்வாறு உட்காருவதின்

---

[1]GAUI—“கவுஇ” -மாடு தின்னும் புலையரைக் குறிக்கும் ஓர் சொல்லாகும். கோஹத்தி, கோமாரா என்பன பசுவின் தொடர்பைக் கொண்ட சொற்கள். தமிழில் கோன், கோபாலன் என்ற வடமொழிப் பிறந்த சொற்களும் ‘கோ’ என்ற சொல்லின் அடிப்படையாகப் பிறந்த சொற்களே. ஆக, ‘கோ உரி’ என்ற சொல் (பசுத் தோல் உரிப்பவர் என்று பொருள்) சிதைந்து காவுஇ என்று எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றும் ‘ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்’ என்று திருநாவுக்கரசர் தனித்திருத் தாண்டகத்தில் கூறியிருப்பதும் நோக்கத் தக்கது.

காரணத்தை வினவின், அதற்கு அவர்கள், "பூமியி லின்றும் நாம் தோன்றி, அப்பூமிக்குள்ளேயே கடைசியில் மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து போவதால், பூமிக்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுத்தல் நமது கடமையாகும். மற்றும், அது நம் தாய் போல் ஆவதால், அதன்மீது ஆசனமில்லாது உட்காருவது பெருங்குற்றமாகக் கருதப்படும். ஆகையால், தரை மீது ஆசனமிட்டு அதன் மீது உட்காருவது மிகப் பெருமைதரும் செயலும், நம் நாட்டுப் பண்பாடும் ஆகும்" என்று காரணங் கற்பிப்பர்.

திட நம்பிக்கை

அக் 'கவுஇ'க்களும் அவர்களுடைய இனத்தவர்களும் இறைவன் இயல்பை எடுத்துரைத்த தாமஸ் முனிவரைக்[1] கொன்றவர்களின் வர்க்கத்தில் வழிவழிவந்தவர்களே. இக்காரணம் பற்றி அவ்வினத்தாரில் எவரும் அருளடைந்த திருமேனி அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் புனித கட்டிடத்திற்குள் நுழைய முடியாது. திண்மை வாய்ந்த பத்துப் பெயர்கள் தங்கள் பலமெல்லாம் கொண்டு அவர்களில் ஒருவனை உள்ளே பிடித்துத் தள்ளினும், தெய்வாம்சம் அடைந்த அத் தாமஸ் முனிவரது புனித சடலத்தின் ஆற்றல் அவனை வெளியே சுருக்கெனக் கொணர்ந்து தள்ளிவிடும்.

இந்நாடு அரிசியும், எள்ளும்[2] தவிர வேறெதை

---

[1]Saint Thomas [2]Sesame என்று அவர் எழுதியிருக்கிறார். திலம் என்பது எள்ளைக் குறிக்கும் சமஸ்கிருத மொழி. அது ஹிந்துஸ்தானி மொழியிலும் இடம் பெற்றுள்ளது; எண்ணெயை உண்டாக்க உதவும் 'எள்' என்ற தமிழ்ப்பதமும் 'தில்' என்ற பிறமொழிப் பதமும் Sesame என்றதையே குறிக்கிறது.

யும் விளைவிப்பதில்லை. ஆடை எதுவும் அதிகம் அணிந்துகொள்ளாமல் ஈட்டியும், கேடயமும் தாங்கி, இம்மக்கள் மெதுவாகப் போருக்குப் புறப்படுவர். அதனால் இவர்கள் போர் என்றாலே பின் வாங்கும் கோழைச் சாதியினர் ஆவர். எந்த விதமான பிராணியையும் உணவுக்காகக் கொல்வது இவர்களுக்கு வழக்கமில்லை. ஆனால் இவர்கள் ஆடு, பட்சி முதலியவைகளின் இறைச்சியை உண்ண விரும்பின் அத்தகைய வழக்கிற்குப் புறம்பான சாரசன்[1] என்ற துருக்கியர்களை அவ்வகைத் தொழிலிற்குப் பயன்படுமாறு அமர்த்திக் கொள்வார்கள்.

கொல்வதில்லை; தின்பதுண்டு

ஆண்கள் பெண்கள் என்னும் இருபாலாரும் தங்கள் உடலினை நாள் தோறும் இருமுறை காலையிலும் மாலையிலும் தேய்த்துக் குளிப்பர். இத்தகைய குளித்தல் முடிவு பெறாத வரையில், அவர்கள் அருந்துவதோ அல்லது உண்பதோ கிடையாது. இத்தகைய வழக்கத்தையும் விதியையும் நடை முறையில் கையாளாதவர்கள் மதத்தை அவமதித்த சண்டாளர்களாகக் கருதப் படுகின்றனர்.

உடற் சுத்தம்

ஒன்றை மட்டும் சற்று நோக்குங்கள். அவர்கள் உணவருந்தும் போது, தங்கள் வலக்கை ஒன்றினை மட்டுமே பயன் படுத்துவார்களேயன்றி, தமது இடது கையால் உணவை எக்காரணத்தாலும் எப்பொழுதும் தொடவேமாட்டார்கள். தூய்மை பொருந்திய மேன்மையான காரியங்களுக்"

உணவருந்தும் வகை

[1] Saracen - சிரியா நாட்டுத் துருக்கிய சாதியினர்.

கெல்லாம் அவர்கள் வலது கையையும், மற்றைய இழிவான காரியங்களுக்கு இடது கையையும் உபயோகப்படுத்துவர்.

நீர்பருகும் முறை

ஒவ்வொருவரும் தமக்கென வைக்கப்பட்டிருக்கும் தனியான செம்பிலிருந்தே தண்ணீர் பருகுவர். ஒருவன் தண்ணீர் அருந்தின பாத்திரத்தை மற்றவன் உபயோகிக்கமாட்டான். நீர் பருகும் போது, அவர்கள் பாத்திரத்தை நேரடியாக வாயில் வைத்துக் குடிப்பதில்லை. ஆனால் அதைத் தங்கள் தலைக்கு மேலாகப் பிடித்துக்கொண்டு, பாத்திரத்தில் இருக்கும் பானத்தை நேரடியாக வாயின் வழியாகத் தொண்டைக்குச் செல்லுமாறு தூக்கிக் குடிக்கின்றனர். இதனால் அப்பாத்திரம் எச்சில் படுவதில்லை. அயலான் எவனுக்காகிலும் அருந்த நீர் கொடுக்கவேண்டுமாயின், அப்பாத்திரத்தை அவன் கையில் கொடுத்து விடுவதில்லை. அவனுக்குச் சொந்தமாகப் பாத்திரம் யாதொன்றும் இல்லாத விடத்து, பானத்தை அவனது குவித்த கைகளில் ஊற்ற, அதை அவன் கிண்ணத்தி லிருந்து குடிப்பது போல் குடிப்பான்.

கடன்பட்டார் கடமை

குற்றங்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனைகள் மிகக் கடுமையாகவே இருக்கும். சிறந்த நீதி செலுத்தப்பட்டு, அத்தண்டனை பிறர்க்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாயும், அச்சத்தை விளைவிப்பதாயும் இருக்கும். "கடன்காரர்" என்ற முறையில் அவர்களிடம் பின்வரும் வழக்கம் காணப்படும் :

தான் கொடுத்த கடனை உடனே திருப்பித் தந்துவிடல் வேண்டுமென்று கடன் கொடுத்தோன் கடன் பட்டவனைத் தொந்தரவு செய்வான். கடன் பட்டவனே, தான் பெற்ற கடனை அதிவிரைவிலே கொடுத்து விடுவதாகவும் சொல்வான். ஆனால் வாங்கிய கடனை மட்டும் திருப்பிக் கொடுக்கமாட்டான். இத்தகைய இக்கட்டான நிலைமையில், கடன் கொடுத்தவன், கடன் பட்டவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று, தேடிக் கண்டு பிடித்து, அவன் நிற்கும் இடத்தைச் சுற்றி ஒருவளையம் கீறி, அப்பொய்யனைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்துக் கொண்டது போல், அவனைத் தானிட்ட கோட்டைத் தாண்டிச்செல்லாதவாறு செய்துவிடலாம். கடன்காரன் அவ்வமயம் கடன் கொடுத்தவனுக்குத் தகுந்த நபர் சாமீனே அல்லது கடனையோ திருப்பிக்கொடுத்த பிறகு தான் அவன் கீறிய அக்கோட்டினைத்தாண்டி வெளிவர வேண்டும். அவ்வாறின்றி, கடன் பட்டவன், கீறிய கோட்டைத் தாண்டிச்செல்ல முயன்றாலும், அதிலிருந்து தப்பியோட முயன்றாலும், அவன் சட்டத்தின் நியாய வரம்பினைத் தகர்த்து எறிந்தவனாகக் கருதப்பட்டு, கொலைத்தண்டனைக்கு அரசனால் உட்படுத்தப்படுவான்.

கடனாளியைப் பற்றிய உண்மை நிகழ்ச்சி

அயல் நாட்டில் வியாபாரம் செய்து வந்த வணிகன் ஒருவனுக்கு அரசன் சிறிது தொகை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதை அவ்வணிகன் அரசனிடம் பலமுறை கேட்டும் அதற்கு அரசன் கெடுவுநாளை வேண்டுமென்றே தள்ளி வைத்துக்கொண்டு வந்தான். ஒரு நாள் அவ்வரசன் குதிரை மேல் சவாரி செல்லும்

போது, அச்சமயத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்ட, கடன் கொடுத்த வணிகன், அரசனையும், அவன் ஏறிவந்த குதிரையையும் சுற்றி ஒரு வட்டம் வரைந்தான். வணிகன் தனக்கு என்ன செய்தான் என்பதை யறிந்ததும், அரசன் அவ்விடத்தை விட்டுப் பெயராமல் அங்கேயே நின்று விட்டான். மற்றும் அவ்வணிகனது கோரிக்கைகள் யாவும் நிறைவேறு மட்டும், அக்கோட்டினின்றும் சிறிதும் பெயர்ந்தானில்லை. அங்குக் கூடிநின்ற மக்கள் அப்பொழுது நடந்த விவரத்தை யறிந்து, ஆச்சரிய மடைந்தனர். அவ்வரசன் தானே அந்தச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு நடந்துகொண்டதால், "நிலையாய அறவோன் என்ற பட்டத்துக்கு அவ்வரசனே உரியவனாவான்" என்று மக்கள் வியந்து புகழ்ந்து போற்றினர்.

குடித்தல் தவிர்த்தல்

இந்நாட்டு மக்கள் திராட்சைப் பழத்திலிருந்து வடித்தெடுக்கப்பட்ட சாராயத்தையோ பானத்தையோ அருந்துவதில்லை. இவ்வாறு எவனைகிலும் குடிப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டால், அவன் செயலை மிகவும் இழிவானதாகக் கருதி, அவன் கொடுக்கும் சாட்சியத்தை நீதி

---

[1] மார்க்கோ போலோ தம்முடைய சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லும்பொழுது, இந்நாட்டில் தங்க நேர்ந்தது. அவ்வமயம் இத்தகைய நிகழ்ச்சி ஒன்றினை அவர் தம் கண்களால் காண நேரிட்டது.

மன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அடிக்கடி கடல்மீது அயல்நாட்டுக்குச் செல்பவர்களும் இவ்வாருகவே இழிவாகக் கருதப்படுகின்றனர். எவ்வித நிலையும், கதியும் அற்றவர்களே இத்தகைய கடல் யாத்திரை செய்வார்கள். ஆதலால், அவர்களுடைய சாட்சியம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதல்ல என்று மக்கள் மனத்தில் உறுதியாய் நம்பியிருந்தனர்.

மற்றும், இவர்கள் பரத்தையருடன் வாழும் ஒழுக்கத்தைக் குற்றமெனக் கருதுவதில்லை. இந் நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலை மிக வெப்பமுள்ளதாக இருப்பதால், இங்கே மக்கள் அநேகமாக அரை நிர்வாணமாகவே போவார்கள். ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்கள் தவிர, ஏனைய காலங்களில் மழை என்பதே கிடையாது. இம் மூன்று மாதங்களிலேனும் மழையால் காற்று குளிர்ந்து வீசவில்லையென்ருல், இங்கு உயிர் வர்க்கமே பிழைத்திருக்க முடியாது.[1]

உடலியல் கலை மனித வர்க்கத்தின் குணதிசயங்களையும், அவர்களின் நற்போக்கு, தீயபோக்கு ஆகியவற்றையும் பாகுபடுத்தி அறிவிக்கும் "சாமுத்திரிகா கலை" அல்லது உடலியற் கலை என்னும் சாத்திரத்தில் வல்லுனர் பலர் இருக்கின்றனர். ஆணுகிலும், பெண்ணுகிலும் எதிரே வர நேர்ந்தால், இக்கலையின் நுட்பத்தால், அவர்களுடைய குண குணங்களை அக்கலை வல்லுனர் உடனே கூறுவர். மற்றும், சிற்சில பறவை

[1] மலையாள நாட்டு நிலவரத்தைக் கவனக் குறைவினுல் இந் நாட்டிற்கு ஏற்றிக் கூறுகிருர்போலும்.

களும், விலங்குகளும் எதிர்ப்படுவதனால் சம்பவிக்கும் நிகழ்ச்சிகளை நன்கு அறிந்து எடுத்துரைப்பர். பறவை களின் பறக்கும் செயலை, உலகத்தில் உள்ள மக்கள் யாவரையும்விட, அவர்கள் உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து, அதன் விளக்கத்தைக் கூறும் சக்தி பெற்றவர்க ளாவார்கள். அதன் காரணமாக, இனி நிகழப்போகும் நன்மையையோ, கேட்டினையோ அக்கலை வல்லுனர் முன்னதாகவே நன்கு எடுத்துரைப்பர்.

சோதிடக் கலைக் குறிப்புக்கள்

வாரத்தின் ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஒரு குறிப் பிட்ட மணியைக் கெடுதல் விளைவிக்கும் "கேடுள்ள காலம்" என்று அழைப்பர். அக் கேட்டினை விளைவிக்கும் மணியை - நேரத்தைச் - சோயியாச்[1] என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர். உதாரணமாக, திங்கட்கிழமை யன்று மி - டியர்ஸ்[2] என்ற கால அளவு ஆரம்பமாகும் வேளை காலை

---

1. Choiach (or) Koiah - இது வட மொழியில் உள்ள தியாச்சியம் என்ற சொற்பொருளின் சிதைவு. இப்பொழுது இது இராகுகாலம் என வழங்கப்படுகிறது. இராகுவும், கேதுவும் சாயாக் கிரகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அதுவும் இராகுவுக்குச் சோதிடத்தில் முக்கியமான இடம் உண்டு. ஆகவே சாயா . தியாச்சியம் என்பதையே (அதாவது சாயாகிரகமான இராகு வினது தியாச்சியம் என்று பொருள்) சோயியாச் என்று அவர் உச்சரிப்புத் தெரியாமல் எழுதியிருக்கவேண்டும்.

2. Mi - Tierce - அதாவது Merza - Terza என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லின் சிதைவு. அதுவே Medium - Tertia என்று பின்னர் வழங்கப்பட்டது. Media - Tertia என்றால் 9 மணிக்குமேல் பகல் 12 மணி வரையிலும் உள்ள காலத்தின் அரைப்பாகம். ஆக, அத்தீய காலம் காலை 9 முதல் 10-30 வரையிலும் என்று கொள்ளப்பட்டது பொருத்தமானதே.

ஒன்பது மணி ஆகும். செவ்வாய்க் கிழமையில், டியர்ஸ்[1] என்ற கால அளவு அன்று நடுப்பகல் மூன்று மணிக்குமேல் ஆரம்பமாகும். ஆக இத் தியாச்சிய காலங்களில் மறந்தேனும் நல்ல காரியங்களை ஆரம்பம் செய்யமாட்டார்கள். அச்சமயம் பண்டங்கள் வாங்கப்படுவதும் கிடையாது; விற்கப்படுவதும் இல்லை. வாணிபத் தொடர்பு ஏதும் வைத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஏனெனில், அக் காலத்தில் செய்யப்படும் காரியங்கள் நன்ருக முடிவதில்லை என்ற நம்பிக்கை பெருவாரியான மக்களுக்கு உண்டு. இதே விதமாக, ஒவ்வொரு நாளின் நன்மை தீமைகளும் பற்றி அவ்வாண்டு முழுவதற்கும் தங்கள் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்திருப்பார்கள்.[2]

இப்பொழுது இன்னமணி என்பதை, செங்குத்தாய் நிற்கும் ஆளின் நிழலைக் கொண்டு அளந்து அறிகிருர்கள். பிறக்கும் குழந்தை ஆணுயினும் சரி, பெண்ணுயினும் சரி, அது பிறந்ததும், தாயோ, தந்தையோ, அக் குழந்தை பிறந்த கிழமை, சந்திரன் வயது அல்லது திதி, மாதம், மணி முதலியவற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எழுதி வைப்பார்கள்.[3] சோதிடக் கலையால்,

---

1. Tierce - இச்சொல் Tertia என்பதின் சிதைவு. இது ஒரு நாளின் பிற்பகுதியின் பாகுபாட்டைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். அதாவது மாலை மூன்றிலிருந்து ஆறு வரையில் உள்ள காலத்தின் பாதிப் பாகம். சரியாக 3 முதல் $4\frac{1}{2}$ வரை எனக் கொள்ளலாம்.

2. நாம் இப் புத்தகத்தை இப்பொழுது "பஞ்சாங்கம்" என அழைக்கின்ருேம்.

3. நாம் இதை "ஜாதகம்" என்னும் பெயரால் அழைக்கின்ருேம்.

தங்கள் வருங்கால வாழ்க்கையை நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதால், இவ்வாறு அவர்கள் சனனக் குறிப்புக்களைக் குறித்து வைத்துக்கொள்கின்றனர். சோதிடக்கலையில் அவர்களுக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டு. அதில் வல்லுனர் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு என்றுமே அழைப்புக்கள் ஆங்காங்கிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும். நவக்கிரகங்கள் யாவும் தெய்வாம்சம் பொருந்தினவை என்ற திட நம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்டு.

சிறுவரின் பொறுப்பு

பெற்றோர், தம் மகனுக்குப் பதின்மூன்று வயது [1] ஆனவுடன் அவனைத் தன் விருப்பப்படியே வெளியே செல்லவும் தன் சொந்த வாழ்க்கைக்கு அடிகோலி அமைக்கவும் விட்டுவிடுகின்றனர். தன் பெற்றோருக்குப் பாரமாக அமைந்து அவன் வாழவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. அக்குமாரனுக்கு இருபது முதல் இருபத்து நான்கு குரோட்ஸ் [2] பெறுமான நாணயங்களைக் கொடுத்து அதனை முதலீடாக வைத்து, வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுப் பொருள் ஈட்டுமாறு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட குமாரர்கள் அல்லது இளைஞர்கள் ஓரிடத்தில் சில பொருள்களை வாங்கியும், அதை

---

[1] இவ்வயது 18 ஆக இருத்தல் வேண்டும்; 13 என்று தவறாக எழுதுகிறார் போலும்.

[2] Groats - அணா நான்கு மதிப்புள்ள பழைய நாணயம். இப்பொழுது அது உபயோகத்தில் கிடையாது. இத்தாலிய-ஆங்கிலச் செலாவணியில் அதன் பெறுமானம் நான்கு பென்னியாகும். அதுவும் இப்பொழுது உபயோகத்தில் இல்லை.

வேறோரிடத்தில் சிறிது இலாபம் வைத்து விற்றும் வாணிபம் செய்து கொண்டிருப்பதை எக்காரணத்தாலும் நிறுத்துவதே கிடையாது.

இளைஞர் செய்யும் வாணிபம்

கடலில் முத்துக் குளித்தல் நடைபெறும் சமயத்து இவர்கள் கடற்கரைக்குச் சென்று பரதவரிடமிருந்தோ, அல்லது அங்குள்ள பிறரிடமிருந்தோ, ஐந்து ஆறு அல்லது தங்களுடைய தகுதிக்கேற்றவாறும் அதற்கு மேலாகவும் சிறு முத்துக்களை விலைக்கு வாங்குவார்கள். அவ்வாறு விலைக்குப் பெற்ற முத்துக்களை, சூரியனுடைய வெப்பத்துக்குப் பயந்து வெளியே வராது தங்கள் வீட்டினுள்ளே பதுங்கிக் கிடக்கும் பணம் பெருத்த வியாபாரிகளிடம் கொடுத்து, "இவ்வருமை முத்துக்களை அதிக விலை கொடுத்து நாங்கள் வாங்கி வந்திருக்கிறோம். அதற்குச் சிறிது இலாபம் வைத்துக் கொடுத்தால் அதுவே எங்களுக்குப் போதுமானது. இவற்றைத் தயவு செய்து தாங்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்," என்று சொல்லி, தாங்கள் கொடுத்த பணத்துக்கு மேல் சிறிது தொகையை இலாபமாகப் பெற்றுத் திரும்புவர். இதே மாதிரியாக அச்சிறுவர் மற்றைய பண்டங்களிலும் பொருள்களிலும் வாணிபம் செய்து பொருள் திரட்டுவார்கள். மற்றும், அந்த இளைஞர்கள் வாணிபத்தில் நல்ல அனுபவம் பெற்று விரைவில் திறம் பெற்ற வணிகர்களாக விளங்குவார்கள். அன்றாட வாணிபம் முடிந்தவுடன், தாங்கள் பெற்ற இலாபத்தில் உணவுக்கு வேண்டிய பலவகைப் பண்டங்களை வாங்கி, அவைகளைத் தங்கள் தாய்மார்களிடம் எடுத்துச் சென்று, உண்டி சமைத்துப்

போடச் செய்து உண்பர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் தகப்பனாரின் செலவில் ஒருபோதும் உண்பது கிடையாது.

இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல - பொதுவாகப் பரந்த இந்தியா முழுவதிலுமே - நம் நாட்டில் இருக்கும் பட்சிகள், மிருகங்கள் போல் - இருப்பதில்லை. ஆனால் குயில் மட்டும்தான் அதற்கு விதிவிலக்கு. அதுமட்டும் நம் நாட்டில் உள்ளது போன்றே தோற்றம் அளிக்கிறது. கழுகினையொத்த அளவு உள்ள வௌவால்கள் நிறைய காணப்படுகின்றன. கழுகுகளும் காக்கையைப் போல் கரு நிறமுடையனவாகத் தோற்றமளிக்கின்றன. அவைகள் மிகப் பெரியனவாகவும், மிக வேகமாகப் பறக்கக் கூடியனவாகவும் தங்கள் உணவுக்காகப் பாய்ந்து விழும் சிறு பட்சி வகைகளைப் பிடிப்பதில் சற்றும் தவறாமலும் இருக்கின்றன.

பல்வகைப் பட்சிகள்

இந்நாட்டுக் கோவில்களில், ஆண் வடிவமும், பெண் வடிவமும் கொண்ட விக்கிரகங்கள் பல இருக்கின்றன. மக்களில் சிலர், தாங்கள் பெற்றெடுத்த பெண்களை இவ்விக்கிரகங்களுக்கு என விட்டு விடுவதும் உண்டு.[1] அவ்வாறு கடவுள் பணிக்கென அர்ப்பணித்த பின், அக்கோயிலின் பூசாரி, கடவுளின் கட்டளைகளை

ஆண்டவர்க்கு அருளப்படும் பெண்கள்

[1] இவர் நாட்டின் ஒருசிறுபான்மைக் கூட்டத்தினரின் வழக்கத்தைத் தெரிவிக்கிறார். இவ்வழக்கமே, பிற்காலத்தில் "கோயிற்குப் பொட்டுக் கட்டுதல்" என்ற சடங்காக மாறிவிட்டது.

முற்றுவிக்கக் கூப்பிடும்போதெல்லாம், அப்பெண்கள் முறையாக நடந்து பணியாற்ற வேண்டும். அத்தகைய கடவுள் பணி நிறைவேற்றுஞ் சமயங்களில், இசைக் கருவிகளை முழக்கிக் கொண்டும், துதிகளைப் பாடிக் கொண்டும், அவர்கள் அங்கு நடக்கும் திரு விழாவில் கலந்து கொண்டு, அதைச் சிறப்பிக்கச் செய்வர். இத்தகைய இள நங்கையர்கள் பற்பலர் சிறு சிறு குழுக்களாக அமைகின்றனர்.

கோயில் பூஜை

அவர்கள் வாரத்தில் பலமுறைகள் விக்கிரகத் துக்கென வழங்கப்படும் வளமான உணவுப் பலிகளைத் தாங்கள் வழிபடும் விக்கிரகத்தி னிடம் எடுத்துச் செல்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு அளிக்கும் உணவை அவ்விக்கிரகங்கள் உண்மையில் உண்பதாக ஐதிகம் உண்டு. அவ்வுணவைப் பரப்பி வைக்க மேசை யொன்றும் விக்கிரகத்துக்கு எதிராக வைக்கப்பட்டி ருக்கும். இப்பூசை வேளையில் அப்பெண்கள் இடை விடாது ஆடிக் கொண்டும், பாடிக்கொண்டும், வேண்டிய பல முத்திரைகளால் அபிநயங்காட்டி அணி செய்து நிற்பர்.[1] நல்ல வயதும், வசதியும் உள்ள ஒரு கனவான் தன் முன்னிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வகை உணவை உண்ண எவ்வளவு நேரமாகுமோ, அவ்வளவு நேரம்வரை மேற்கூறிய நடன விருந்து நடந்து கொண்டே யிருக்கும். நடத்தப்பட்ட உபசாரத் தில் விக்கிரகங்களின் ஆவி ஆறுதல் அடைந்ததாக அவர்கள் முடிவில் பறை சாற்றுவார்கள். பிறகு

---

1 மார்க்கோ போலோ தாம் நேரில் கண்ட பரத நாட்டியத்தின் வரலாறு போலும்.

அதைச் சுற்றி வளையமாக நின்று ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய முறை வந்ததும் உண்பார்கள். உண்ட பிறகு, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டாட்டமாகவும், குதூகலமாகவும் செல்வார்கள்.

இவ்வாறு இளநங்கையர்கள் குழுக்களாகச் சேர்ந்து நடத்தப்படும் வழிபாட்டிற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம் இதுவே: அர்ச்சகரோ அல்லது பூசாரியோ கூறுகிறார்: "ஆண் தெய்வம் பெண் தெய்வத்தோடு மன வேறுபாடடைந்து, அதனோடு பேச மறுக்கிறபடியால், அத்தெய்வங்களிடையே மன ஒற்றுமையையும், அமைதியையும் நிலைநாட்ட ஏற்பாடுகள் எவையேனும் செய்யாமற்போனால், அத்தேவதைகளின் ஆசியும் அருளும் கிடைக்காமலேயே போய்விடும். தேவ அருள் நின்றவிடத்து, மடங்களின் மகத்துவம் குறையும்; கடைசியாக அவைகள் பாழடைந்துவிடும். எனவே, தெய்வ அருளைப் பெறுவதற்கு இத்தகைய வழிபாடு இன்றியமையாதது," என்பதே.

வழிபாட்டின் காரணம்

இந்நாட்டு மக்கள் இலேசான பிரம்பு வேலைப்பாடுகளால் ஆன பாய்களை அல்லது கட்டிலைத் தங்கள் படுக்கையாகப் பயன் படுத்துகின்றனர். அப் படுக்கையைச் சுற்றிலும் ஒரு திரை போடப்பட்டிருக்கும். அது விசித்திரமான சூத்திரமொன்றால் இயையுந் தன்மையுடையது. கட்டிலில் படுத்துத் தூக்கம் வரும் சமயத்தில் அச்சூத்திரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றைப் பிடித்து இழுத்தால், கட்டப்பட்டிருக்கும்

உறங்கும் முறை

திரையானது அக்கட்டிலைச் சுற்றி மூடிக்கொள்ளும்.[1] கொசு, ஈ முதலிய சீவன்களின் தொந்தரவுகளினின்றும் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், நீர்மண்டலி முதலிய கொடிய சந்துக்கள் படுக்கையுள் நுழைந்து தீங்கு விளைவியாதவாறு தடுக்கவும் இவ்வாறு திரையமைக்கின்றனர் போலும். அத்திரை அதே சமயத்தில் உடல் வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்கு அவசியமான காற்றையும் தடைபடுத்துவதில்லை.[2] இவ்வாறான உயர்ந்த சுக போகங்களில் திளைப்பது மேல் நிலையிலுள்ள செல்வந்தரேயன்றிக் கீழ் நிலையிலுள்ள மக்கள் வீதிகளில், திறந்த வெளிகளிலே, நடைபாதைகளின் ஓரங்களிலேயே பெரும்பாலும் படுத்துறங்குகின்றனர்.

இம் மாபர் நாட்டின் குடிமக்கள், பார்ப்பதற்குக் கறுப்பாக யிருந்தாலும், அவர்கள் பிறக்கும்போது அத்தகைய "காக்காய்க் கறுப்பாய்" பிறப்பதில்லை.

கருமையின் அழகு

"கறுப்பின் கண் உள்ளது அழகு" என்று பாராட்டிச் செயற்கை முறையில் இன்னும் உடலைக் கறுப்பாக்கிக் கொள்வர். இதற்காக அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தினம் மூன்று வேளை எண்ணெய் தடவி விடுகிறார்கள். அவர்கள்,

---

[1] கொசு வலையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

[2] பிரம்பினால் செய்யப்பட்ட கட்டிலையும், கயிற்றுக் கட்டிலையும் குறிப்பிடுகிறார். ஊஞ்சலையும் சில செல்வந்தர் வீட்டில் படுக்கையாக உபயோகிப்பதைக் காணலாம். 'அம்ச தூளிகா மஞ்சம்' போன்ற வேலைப்பாடு மிக்க மெத்தைக் கட்டில்களும் இதன்பால் அடங்கும். இருப்பதற்கே இடம் இல்லாது தவிக்கும் ஏழை மக்கள் இவற்றை யெல்லாம் எங்கே வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள்?

தங்கள் விக்கிரகங்களின் உருவத்தைக் கருநிறமாகக் காண்பிக்கிறார்கள். ஆனால் பிசாசு போன்ற மற்றத் தேவதைகளின் உருவங்களை வெண்மை நிறத்தாலேயே பூசுகின்றனர். மற்றும் பிசாசுகள் யாவும் வெண்மை நிறத்தனவே என்றும் சாதிக்கின்றனர்[1].

எருதினை வழிபடும் அன்பர்கள் தாங்கள்போருக்குப் புறப்படும்போது, காட்டு எருமையின் மயிராலாகிய சவரியைத் தங்களுடன் எடுத்துச் செல்வர். அச்சவரியைத் தங்கள் குதிரையின் பிடரி மயிரோடு கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள். அவ்வாறு அதைத் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்பவன் யாவனாயினுஞ் சரி, அவன் எத்தகைய அபாயங்களினின்றும், பெருந்தடைகளினின்றும் காப்பாற்றப்படுவான் என்ற திட நம்பிக்கை இந்நாட்டில் அதிகம் உண்டு. இதன் காரணமாக, இந்நாட்டில், காட்டு எருமைகளின் சவரிகள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன."

எருது வழிபாடு

[1] வாகனங்களுக்கு வெள்ளை வர்ணம் கொடுப்பதை இங்குக் குறிக்கிறார். பிசாசுகள் என்பது ஆண்டவர் அல்லாத மற்றைய கீழ்த்தரத் தேவதைகள். தேவதைகள் என்று கோயில்களில் உபயோகப்படும் அசுர வாகனங்களைக் குறிக்கிறார் போலும்.

4. மயிலையில் மறைந்த முனிவர்

''மாபார் என்று வழங்கப்படும் இந்த நாட்டிலே[1] தான் தமது இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்த அரும் பெரும் தியாகியான அப்போஸ்தலர் தாமஸ் முனிவருடைய[2] திருமேனி அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.[3] இவ்விடத்திலேதான் அவர் கொல்லப்பட்டு உயிர் நீத்தார். இவ்வாறு அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடம் ஒரு சிறு நகரத்தின்[4] ஒரு பாகத்தில் இருக்கிறது. இவ்விடம் வியாபாரிகளுக்கு வாணிபம் செய்வதற்கு உதவாத இடமாதலால், இங்கு அவர்கள் அதிகமாகப் புழங்குவதில்லை. ஆயினும், பக்தியேலீட்டால் கிறிஸ்தவர்களும், சாரசன் சாதியினரும் கூட்டமாக அவ்விடத்தில் குழுமுகின்றனர். பின்னவராகிய சாரசன் மக்கள் அம்முனிவரைப் பெரும் தீர்க்கதரிசியாகக்[5] கருதி, அவரை ''அனனியர்''[6] என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர்.

தாமஸ் முனிவர் வரலாறு

---

[1] தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் [2] Saint Thomas the Apostle

[3] தமிழ் நாட்டில் மயிலாப்பூரின் ஒரு பகுதியாகிய சான்-தோம் (Santhome) என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். செயின்ட்-தாமஸ் என்பதன் குறுக்கமே சான்-தோம் ஆகும்.

[4] மயிலாப்பூரைக் குறிப்பிடுகிறார். அக்காலத்தில் மயிலாப்பூர் பன்னூறாண்டுகளுக்கு முன் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையார் வாழ்ந்து வந்த இடமாயிருந்ததனால், அவ்விடம் சிறந்த புகழ் பெற்றிருந்தது. அதைத்தான் சிறுநகர் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

[5] Prophet

[6] Ananiar - அ-மானிடர் என்ற சொல்லின் அடிப்படையாகப் பிறந்திருக்க வேண்டும். அ-மானுஷம் அதாவது அ-மானிடம் என்றால் மனிதரல்லாத தேவகணம் என்று பொருள் படுகிறதல்லவா?

அனுனியர் என்பதன் பொருள் ஆண்டவர் அருள் பெற்ற தூதர்-அதாவது தேவ மனிதர்-என்பதாகும். யாத்திரை நிமித்தமாக இங்கு வரும் கிறிஸ்தவர்கள் முனிவர் கொல்லப்பட்ட இடத்திலிருந்து சிவப்பு நிறம் கொண்ட மண்ணைப் பயபக்தியோடு தங்களுடன் எடுத்துச் செல்கின்றனர். அவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப் பட்ட திருமண்ணைப் பற்பல அற்புதங்கள் செய்து காட்ட அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகின்றனர். அதைத் தண்ணீரில் கரைத்து நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்க, அவர்கள் நோய்கள் அனைத்தும் அடியோடு நீங்கப் பெற்று, உற்சாகமும் உடற் சுகமும் பெறுகின்றனர்.[1]

நடைபெற்ற அதிசயம்

கி. பி. 1288-ஆம் ஆண்டில், ஆண்மை பெற்ற அரசிளங் குமரன் ஒருவன் இருந்தான். அறுவடைக்காலத்தில் போர் போராகக் கிடைத்த நெற் குவியல்களைச் சேமித்து வைக்கத்தகுந்த களஞ்சியம் அவனிடத்தில் இல்லாமல் போயிற்று. அதன் காரணமாக அவ்வரசகுமாரன், தாமஸ் முனிவருக்கு எழுப்பப்பட்ட கோயிலின் இல்லத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடிவு செய்தான். ஆனால் இச்செய்தி அத்தலத்தின் ஆதீன கர்த்தருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, தாமஸ் முனிவரைத் தரிசித்து அவரது அருள்பெற வரும் யாத்திரிகர்களுக்கு என விடப்பட்டிருக்கும் அக் கட்டிடத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டாமென அவர் அவ்வரசகுமாரனை மிகவும் மன்றுடிக் கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால், அவ்வரச குமாரனே,

---

[1] உலகின் பல பாகங்களிலும் இவ்வித நம்பிக்கை பரந்து காணப்படும்.

தான் எண்ணியதை நிறைவேற்ற உறுதி கொண்டு, மிகவும் நெஞ்சழுத்தத்தோடு இருந்தான். அடுத்த நாள் இரவில் அப்புண்ணிய புருஷரான அப்போஸ்தலர், அவ்வரச குமாரனுடைய கனவில், வேல் ஒன்றினை அவனுடைய நெஞ்சுக்கு நேராகப் பிடித்த வண்ணம் காட்சியளித்துப் பயமுறுத்தி நின்றார். அவனை நோக்கி அம்முனிவர், "இப்பொழுதே நீ ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் என் இடத்தைக் காலி செய்யாமற் போனால், உன் உயிரைக் குடித்து, உனது உடலைத் துண்டு துண்டாக ஆக்குவேன்," என்று வீராவேசத்தோடு கூறினார். இத்தகைய பயங்கரக் கனவினின்றும் திடுக்கிட்டுப் பதைபதைத்துக் கண்விழித்துப் பார்த்துத் தான் கண்ட கனவினை யாவருக்கும் எடுத்துரைத்தான். தான் அப்போஸ்தலரைக் கனவில் கண்கூடாகக் கண்டதாகவும் தெரிவித்துத் தனக்கு முனிவர் பெருமான் கட்டளையிட்டதை உடனே நிறைவேற்றி வைக்குமாறு தன் பணியாட்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். தாமஸ் முனிவரது இல்லத்தில் இருந்த தானிய மூட்டைகள் அரசன் பணியாட்களால் உடனே வெளியேற்றப்பட்டன.

தாமஸ் முனிவரது பேரருளின் திறத்தால் பற்பல அற்புத நிகழ்ச்சிகள் இவ்விடத்தில் அடிக்கடி நிகழ்ந்து வருகின்றன. இந்தத் தேவாலயத்தைக் கண்காணித்து வருகின்ற கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு அங்கு விளையும் பாக்கு மரத்தோப்புக்கள் பல உண்டு. அவர்கள் அப் பாக்கு மரம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு குரோட்ஸ் இத்தாலியச் செலாவணியை அவ்வரச சகோதரர்கள் ஒருவரிடம் வரியாகக் கொடுத்துத் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஏனைய வசதிகளும் அடைகிறார்கள்.

புனித அப்போஸ்தலரான தாமஸ் முனிவரது மரணம் பின்வருமாறு நடந்ததெனக் கூறப்படுகிறது :

ஓர் ஆசிரமத்தில் ஓய்வு பெற முனிவர் பெருமான் செல்லுங்கால், அங்கு அவர் பிரார்த்தனை செய்ய உட்கார நேர்ந்தது. அப்பொழுது அந்நாட்டில்[1] அமோகமாகத் திரிந்துழலும் மயில்கள், பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்ட முனிவரைச் சூழ்ந்து நின்றன. 'காவுதி'[2] என்ற வகுப்பினைச் சேர்ந்த ஒரு விக்கிரக ஆராதனைக்காரன் அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். அவன் அச்சமயம் குழுமிய மயில் கூட்டத்தைக் கண்டானே தவிர, அவைகளின் மத்தியிலே பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டு அமர்ந்திருந்த முனிவர் பெருமானைக் கண்டானில்லை. மயில் ஒன்றினை மாய்க்கும் எண்ணத்தோடு தன் வில்லில் அம்பு தொடுத்து, அவ்வம்பை அம்மயில் கூட்டத்தின் மீது விடுத்தான். அந்தோ ! மயில்மீது எய்த அம்பு மறைந்து கிடந்த முனிவரின் விலாப் புறத்தில் சுருக் கெனப் பாய்ந்தது.[3] பிராணாபத்தான காயம் பட்டிருந்ததை நன்கு அறிந்து கொண்ட முனிவருக்கு, ஆண்டவர் தமக்கு அதுகாறும் காட்டிய கருணைப் பிரவாகத்துக்கு நன்றி செலுத்த மட்டுமே போதிய காலம் இருந்தது. உடனே ஆண்டவர் கையில் தம் இன்னுயிரை ஒப்படைத்தார்."

முனிவர் மறைந்த வரலாறு

---

[1] மயிலாப்பூர்

[2] மாடுதின்னும் புலையர் வகுப்பினர்.

[3] மயிலாப்பூர் என்ற பெயர் வந்ததற்குக் கற்பித்த காரணம் போலும். மயில் + ஆப்பு + ஊர் : மயில் அம்பினால் ஆப்புண்ட ஊர் என்று பொருள் படுகிறதல்லவா? மயில் பெருகி வாழ்ந்ததால், அந்நாடு வளம் கொழித்திருந்தது என்பது இதனால் அறியப்படும்.

5. காயலும் குமரியும்

காயல் பட்டினம்

''காயல்'[1] என்பது மிகப் பெரிய ஒரு நகரம். அதை மாபர் நாட்டு மன்னர்களாக விளங்கிய நால்வர்களின் சகோதரனாகிய ஒருவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் பெயர் அஸ்தியர்[2] என்பதாம். அவனிடத்தில் பொன்னும் மணியும் மல்கியிருக்கின்றன. தன்னுடைய நாட்டைப் பூரண அமைதியுடன் பாதுகாத்து வருகிறான். இதன் காரணமாக,

---

[1] KAEL - காயல் என்பதைக் குறிக்கிறது. காயல் என்பது பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த திருசெந்தூர்க்கருகில் உள்ள குலசேகர பட்டினத்தைக் குறிப்பதாகும் என அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர். அதற்கருகில் காயல் பட்டினம் என்ற உப்பளம்கொண்ட சிற்றூர் ஒன்று உண்டு. முதன் முதல் சிற்றூராயிருந்த பொழுது அதற்குக் காயல் என்ற பெயர் மட்டும் வழங்கியதாதல் வேண்டும். உப்பளங்களில் கடல் நீரைப் பாய்ச்சி, அதைச் சூரிய வெப்பத்தால் காயும்படி விட்டுவிடுவதால், அவ்வூர் காயல் என்ற பெயர் பெற்றது போலும். காயல் என்பதற்கு உப்பளம் என்ற பொருளும் உண்டு. அச்சிற்றூரே நகரமானபோது, பட்டினம் என்ற அடைமொழி பெற்றுக் காயல் பட்டினமாக ஆயிற்று. கடற்கரையில் உள்ளது பட்டினமல்லவா ?

[2] Astiar - மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் என்று பேராசிரியர் சிலர் கருதுகின்றனர். திரையர் என்ற சொல் கடல் வழி வந்த மக்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். பிறகு அதுவே பட்டப் பெயராகி, கடல் துறைமுகப் பட்டினங்களின் அரசனைக் குறிக்கவும் பயன்பட்டன. உதாரணமாக, இளந்திரையன் என்ற அரசன் பெயரைக் குறிப்பிடலாம். ஆகவே திரையன் என்னும் பெயர் பூண்ட அத்திரையன் என்ற பெயரே மார்க்கோ போலோவால் இவ்வாறு திரித்து கூறப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

அயல்நாட்டு வணிகர்களுக்கு இந்நகர் தங்குவதற்குரிய இடமாக அவர்கள் விருப்பம் போல் அமைந்துவிடுகிறது. அவ்வணிகர்களுக்கு அரசனால் நல்ல வரவேற்பு அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளும் உடனுக்குடனேயே செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் மேலைத் திசையிலிருந்து ஆர்மஸ்,[1] கிஸ்தி,[2] ஆதென்[3] மற்றும் அரேபியாவின் பல பாகங்களிலிருந்து வரும் கப்பல்கள் இதையே துறைமுகமாகக் கொள்கின்றன. மற்றும் தங்கள் கப்பலில் குதிரை முதலிய வாணிபப் பொருள்களைக் கொணர்ந்து இறக்குமதி செய்கின்றனர். நாட்டு வியாபாரத்துக்கு இத்துறைமுகம் உகந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந் நாட்டின் அரசன் செல்வாக்குள்ள நிலையில் முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட மங்கையர்களை மாண்புடன் பாதுகாத்து வருகிறான்.

தாம்பூலத்தின் வரலாறு

இந்நகர மக்கள் யாவரும்-ஏன், பொதுவாக இந்திய நாட்டுக் குடிமக்கள் யாவருமே-தங்கள் வாயில் தாம்பூலம்[4] என்னும் பெயர் கொண்ட இலைச்சுருளை எப்பொழுதும் சுவைக்கும் பழக்கத்தை யுடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அதை அவர்கள் பழக்கத்தின் காரணமாகவும், அதன் சுவையில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி காரணமாகவும், இம்மக்கள் அவ்வாறு உபயோகப்படுத்துகின்றனர். அதை நன்றாக

---

[1] Ormus [2] Chisti [3] Aden

[4] Tambul-பாரசீக மொழியினின்று தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த திரிசொல். தாம்பூலம் என மருவி வழங்குகிறது. வெற்றிலை என்று பொருள்படும்.

மென்றதும் அதனுல் உற்பத்தி செய்யப்படும் உமிழ் நீரை வெளியே துப்புவார்கள். உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் தாம்பூலத்தோடு பச்சைக் கற்பூரம், சாதிக்காய் முதலிய வாசனை தரும் பண்டங்களைச் சேர்த்துச் சுவைப்பர். அத்துடன் தாளிக்காத சுண்ணும்பையும்[1] உபயோகப்படுத்துவர். இத்தகைய இன்பம்தரும் இனிய தாம்பூலம் உடலுக்கு மிக்க நன்மை பயக்கிற தென்று எனக்குப் பலர் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

இகழ்தற்குப் பயன்படல்

ஒருவனை மற்ருெருவன் வெளிப்படையாக அவமானப் படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் இகழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் இருந்தால், அவன் முகத்தில் மற்றவன் இத்தாம்பூலம் மெல்லுவதால் ஏற்படும் உமிழ் நீரைத் துப்பி விடுவான்.[2] இவ்வாறு இகழப்பட்ட அவன் நேராக அரசன் முன்பு விரைந்து சென்று தனக்கு இகழ்ச்சி செய்த வரலாற்றினை ஏற்ற வண்ணம் எடுத்துக் கூறி, அந்த வன்மத்தைப் போர் முனையில் தீர்த்துக்கொள்வதாகக் கூறுவான். அதைக்கேட்ட அரசன் அவனுக்குக் கேடயமும், வாளும் கொண்ட படைக் கலத்தைக் கொடுத்து அவர்களைப் போர் புரியுமாறு ஏவுவான். இந்த அதிசயப் போர், அவர்களில் ஒருவன் களத்தில் இறந்து போகுமளவும் நடைபெறும். இப்போரைக் காணப் பெருங்

---

[1] Quick - lime.

[2] இவ்வாறு துப்புதல் அருவருப்பை உண்டு பண்ணும் செயலாக இன்றும் கருதப்படுகிறது. கோபத்தில் சொல்லும் 'முகத்தில் காறித்துப்புவேன்' என்னும் சொற்களை ஒப்பிடுக.

கூட்டம் கூடும். ஆனால் வாளின் கூர் நுனியால் மட்டும் ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தக்கூடாது என்ற கடுமையான விதிமட்டும் உண்டு.

'குமரி'[1] என்பது ஒரு நாடாகும். ஜாவாத்தீவினின்றும் பார்க்க முடியாத வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரத் தொகுதியின் ஒரு பகுதியை இவ்விடத்திலிருந்து ஏறக் குறைய முப்பது மைலுக்குள்ளாக நாம் பார்க்க முடியும். அது தொடு வானத்திலிருந்து ஒரு முழ அளவு உள்ளதுபோல் தோற்றமளிக்கும். இந்நாட்டில் விவசாயம் பெரும்பான்மையாக நடைபெறுவதில்லை. இங்குக் காடுகளும் அடர்ந்து பெருகின மரத்தொகுதிகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, விலங்குகளுக்கும்-

குமரி முனை

[1] Kom ari - இந்தியாவின் தெற்குக் கோடியின் தொடக்கப் பாகமான குமரிமுனையைக் குறிக்கிறது. இதைத் தாலமி என்பவர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே Promontarium Kumarie என்றழைத்தார். குமரிமுனை என்பதே Cape Kumarin என்றழைக்கப்பட்டு, கடைசியாக Cape Comorin என்றாயிற்று. பண்டைய சங்க இலக்கியங்களிலும் "குமரி" பல இடங்களில் வந்துள்ளது.

இக்குமரியை இவர் ஒரு நாடாகக் கருதுவது சிந்திக்கற்பாலது. இதனால் குமரியும் அதைச் சார்ந்த நாடும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன என்பது தெரிய வருகிறது. இதையே,

"வேங்கடம் குமரித் தீம்புனல் பௌவமென்று,
இந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே"

என்ற பழம் பாட்டால், குமரி முனையின் இருப்பிடத்தையறியலாம்.

சிறப்பாக வானரங்களுக்கும்[1] - இது குடியிருப்பாக உபயோகப்படுகின்றன. அவ்வானரங்கள் வடிவத்தில் பெரும்பாலும் மனிதனை யொத்தே இருக்கின்றன. உயரமும், முகச் சாயலும் அவ்வாறே அமைந் திருக்கின்றன. அவ்வானரங்களில் நீண்ட வாலுள்ள வானரச் சாதிகளும்[2] உண்டு. இவை முற்கூறிய வானர வர்க்கத்தினின்றும் உடற் கூறுபாட்டில் வேறுபட்டனவே. இங்கே புலி, சிறுத்தை, வேங்கை முதலிய கொடிய காட்டு விலங்குகள் கணக்கின்றி வாழ்கின்றன.''

குமரிக்கோடு என்ற மலையொன்று இருந்ததாகவும், அதன் காரணமாகக் குமரியாறு (குமரித் தீம்புனல்) உண்டானதாகவும், பிறகு மலையையும் ஆற்றையும் சுற்றி நாடு உண்டாயிற்று எனவும், மலையும் ஆறும் சேர்ந்துள்ளதால் அந்நாடு வளமிக்க நாடாக விளங்கிற்று எனவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. ஆனால் அவைகள் யாவும் அழிந்து விட்டன என்பது,

> ''பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக்
> குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள''

என்ற சிலப்பதிகாரச் செய்யுளடிகளால் நன்கு அறியலாம்.

ஆகையால், குமரி நாட்டைச் சார்ந்த பெரும்பாலான பகுதிகள் மறைந்தொழிய, அம் முனைமட்டும் இன்றும் குமரிமுனை என்ற பெயரால் விளங்குகிறது என்பது போதரும்.

[1] Apes

[2] Long tailed monkey species - இராமாயணத்தில் கூறப்படும் வானர சேனையின் தோற்றத்தையும், அவை தோன்றும் இடங்களையும் இச்செய்திகளுடன் ஒப்பிடுக.

6. இலங்கை நாடும் ஆதாம் சிகரமும்

தீவின் அமைப்பு

"அங்கமான்[1] தீவிலிருந்து புறப்பட்டுத் தென் மேற்குத் திசையில் ஆயிரம் மைல்கள் கடற் பயணம் செய்தால், செய்லான்[2] என்ற தீவு கண்களில் தென்படும். இத்தீவு, உலகில் காணப்படும் மற்றெல்லாத் தீவுகளைக் காட்டிலும் அளவிலும் இடப் பொருத்தத்திலும் சிறந்து விளங்குகிறதென்றே கூறவேண்டும். ஆனால் இதற்குப் பன்னூறாண்டுகளுக்கு முன் இதன் சுற்றளவு மிகப் பெரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது இதன் சுற்றளவு 3600 மைல் என்று மப்பா - மண்டி[3] கூறுகிறது. இப்பொழுது இத்தீவின் சுற்றளவு 2400 மைலாகக் குறுகியுள்ளது.

---

[1] Angaman - (Andaman) : அந்தமான் என்ற தீவின் தொகுதியாகும். சில பிரதிகளில் இத் தீவு, நக்கமான் என்றும், அங்கானிபா என்றும் பலவிதமாக உச்சரிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயர் யாவும் அந்தமானையே உணர்த்துகிறது என்பதில் சிறிதேனும் ஐயப்பாடு கிடையாது.

[2] Ceylon.

[3] Mappa - Mandi - (Mappa Monde or The Map of the World) : அக் காலத்தில் நிலவி வந்த உலகப் படத்துக்கு மப்பா - மண்டி என்ற பெயர் இடப்பட்டிருந்தது. இலங்கை நாட்டிலும் பல கடல் கோள்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்று இலங்கை வரலாறு கூறுகிறது. அதனால் மார்க்கோ போலோவின் காலத்தில் அவர் கண்ட இலங்கைத் தீவு முன்னர் புலவரால் குறிக்கப்பட்டிருந்த அளவைவிடச் சிறியதாகக் காணப்பட்டது அக்கடல் கோள்கள் ஒன்றினால்தான் என்பது தெரிகிறது.

கடலினின்று அடிக்கும் பெருஞ் சூறுவளிகள் இத்தீவில் உள்ள உயர்ந்த மலைகளை ஊடுருவிப் பாய்ந்து, அவைகளை உருத் தெரியாமலாக்கி, அம்மலைப் பாறைகளை ஒவ்வொன்ருகக் கடலில் தள்ளியிருக் கின்றன; அதன் காரணமாக மலைகளின் உயரம் குறைந்து, இயற்கை வளப்பமும் குறைவுபட்டுக் காணப்படுகிறது. முன்னர் இருந்த பெரிய உருவம் மாறி அம்மலைகள் இப்பொழுது சிறியனவாகக் காட்சி யளிக்கின்றன. சுந்தர நாசு[1] என்ற அரசனுல் இத்தீவு இப்பொழுது ஆளப்பட்டு வருகிறது.[2]

இத்தீவின் மக்கள் விக்கிரகங்களைத் தொழுகின் றனர். மற்றைய நாட்டினர்க்கும் தமக்கும் யாதொரு தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளாமல் சுதந்திர மாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆண்களும் சரி, பெண்களும் சரி, இடுப்பில் ஒருமுழத் துண்டுடன் மட்டும் அரை

---

[1] Sander - Naz : சந்திர நாசு அல்லது சுந்தர நாசு. சந்திர வமிசத்தைச் சேர்ந்த அரசன் ஒருவன் அப்போது இலங்கையை ஆண்டுவந்தான் எனச் சொல்லப்படுகிறது. சுந்தர நாகன் என்பதை அவர் சந்திர நாசு என்று கூறுகிறுர் போலும். சௌந்தர பாண்டியன் வமிசத்தில் பிறந்தவனும், நாகர் குலத்தில் பெண் கொண்டவனுமாக இருந்ததால், சுந்தர பாண்டிநாகன் என்ற பெயரைப் பெற்றுன் போலும். மார்க்கோ போலோ வேறு ஓர் இடத்தில் சுந்தர பாண்டியனைச் "செந்தர் பண்டி" என்று அழைப்பது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. இலங்கையை ஆண்ட மன்னர்களும் பாண்டிய வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர்களே என்பது இதனுல் அறியப்படும். அதுவும் அவர்கள் தமிழ் வேந்தர்களே என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

[2] இப்பொழுது - மார்க்கோ போலோவின் இலங்கைப் பிரயாணத்தின் போது.

நிர்வாண நிலையில் திரிந்துழல்கின்றனர். அவர்களுக்கு அரிசியும், எள்ளுமே முக்கிய விவசாயப் பண்டங்களாகும். எள்ளிலிருந்து எண்ணெயைப் பிழிந்தெடுத்து, அதை அதிகமாகப்பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்களுக்குப் பால், அரிசி, மாமிசம் ஆகிய இவைகளே முக்கிய உணவுகளாகும். தென்னையிலிருந்தும் பனையிலிருந்தும் இறக்கப்பட்ட பதனியென்னும் நீரை உணவாகவும், பானமாகவும் உட்கொள்கின்றனர். இங்குக் கருங்காலி மரங்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இத்தீவு உலகில் மற்ற எல்லா இடங்களைவிட, அழகானதும், விலை உயர்ந்ததுமான வைரம், வைடூரியம் போன்ற நவரத்தினங்களை உற்பத்திச் செய்கிறது. பச்சை வைரம், கெம்பு, கோமேதகம், புஷ்பராகம், வைரம், வைடூரியம்போன்ற பற்பல உயர்ந்த கற்கள் இயற்கையாகவும் கிடைக்கின்றன.

தீவின் மக்கள்

இத்தீவின் அரசனிடம், அதுவரையில் யாவரும் பார்த்திராத மிகச் சிறந்த வைடூரியக் கல் ஒன்று இருக்கிறதாகக் கூறப்படுகிறது. அது ஒரு சாண் நீளமும், மனிதனின் கைஅளவு கனமும் உள்ளதுமாக விளங்குகிறதாம். அதன் ஒளி கண்களால் பார்க்கமுடியாத அவ்வளவு பிரகாசமாக இருப்பதாயும், அவ்வொளியின் அளவினை விவரித்துக்கூறமுடியாதென்றும், அக்கல் அணுவளவுக் குற்றமும் இல்லாதவாறு விளங்குகிறதென்றும் கூறப்படுகிறது. அவ்வதிசயக் கல் ஒளி விடும்போது, நெருப்பு "தகதக"வென எரிவது போன்று

அரசனிடம் உள்ள அதிசய வைடூரியம்

தோற்றமளிக்கிற தென்றும், அதன் மதிப்பு இவ்வளவுதான் என்று எவராலும் இறுதியாகக் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கான் இத்தீவின் மன்னனுக்கு, அவனிடத்தில் உள்ள அவ் வதிசய வைடூரியத்தைத் விலைக்குத் தர வேண்டுமென்று தூது ஒன்று அனுப்பினார். அதன் விலை ஒருபெரியநகர மதிப்பின் அளவாக இருந்தாலும், அதைத் தாம் விலை கொடுத்துப்பெற்றுக் கொள்வதாக அத்தூதுவர்களிடம் சொல்லி, அவ்வைடூரியத்தை எவ்வாற்றயினும் பெற்று வருமாறு அவர்களைத் தூண்டினர். அத்தூதுவர்கள் இவ்வரசனை அடைந்து, சீனப் பேரரசர் கேட்டதைச் சொன்ன போது, அவ்வரசன் கூறியதாவது: "இப்பூமி முழுவதும் உள்ள நிதியங்களைத் திரட்டிக் கொடுத்தாலும் இவ்வைடூரியத்துக்கு ஈடாகாது; அவ்வளவு பொருள் கிடைப்பதாயிருந்தாலும், தான் ஒருக்காலும் இவ்வைடூரியத்தை விற்கப் போவதில்லை; மற்றும் எந்த நிபந்தனையின் பேரிலும் இவ்வரிய மணியைத் தன் நாட்டினின்று வெளியே போக விடுவதில்லை; இது தன் முன்னோர்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தினரால் பாதுகாக்கப்பட்ட பொருளாததால், இதை எக்காரணத்தாலும் தான் இழக்கச் சம்மதிக்க முடியாது" என்னும் பொருள்படப் பதிலுரைத்தான். இதனால், பேரரசர் குப்ளாய்கானுக்கு, அவ்வரிய வைடூரியத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ள முடியாமலும், விலைக்குப் பெற முடியாமலும் போயிற்று.

இத்தீவில் உள்ளவர்கள் போர்செய்யும் திறமை கொண்டவர்களாகக் காணப்படவில்லை. மந்த புத்தியுள்ளவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அதனால்

அவர்கள் எப்பொழுதும் சாந்த முகத்துடனே காட்சி யளிக்கின்றனர்; போர் செய்வதற்கு ஆட்கள் தேவை யாயின், பக்கத்து நாடுகளிலிருந்து பணத்தைக் கொடுத்துத் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு மகமதியர்கள் வரவழைக்கப்படுகின்றனர்; சிறப்பான வேறு இயல்பை இங்குக் காணக்கூடாமையால், நாம் மாபர் நாட்டைப் பற்றிக் கவனிப்போம்.

(மாபர் நாட்டைப்பற்றி விவரமாகக் கூறிவிட்டு, மறுபடியும் இலங்கைத் தீவைப்பற்றி முன்பு தாம் சொல்ல மறந்துவிட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை மார்க்கோ போலோ எடுத்துரைக்கிருர்.)

தீவின் சிறந்த சிகரம்

முன்னர் நான் இலங்கையைப்பற்றி விவரித்த விடத்துச் சில செய்திகளைக் கூறமறந்து விட்டேன். அவைகளைக் கூருமல் மேலே செல்ல என் மனம் இடந்தரவில்லையாதலால், அவைகளை இங்குக் கூறுகின்றேன். மற்றும், இச்செய்திகள் யாவும், என்னுடைய சொந்த நாடாகிய வெனிசு நகரத்துக்குத் திரும்பிச் செல்கையில் இங்குப் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்ட அரிய செய்திகளாகும்.

இத்தீவில் செங்குத்தாயும், பெரும் பாறைகளால் உண்டானதுமான மிகப் பெரிய மலை[1] ஒன்று இருக்கிறது. இதன் உச்சியை அடையவே முடியாது.[2] அப்படி அடைய முயல்வதாக இருந்தால், இரும்புச் சங்கிலிகொண்டு, பிணைத்து, அதன் உதவியால் தான் உச்சியை யடையவேண்டும். இச்சங்கிலியின்

[1] Adam's Peak - அதாவது ஆதாம் சிகரத்தைக் குறிப்பிடுகிருர். இப்பொழுது அதன் உயரம் 7352 அடி என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

[2] உயர்வு நவிற்சியாக அதன் உயரத்தை அறிய இவ்வாறு கூறுகிருர்.

உதவியைக் கொண்டும் சிலர் இம்மலையின் உச்சியை யடைகின்றனர். அவ்வுச்சியில், நம் வமிசத்தின் ஆதித் தந்தை எனப்படும் ஆதாம்[1] புதையுண்ட இடம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அவ்விடத்தில் சமாதி ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இது சாரசன்[2] மக்கள் கூறும் வரலாறாகும்.

ஆனால் விக்கிரகத்தை ஆராதிக்கும் மக்கள் இம்மலை உச்சியில் சாகாமான் - பர்ச்சான்[3] என்ற மத குருவின் உடல் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சாதிக்கின்றனர். இப் பெரியார் மிக்க புனிதத்தன்மை வாய்ந்தவராக இருந்தார் என்றும், இவர் ஏற்படுத்திய மதத்துக்கே இவர் ஆதி

---

[1] Adam - "பைபிள்" என்ற விவிலிய நூலில் விளிக்கப்படும் ஆதித் தந்தையான ஆதாம் என்பவரை மார்க்கோ போலோ இங்குக் குறிப்பிடுகிறார்.

[2] Saracens-சிரியா (Syria) நாட்டு மகமதிய மக்கள் இம் மலைக்கு அடிக்கடி யாத்திரையாக வந்து செல்வர். அவர்களுடைய வேதமாகிய குரானில் பின் வருமாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது :

சுவர்க்கத்திலிருந்து மக்கள் கீழே தள்ளப்பட்டபோது, ஆதாம் என்ற ஆதித் தந்தை இலங்கை நாடாகிய செரன் தீபத்தில் (Seren Deep) விழுந்ததாகவும், ஏவாள் (Eve) என்ற ஆதாமின் மனையாள் அரேபியா நாட்டில் உள்ள ஜோடா (Joda) என்னும் இடத்தில் விழுந்ததாகவும் இதனால் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆகையால், Adam's Peak என்ற இம்மலைச் சிகரத்தின் பெயர் மகமதியர்களாலும், போர்த்து கேசியர்களாலும் இடப் பட்டிருக்கவேண்டும் என ஆராய்ச்சி வல்லுனர் கூறுகின்றனர். வரலாறு எவ்வாறாயினும், ஆதாம் சிகரம் இன்றும் ஓர் முக்கிய யாத்திரைத் தலமாக அமைந்துள்ளது சிந்தனைக் குரியது. இவ் விடத்தில் மகமதியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், இந்துக்கள் மூவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து வழிபாடு செய்வது போற்றற்குரியதாகும்

[3] Sogomon-Berchan—சாக்கிய முனி என்று கொண்டா டப்படும் புத்தமதத்தை உண்டாக்கிய புத்த பெருமானைக் குறிக் கும் ஓர் சொல்லாகும் பர்ச்சான் என்றால் டார்டாரியரின் மங் கோலிய மொழியில் "தேவன்" என்று பொருள்படும். ஆகவே

குருவாக விளங்கினார் என்றும் கூறப்படுகிறது. இவர் அத்தீவின் அரசனின் மகனாகப் பிறந்து, இளம் வயதிலேயே சுகபோகங்களை யெல்லாம் துறந்து துறவறத்தை மேற் கொண்டார். இதையறிந்த இவருடைய தந்தை விலையுயர்ந்த பொருளையும், பொன்னையும் ஈந்து, நல்ல அழகு வாய்ந்த பல மங்கையரை மணந்து இன்ப வாழ்வு நடத்துமாறு போதனை செய்தும், இவர் அவை யாவும் நித்தியமில்லாத - நிலையற்ற - நீர்க் குமிழி யொத்த வாழ்வு என உதறித் தள்ளி, தமது உயர்ந்த கொள்கையினின்றுச் சிறிதும் விலகவேயில்லை.[1] தூய துறவறப் பாதையிலேயே ஒழுகி வந்தார்.

மலைமீது சென்ற புத்தர் பெருமான்

அத் துறவறப் பாதையினின்றும் அவரை விலக்க எத்தனையோ முயற்சிகள் செய்தும், எதுவும் சிறிதும் பலனளித்ததாகத் தெரியவில்லை. சிறுவராயிருந்த அவ்வரசிளங் குமரன், ஒருவருக்கும் சொல்லிக் கொள்ளாமலே, தன்னந் தனியாக இம்மலைமீது ஏறி, அங்குக் கடுந்தவம் இயற்றி, விரதம்

புத்த பெருமானின் சின்னங்கள்

சாகாமான் பர்ச்சான் என்றால் சாக்கியமுனி தேவன் என்ற சொற்றொடரின் சிதைந்த வடிவேயாகும். சாக்கியமுனி என்ற சொல்லையே சாகாமான் என்றழைக்கிறார் மார்க்கோ போலோ.

ஆதாம் சிகரத்தில் கல்லால் செதுக்கப் பட்ட பாதம் உள்ளது. இதைப் புத்த தேவனுடைய திருப்பாதம் எனப் பௌத்தர்கள் கூறுகின்றனர். இதை அவர் ஸ்ரீ பாதம் (Sree Pud) என்றபெயரால் அழைக்கின்றனர். மகமதியர்கள் இதை ஆதாமின் பாதம் (Adam's Foot) என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர்.

[1] இவ்வரலாறு புத்த பெருமானின் வரலாற்றோடு எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டுகொள்க. புத்த பெருமான் இலங் கைக்கு வந்தது இதனால் தெளியப்படும்.

காத்து, எவர் கண்களிலும் படாமல், தன்னுடைய ஊன் உடலைவிட்டுவிட்டு உயர்வுமிக்கப் புகழுடம்பு எய்தினர்; விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்களால் இவர் ஒரு ஞானியராகவும்,[1] தவசியாகவும் கருதப்படுகின்றனர். இவ்வாறு தன் அருமை மைந்தன் துறவறம் பூண்ட செய்தியினை யறிந்த தந்தையான அரசன், மிகவும் மனம் நொந்து, பொன்னாலும், நவரத்தினங்களாலும் ஆனதுமான தன் மகன் உருவம் போன்ற, பெரிய சிலை யொன்றினைச் செய்து, அதை மக்கள் தக்கபடி ஆராதிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். விக்கிரக வழிபாட்டின் காரணம் இம்மாதிரியாகத்தான் தொடங்கிற்று. ஆனால் சாகாமான் பர்ச்சான் என்ற தெய்வம் மற்ற எல்லாத் தெய்வங்களையும்விடச் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. இந்நம்பிக்கை காரணமாக, பற்பல பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் பெருவாரியாகத் திரண்டு, புனித யாத்திரையாக, இம்மலையுச்சியில், இவர் புதையுண்ட புனித இடத்துக்குப் பயபக்தியோடு காணிக்கைச் செலுத்தக் குழுமுகின்றனர். அவ்விடத்தில், இத்துறவியார் உபயோகப்படுத்திய பாத்திரங்களும், இவரது கேசமும்[2], பற்கள் சிலவும் பத்திரப் படுத்தி வைக்கப்பட்டு, சிறந்த பூசாவிதிகளுடன், அவைகள் இங்கு வரும் யாத்திரிகர்களுக்குக் காட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு மாறாக, சாரசன் மக்கள், அச்

---

[1] போதி விருட்சத்தின் கீழ் சடுந்தவம் இயற்றிப் புத்தர் எனப் பெயர் பெற்ற வரலாறு ஈண்டு நோக்கற்பாலது. புத்தர் என்றாலே ஞானி என்றல்லவா பொருள்படும். பௌத்தமதம் இலங்கையில் அதி வேகமாகப் பரவினதற்குரிய சிறந்த ஒரு காரணத்தை இதனால் அறியலாமன்றோ?

[2] மயிர் முடி.

சின்னங்கள், தங்கள் மத குருவான தீர்க்கதரிசி ஆதாமுக்குச்சேர்ந்தனவென்றும், அதனுல்தான் தாங்கள் பெருவாரியாக அம்மலையுச்சிமீது குழுமுவதாகவும் கூறுகின்றனர். எது எவ்வாருயினும், அம்மலைச் சிகரம் சிறந்த புனிதத் தன்மை பெற்ற இடம் என்பது யாவரும் ஒப்ப முடிந்ததொன்ரும்.

சீனப்பேரரசர் பெற்ற பௌத்த சின்னங்கள்

சீனப் பேரரசராகிய குப்ளாய்கான், அம்மலைக்கு யாத்திரையாகச் சென்று திருப்பிய சில சாரசன் மக்களிடமிருந்து, நமது ஆதித் தந்தையின் புராதனச் சின்னங்களைப் பற்றிய மகிமையைப் பலவாருகக் கேள்விப் பட்டு, அவைகளில் சிலவற்றைத் தாம் பெறவேண்டும் என்ற பேராவல் கொண்டு, செய்லான் நாட்டு அரசனிடம் இச் சின்னங்களைப் பெறும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன், தூதுகோஷ்டி ஒன்றினை அனுப்புவித்தார். அவர்களும் அரசர் ஆணையைச் சிரமேற்ருங்கி, சங்கடமான இன்னல்கள் பலவற்றைக் கடந்து, கடுமையாக யாத்திரை செய்து, கடைசியாகத் தாங்கள் நாடிவந்த இடத்தை யடைந்தனர். அந்நாட்டு அரசனை அணுகி, தாங்கள் வந்த வரலாற்றினையுரைத்து, குப்ளாய்கான் விரும்பின பௌத்த சின்னங்கள் சிலவற்றைத் தருமாறு வேண்டினர். வேண்டியதை வேண்டியவாறு அளிக்கும் பண்பாடு வேந்தர்க்கு உண்டல்லவா? இலங்கை வேந்தனிட மிருந்து புத்தரின் இரண்டு பெரியகடைவாய்ப் பற்களும், சில கேசங்களும், மற்றும் நிவேதனங்கள் அடங்கிய, அழகும் வேலைப்பாடும் அமைந்த, பாத்திரம் ஒன்றும் பெற்றுத் தூதுவர் தம் நாடு திரும்பிச் சென்றனர்.

இவ்வாறு தம்முடைய தூதுவர்கள், கிடைக்க முடியாத அரிய புனிதப் பொருள்களுடன் யாத்திரையிலிருந்து திரும்பி வந்ததையறிந்த அச்சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கான், தம் நாட்டு மக்கள் யாவரையும் ஒருங்கு திரண்டு, நாட்டின் எல்லைக்குச்சென்று, அங்கிருந்தே அவர்களுக்குப் பெருவாரியான வரவேற்பளித்து, அப்பெரும் பௌத்த சின்னங்களைத் தமது அரண்மனைக்கு ஆரவாரத்தோடும் தக்க மரியாதைகளுடனும் எடுத்து வரக் கட்டளையிட்டார்.

பௌத்த சின்னங்களுக்கு அளித்த மகத்தான வரவேற்பு

அவ்வாறே அந்நாட்டு மக்கள் யாவரும் ஒருங்கு கூடி, நாட்டின் எல்லைக்குச் சென்று, புனித யாத்திரையினின்று அரிய பொருள்களோடு வெற்றிகரமாகத் திரும்பிவரும் யாத்திரிக மக்களை உற்சாகமாக வரவேற்று, அவர்களுக்குத் தக்க மரியாதைகள் செய்து, அவர்கள் கொணர்ந்த அரும்பெரும் சின்னங்களைத் தலைமேற்றூங்கி, ஆரவாரத்துடனும், கோலாகலத்துடனும், வாத்திய முழக்கத்துடனும், அரசர் வாழும் அரண்மனைக்கு எடுத்துவந்தனர். பேரரசர் முன்னிலையில் அவைகளைப் புனிதத் தன்மையோடு இறக்கி வைத்தனர்.

செய்லானில் உள்ள மலையைப் பற்றிய வரலாற்றை இதுகாறும் கூறினேன். இனி மாபர் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்று, அங்கு உள்ள காயல் என்ற நகரத்தைப்பற்றிப் பேசுவோம்.''

(இதன் தொடர்ச்சி முந்தின அத்தியாயமாகிய ''காயலும், குமரியும்'' என்ற தலைப்பில் விவரித்துரைக்கப் பட்டுள்ளது.)

7. மசூலி நகரமும் லார் நாடும்

"மாபர் நாட்டைக் கடந்து, ஐந்நூறு மைல் நேர் வடக்காகச் செல்லுமிடத்து, மர்பிலி[1] அரசாங்கத்தை அடைவோம். அந்நாட்டு மக்கள் விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர்கள். சுதந்திரமாக வாழ்க்கை நடத்தி வாழ்கின்றனர். அவர்களுடைய முக்கிய உணவுகள்: அரிசி, மாமிசம், மீன், பழங்கள், முதலியன. இப்பிரதேசத்து மலைக்குகைகளில் தான் வைரங்கள் பெருவாரியாக உற்பத்தியாகின்றன. மழைக்காலங்களில் மலைச் சாரல்களில் மழை பெய்தவிடத்து, அம்மழைநீர் மலைக்குகைகளிலும் பள்ளத் தாக்குக் களிலும் பெரும் விசையுடன் இறங்குகிறது. பிறகு அந்நீர்ப் பெருக்கு ஆறுகப் பெருகிச் சமுத்திரத்தில் கலக்கிறது. மலையிலிருந்து விழுந்த நீர் ஆற்றில் கலக்கும் இடத்தில் மக்கள் கூட்டமாகக் காத்திருந்து மலை மீதிருந்து மழையால் அடித்து வரப்பட்ட வைரக் கற்களைப் பொறுக்குவார்கள். வண்டல் மண்ணோடு வைரங்களும் சேர்ந்து அடித்து வரப்படுவதால், மண் ணைத்தைக் காணவும், வைரக்கல் தனத்தைப் பெறவும்

வைரம் கொடுக்கும் நாடு

---

[1]Murphili or Monsul-மசூலிப்பட்டினம் என்றதன் பலபடியாகத்திரிந்த பெயர். மச்சூலி (Machuli) என்பது மசூலி என்றுயிற்று. இதை Mansul அதாவது மன்சூல் என்ற பெயராலும் அழைத்தனர். எவ்வாருயினும் இது மசூலிப்பட்டினத்தையே குறிக்கிறது. அக்காலத்தில் இந்நகரம் தெலிங்கானு (Telingana) நாட்டைச் சேர்ந்ததாயும், கோல் கொண்டா (Golconda) என்ற பிரதேசத்தையுடையதாயும் இருந்தது. கோல்கொண்டா என்ற இடம் வைர உற்பத்திக்குப் பெயர்பெற்ற இடமாக விளங்கியது.

பெருவாரியாக மக்கள் அச்சந்திப்பில் கூடி நிற்கின்றனர்.

வைரம் எடுப்பதற்குப் பின் வரும் முறை கையாளப் படுகிறது.

கோடை காலத்தில் வெயிலின் கொடுமை அதிக மாக இருக்கும் பொழுதும், மழை இல்லாத காலத்தும் வைரத்தைப் பொறுக்கும் தொழி

வைரம் எடுக்கும் முறை

லில் ஈடுபட்ட வணிகர்கள் அம் மலைமீது மிக்க ஆயாசத்துடன் பிரயாசப்பட்டு ஏறுவார்கள். அம் மலையில் ஊர்ந்து வாழும் ஆயிரக்கணக்கான பாம்புகளி னின்றும் தங்கள் உயிரைப் பாதுகாத்துச் செல்ல வேண்டும். அம்மலையுச்சிக் கருகில் ஆழமான பள்ளத் தாக்குகளும், அவைகளில் பற்பலகுகைகளும், அக்குகை களுக்கு மேலாக செங்குத்தான கற்பாறைகளும் இருக் கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அக்குகைகள் போன்ற பெரும்பாழிகளில்தான் வைரங்கள் பெருவாரி யாகக் குவியல் குவியல்களாகக் குவிக்கப்பட்டிருக் கின்றன என்று அவ் வணிக மக்கள் கூறுகின்றனர். வாழையும், வைரமும் உள்ள இடங்களில் பாம்பின் நட மாட்டம் அதிகம் இருப்பது இயல்பன்றோ? ஆகவே, இவ் விடத்தில் பாம்புகளின் நடமாட்டம் அதிகமாக இருத்த லால், அவைகளைத் தங்களுக்கு இரையாக்கும் நோக்கத் துடன் கருடப் பறவைகளும், சிலவகைப் பருந்து களும் அப்பாழிகளில் தங்கள் கூடுகளைக் கட்டி, அவை களில் வாழ்கின்றன. வைரக் கற்களைச் சேகரிக்க மலை ஏறிச் செல்லும் வணிகர், கொடுமை மிக்க அக் குகை வாயில்களில் நின்று, இதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும் மாமிசத் துண்டுகளைச் சிறுசிறு துணுக்குக்களாக

நறுக்கி அவைகளை அக்குகைகளில் வீசி எறிவார்கள். அம்மாமிசத் துணுக்குக்களைப் பொறுக்கப் பறவைகளும், கழுகுகளும் அங்குப்பறந்து அத்துணுக்குக்களைத் தங்கள் மூக்கினல் கொத்திக் கொண்டு, சரேலென அக்குகைக்கு மேலாகப் பறந்து சென்று, மலைமீது காணப்படும் மரங்களிலோ, கற்பாறைமீதோ உண்ண உட்காருகின்றன. அங்கு வந்து காத்துக் கொண்டிருக்கும் வணிகப் பெருமக்கள் அப்பறவைகளைப் பலவித ஓசைகள் எழுப்பித் துரத்திவிட, அவைகள் இவ்வோசையைக் கேட்டவுடன், தங்கள் அலகில் சிக்க வைத்திருக்கிற மாமிசத் துண்டைக் கீழே போட்டு விட்டுப் பறந்து சென்று விடுகின்றன. எண்ணெயும் கொழுப்பும் தடவிய அம்மாமிசத் துண்டுகளில், மலைக் குகையினுள் இருக்கும் வைரக் கற்கள் மிகுதியாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்குமாதலால், அவைகளை அவ்வணிகர்கள் உடனே பிரித்தெடுத்துப் பொறுக்கி வைத்துக் கொள்வார்கள்.[1]

ஆனல், அவர்கள் அப்பறவைகளை ஓட்டுவதற்குள் அவைகள் அம் மாமிசத் துணுக்குக்களைத் தின்று விழுங்கி விட்டிருந்தால், அப்பறவைகளைக் குறிப்பாக அடையாளங் கண்டுகொண்டு, அவைகள் இரவில்

---

[1] இம்மாதிரியாக வைரம் பொறுக்கப்படும் வரலாறு ஒன்று **"சிந்து பாத்"** என்ற நூலில் காணப்படுவது ஈண்டு நோக்கற்பாலது. "சிந்து பாத்" அராபிய நாட்டுக் கதைகளில் ஒரு பகுதியாகும். அப்பகுதி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுவரையில் அராபு மக்கள் வழக்கில் காணப்பட்ட கதைகளைக் கோவைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தொகுதியாகும். பாரசீகமன்னன் ஒருவனுக்கு ஆயிரம் இரவுகளாக மங்கையொருத்தியால் அக் கதைத் தொகுதி கூறப்பட்டதாகச்செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. அதனல் தான் அவைகளுக்கு Arabian Nights Stories என்று பெயரிடப்பட்டன. இதன் விரிவை எனது **"சிந்து பாத்"** என்ற நூலில் காண்க.

எங்குச் செல்கின்றன என்று கண் கொட்டாமல் பார்த்து நின்று, அவைகளைப் பின் தொடர்ந்து சென்று, எம்மரத்தில் அன்று இரவு தங்குகிறதோ அம்மரத்தின் அடியில் அடுத்தநாள் காலை வரையில் காத்திருந்து, அவைகள் போடும் எச்சங்களைக் களைந்து, அவைகளிலிருந்து வெளிப்படும் வைரக் கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்துக்கொள்வர்.

இவ்வாறு இன்னல்கள் பலவற்றைக் கடந்து சென்று, மதிப்பிற்குரிய வைரக் கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, அவைகளில் மிகச் சிறந்தவைகளைச் சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கானுக்கு விற்பதற்காக எடுத்துச் செல்லுகின்றனர். மற்றும் சில கற்கள், அந்நாட்டுப் பிற அரசர்களுக்கும் செல்வந்தர்களுக்கும் மிகுந்த விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக, கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வைரக் கற்கள் முதல் தரமான வைரங்களாகஇருப்பதில்லை. நல்ல வைரங்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும் சக்தி அரசர்க்கே உண்டல்லவா ?

மசூலி நாட்டின் நல்வளம்

இந்நாட்டில், மற்ற இந்திய நகரங்களில் தயாரிக்கப்படும் துணிகளைவிடச் சிறந்தமுறையில் துணிகள் தயாரிக்கப் படுகின்றன[1]. இவர்களிடம் ஆடுமாடுகளின் மந்தைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. உலகத்திலேயே பெரியதாக மதிக்கத் தகுந்த இச் செம்மறியாட்டு மந்தைகளின் கூட்டங்

[1] இந்தியாவின் மேற்குக் கடற் கரையோரமாக மலையாளக் கடற் கரையில் உள்ள கோழிக்கோடு என்னுமிடத்தில் Calico என்று உற்பத்தி செய்யப்படும் துணி மார்க்கோ போலோ காலத்திலிருந்தே மிக்க பெயர் பெற்றிருந்தது. மசூலிப்பட்டினத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட துணி வகைகளுக்குச் சின்செஸ் (Chintzes) என்ற பெயர் வழங்கிவந்தன. இவ்விடமும் துணிகள் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பெயர் பெற்ற இடமாகும். இங்கு மிக மெல்லிய மஸ்லின் ஆடைகள் போன்ற வகைகளையும் தயாரித்தனர். Calico துணிகள் அவைகளைவிடச் சிறிது முரட்டு வகையினைச் சேர்ந்தன வென்று கருதப்பட்டுவந்தது.

களும், எல்லாவித உணவுப் பண்டங்களும், விவசாயப் பொருள்களும் அளவின்றிக் குவிந்து கிடக்கின்றன.

லார் நாட்டு மக்களின் பண்பாடு

கீர்த்திபெற்ற அப்போஸ்தலர் தாமஸ் முனிவரின்[1] பூத உடல் புதைக்கப்பட்ட இடத்தை[2] விட்டு, மேற்கு முகமாகச் சில மைல் சென்ற விடத்து, நீங்கள் லார்[3] என்றழைக்கப்படும் நாட்டின் எல்லைக்குள் நுழைவீர்கள். இவ்விடம்தான், இந்தியாவின் பல பாகங்களில் வாழும் அந்தணர்களின் ஆதிநாடாக விளங்கி வந்தது. இவ்வந்த

---

[1] Saint Thomas the Apostle.

[2] San Thome.

[3] Lar - லார் எனப்படும் நாடு எதுவென்பது இன்றும் மயக்கமறத் தெளிவாக விளங்கவில்லை. இச்சொல் காஞ்சீபுரம் என்னும் புண்ணியத் தலத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இதைத் தொண்டை மண்டலம் என்றபெயரால் அழைத்தனர் கலிங்கத்துப்பரணி ஆசிரியரும், பிறரும்.

> **''தொண்டை யர்க்கரசு முன்வ ருஞ் சுரவி**
> **துங்க வெள்விடை உயர்த்த கோன்**
> **வண்டை யர்க்கரசு பல்ல வர்க்கரசு**
> **மால்க ளிற்றின் மிசை கொள்ளவே''**

(கலிங்கத்துப்பரணி - 364.)

என்ற அடிகளில் தொண்டை நாடு குறிக்கப்படுகிறது. இப்பரணி பதினோராம் நூற்றாண்டில் சயங்கொண்டாரால் முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் (1078—1118) இயற்றப்பட்டதென்று வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் கூறுவர்.

ணர்களில் பெரும்பாலோர் வாணிபஞ் செய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர்.[1]

இவ்வணிகப் பெருமக்கள் நாணயமும் நேர்மையும் வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தம் இன்னுயிர் போவதாக இருப்பினும், பொய் என்ற சொல்லே இவர்கள் நாவினின்று வெளிவராது. எவ்வித இலாபத்தை அடைய நேர்ந்தாலும், அதற்காக ஒரு பொய்யேனும் கூறச் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். மற்றவர்

இந்த லார் நாட்டில் தான் அந்தணர் குழுக்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. அக்காலத்தில் காஞ்சீபுரம் மிக்க புகழ் படைத்த நகரமாக விளங்கிற்று. அவ்விடத்தில் சிறந்த கோயில்களும், சைன மடாலயங்களும் பெருகி இருந்தன. சர்வகலாசாலை ஒன்று மிகச் சிறந்த முறையில் நடத்திவரப்பட்டதென வரலாற்று நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மயூர சன்மன் என்ற பேரறிஞர் முதலில் காஞ்சிச் சர்வகலாசாலையில் படித்துக் கலைகளில் பாண்டித்தியம் அடைந்து, பிறகு நாலந்தா சர்வகலாசாலைக்குப் போதகராகப் போனதாகச் சரித்திர வரலாறு சான்று பகர்கின்றது. இதனால் காஞ்சியிலிருந்த சர்வகலாசாலைகளின் மகிமை ஒருவாறு உய்த்துணரப்படும்.

லார் (Lar) எனப்படும் நாடு பாலாறு (Palar) வழிந்தோடும் நாட்டைக் குறித்து நின்றது. மொழிபெயர்ப்புத் தவறுதலாலும், காலமிகுதியினாலும், பாலாற்றில் உள்ள பா என்னும் சொல் கெட்டு, லார் என்ற சொல் மட்டும் எஞ்சி நின்றது. ஆகையால் பாலாறு வழிந்தோடி வளம் கொழிக்கும் நாட்டையே இங்கு லார் எனக்குறிப்பிடுகிறார் எனக் கொள்வது இயைபுடையதே.

[1] இது வாணிபஞ் செய்யும் வைசியர்களையும், தன வணிகப் பெருமக்களையும் குறிக்கும். Brahmins (அந்தணர்) என்ற சொல்லையும், Banians (பனியாக்கள் - அதாவது வியாபாரிகள்) என்ற சொல்லையும் வித்தியாசம் தெரியாது உபயோகித்திருப்பதால், அந்தணரைப் பற்றிய ஒருவித மயக்கம் இவ்வதிகாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. Brahmins என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை Banians என்ற வியாபாரியின் சொல்லாக மாற்றிவிட்டது மொழிபெயர்ப்பாளரின் கைத்திறனாகும்.

களின் பொருள்களைத் தீய வழிகளில் தமதாக்கிக் கொள்ளும் முறைகளால் ஏற்படும் தீமைகளைக் கண்டு அஞ்சும் நெஞ்சம் படைத்தவர். மற்றும், இவர்கள் ஒரே மனைவியுடன் வாழ்ந்து, இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி மன நிறைவுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்நாட்டுக்குப் புதியவனாக வந்த வணிகன் ஒருவன் இவர்களிடத்திற் தன்னுடைய வியாபாரப் பொருள் களை விட்டுச் சென்ற விடத்தும், இம்மக்கள் அப்பொருள்களை ஏற்றுக் கொண்டு, பத்திரமாகப் பாதுகாத்து, அவைகளை அவனுடைய சம்மதத்தின் பேரில் நன்முறையில் விற்று, அதனால் வரும் பொருள் முழுவதையும் அவனிடம் ஒப்படைப்பர். இவர்கள் செய்த இவ்வுதவிக்கு யாதும் கைம்மாறு கருதி நிற்பார் எவரும் இல்லை. அவர்களே கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்வார்களேயன்றித் தாங்களே கைநீட்டிக்கேட்கும் பழக்கம் இவர்களிடத்தில் கிடையாது. இவர்களில் பெரும்பாலோர் ஊன் தின்பர். நாட்டுச் சாராயமும் குடிப்பதுண்டு. ஆனால் எவ்வுயிரையும் தங்கள் கைகளி னால் கொல்வதில்லை. உண்ணும் ஊனை மகமதியர்களிட மிருந்து பெறுகின்றனர். அல்லது கசாப்புத் தொழி லுக்கு அவர்களைப் பணியாளர்களாக அமர்த்திக் கொள்கின்றனர்.

அந்தணர் என்பவர்கள் மற்ற வர்களினின்றும் அவர்கள் அணிந்துகொள்ளும் பூணூலால் அறியப்படு கின்றனர். அப்பூணூல் கனமான கயிற்று வடத்தால் திரிக்கப்பட்டு, தோளில் மாட்டிக் கை வழியாகக்

கொண்டுவரப்பட்டு, மார்பிலும் முதுகிலும் தெரியும் படியாக அணியப்படுகின்றது.[1]

இந்நாட்டு அரசன் மிக்க அதிகாரம் படைத்தவனாக விளங்குகிறான். உயர்ந்த நவரத்தினங்களையும் முத்துக்களையும் தான் அணிவதில் மிக்க பெருமை கொள்கின்றான். மாபர் நாட்டு வணிகப் பெருமக்கள் இவனிடத்தில் உயர்ந்த

லார் நாட்டு அரசன்

நவரத்தினங்களைக் கொடுத்து, அதற்கோர் குறைந்த விலையைக் கூறிநிற்பது வழக்கம் உயர்ந்த நவரத்தினங்களுக்கு அவர்கள் கூறும் விலை மிக்க நியாயமான விலையாக அந்நாட்டு அரசனுக்குத் தோன்றும். ஆகையால், அவன் அவர்களுடைய நேர்மையை வியந்து, அவர்கள் கூறும் விலைக்கு அநேகமாக இரட்டிப்பான விலையைக் கொடுத்து அந்நவரத்தினக் கற்களைப்பெற்றுக் கொள்வான். அவ்வுயர்ந்த விலையை அவ்வரசனே மகிழ்ந்து கொடுப்பான். அவர்களுடைய சொற்களின் உண்மையில் அவ்வளவு நம்பிக்கை அவ்வரசர் பெருமானுக்கு உண்டு. இவ்வாறாகக் கூடுதலான விலைகொடுத்து நவரத்தினங்களைப் பெறுவதால், பலப்பல வணிகப் பெருமக்கள், அவ்வரசனிடம் போட்டி போட்டு நவரத்தினங்களை விற்க முன் வருவார்கள். இதன் காரணமாக, இந்நாட்டு அரசனிடம் மிக்க விலையுயர்ந்த மணிகள் பலவற்றைக் காணலாம். அவற்றை அணிந்து கொள்வதிலும் இந்நாட்டு அரசன் பெருமிதம் அடைகின்றான்.

---

[1] வெளி வேடத்தால் அறியப்படும் அந்தணர்களைக் குறிப்பிடுகிறார் போலும். ஒழுக்கத்தில் சிறந்த அந்தணர்களைப் பற்றி யாதும் கூறாது விட்டிருப்பது, அத்தகையவர்களுடன் பழகும் சமயம் கிடைக்காமையாலேயே என்பது தெளியப்படும்.

லார் நாட்டு மக்கள் விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர் கள். மற்றும் இவர்களுக்குப் பில்லி சூனியம், முதலிய வைகளிலும் தேவதைகளின் கோப தாபங்களிலும் பலத்த நம்பிக்கை உண்டு. இவர்கள் யாதாவது ஒரு பண்டத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்றால், உடனே வெயிலில் நின்று, சூரிய ஒளியினால் பூமியில் விழும் தங்களுடைய நீளத்தைக் கவனிப்பார்கள். அந்நிழலின் நீளம் வேண்டிய அள வினதாக இருந்துவிட்டால், அன்று அப்பண்டத்தை உடனே வாங்கிவிடுவார்கள். இன்னும், இவர்கள் பண்டங்களை விலைக்கு வாங்கும்பொழுது, அவ் வங் காடியின் சுவர்களின்மீது ஓடும் பல்லியை நோக்கு வார்கள். அப்பல்லி போகிற திசையைக் கூர்ந்து கவனித்து, எத்திசையினின்று சத்தமிடுகிறது என்று காது கொடுத்துக் கேட்பார்கள். பல்லி சொல்லும் பலனை ஆராய்ந்து அவ்வணிகர்கள் தங்கள் அன்றைய வியாபாரத்தை அதற்கேற்றவாறு முடித்துக் கொள் வார்கள்.[1]

மக்களின் நம்பிக்கை

---

[1] இந்நாட்டில் இன்றும் "பல்லி விழும் பலன்" "பல்லி சொல்லுக்குப் பலன்" "கௌளி வாக்கு" என்று பற்பல விதமாகப் பல்லிக்கு ஒரு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தல்லவா? மார்க்கோ போலோ காலத்திலும் இத்தகைய நம்பிக்கை வலுத்திருந்தது. அவர் பல்லி போன்ற பிராணி ஒன்றைக் குறிப் பிட்டு, அதை டாரன்டுலா (Tarantula) என்றழைக்கிறார். (Tarantula) என்றால் சிலந்திபோன்ற ஒரு பூச்சி என்று இலத்தீன் மொழியில் பொருள்படும். ஆனால் இந்தியாவில், அதுவும் தமிழ் நாட்டில், சிலந்தி போன்று சுவரில் ஓடக்கூடியது பல்லி ஒன்றே யல்லவா? ஆதலால் Tarantula என்பதற்குப் பல்லி என்றே பொருள் கொள்வது பொருத்தமானது.

இன்னும் வீட்டிலிருந்து இவர்கள் வெளிக்கிளம்பும் பொழுது, யாராவது தும்மும் சப்தத்தைக் கேட்டால், உடனே இவர்கள் திரும்பத் தம் வீட்டுக்குள் சென்று உட்கார்ந்துவிடுவர்.[1] இவர்கள் உண்ணும் விஷயத்தில் மிகக் கணக்காகவே இருப்பர். அதன் காரணமாக இவர்களில் பெரும்பாலோர் மிக்க முதிர்ந்த வயது அடையுமளவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுடைய பற்கள் உறுதியாகவும், வெண்மையாகவும் காணப்படுகின்றன. இன்னும், இவர்களுக்கு இத்தகைய உறுதி வாய்ந்த பற்கள் இருப்பதற்குக் காரணம், இவர்கள் பச்சிலை போன்ற சுருள்களை மென்று தின்கிறார்கள்.[2] அப்பச்சிலை, சீரணத்தை விருத்தி செய்து, உடல் ஆரோக்கியத்தை நல்ல முறையில் வைத்திருக்கவும் உதவுகிறது.

திகம்பரர்

இந்நாட்டு ஆதிவாசிகளிடையே, ஆசாரமும் அனுட்டானமும் மிக்க திங்குவி[3] என்ற ஒருசாரார், தங்கள் தெய்வத்தின்மீது அதிதீவிர பக்திகொண்டு, சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்ட வாழ்க்கையை நடத்து

[1] இச்சகுனம் இன்றும் நடைமுறையில் பலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவது கண்கூடு. நல்ல காரியம் நடக்கும்போது, தும்முதலை அபசகுனமாகக் கருதுவது நம்நாட்டு மரபு. திருமண விழாவில் "தாலி மேளம்" என்று மேளத்தில் பேரோசை எழுப்புவது, தாலிகட்டும்போது தும்முதல் முதலிய அபசகுனங்கள் காதில் விழாமல் இருப்பதற்காகத்தான் அல்லவா?

[2] தாம்பூலம் என்ற வெற்றிலைச்சுருளை இங்குக் குறிப்பிடுகிறார். முன்பு மற்றோர் இடத்திலும் அவர் இதையே குறிப்பிட்டது நோக்கத்தக்கது.

[3] Tingui-திகம்பரர் என்ற சொல்லின் சிதைவு. உடம்பில் ஆடையில்லாது நிர்வாண நிலையில் இருப்பவரைத் திகம்பரர் என்ற சொல்லால் அழைக்கின்றோம்.

கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் உடலில் உள்ள யாதொரு உறுப்புக்களையும் மூடாமல் நிர்வாண நிலையிலேயே ஊரெங்கும் திரிவார்கள். அதற்கு இவர்கள் கூறும் காரணம்: "நாம் பிறக்கும்போது நிர்வாண நிலையிலே தானே பிறந்தோம். அதற்கு ஏன் அவமானப் பட வேண்டும்?" என்பதே.

நீறு அணிதல்

இந்நாட்டு மக்கள் எருதினுக்கு மரியாதையும் வணக்கமும் செலுத்துவர். தங்கள் நெற்றியில் அத்தகைய எருதின் வடிவமான பித்தளையால் செய்த உருவம் ஒன்றைத் திலகமாக அணிந்து செல்லும் வழக்கம் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எருதுகளின் எலும்புகளைப் பொசுக்கிப் பொடியாக்கி, அதனால் கிடைக்கும் சாம்பலினால் தங்கள் உடலில் பல்வேறு பாகங்களில் பூசிப் பிரகாசமடையச் செய்கின்றனர். தங்கள் நண்பர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தால், அவர்களுடைய நெற்றியிலும் இவ்வாறு தயாரித்த நீற்றை இட்டு மகிழ்வர்.

சீவ காருண்யம்

இந்நாட்டுமக்கள் எவ்விதப் பிராணிகளையும் கொல்வதில்லை; அவற்றின் உயிரை வாங்கப் பிரியப்படமாட்டார்கள். ஈ, கொசு, எறும்பு, பேன் முதலிய புல்லிய பிராணிகளிடமும் கருணை நிறைந்த மனத்தோடு நடந்துகொள்வர். அச்சிறு பிராணிகளிடத்தும் ஆத்துமா ஒன்று இருக்கிறது என்ற கொள்கை இவர்களிடம் வலுத்துக் காணப்படுகிறது. காய்கறி, கிழங்குகளையும், பச்சையாகச் சாப்பிடாமல், நன்றாக உலர்ந்த பிறகே அவைகளைப் பயன்

படுத்துவார்கள். ஏனெனில் மரம், செடி, கொடி முதலிய தாவரங்களுக்கும் உயிர் உண்டு என்ற கொள்கையால் அவ்வாறு செய்வர்.[1] இவர்கள் கரண்டியையோ[2] தட்டுக்களையோ[3] உபயோகப்படுத்தாமல், வாழைச் சருகுகளின் மேல் உணவைப் பரப்பிவைத்து உண்டு வாழ்வர்.[4]

இந்நாட்டு மக்கள் தங்கள் இயற்கை வசதிகளை நிவர்த்திக்க - மலங்கழிக்கக் - கடற்கரைக்குச் சென்று, அங்குள்ள மணலில் தாங்கள் வெளியிட்ட கழிவுப் பொருளை, நாலாபக்கங்களிலும் பரப்பி விடுவார்கள். அம்மலத்தில் உற்பத்தியாகும் கிருமிகளைத் தடுப்ப தாகவும் அதற்குத் தகுந்த காரணங் கற்பிப்பர்.[5]

முறையோடு வாழ்தல்

இவர்கள் நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெறும் கட்டாந்தரையில் படுத்துறங்கினாலும், இவர்களில் சிலர் நூற்றைம்பது வருடங்கள் வரை உடல் நலத்தோடும், உற்சாகத்தோடும் வாழ்ந்து வந்ததாகவும் அறிகின்றேன்.

[1] இப்பாகத்தில் வாழ்ந்து வந்த சமணர்களாகிய சைனர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்போலும்.

[2] Spoons [3] Platters

[4] இத்தகைய பழக்கம் இன்றும் நம் நாட்டில் பலரிடம் காணப் படுகிறது. Leaves of Adam's Apple-இதைச் சிலர் மந்தார இலை என்றும், வாதுமை இலை என்றும் பலவாறு கூறுவர். நீர் வளமும் நிலவளமும்மிக்குள்ள தென்னாட்டில் வாழைச் சருகை உபயோகப்படுத்தாத வீடே இருக்க முடியாது.

[5] இச்செய்திகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. இவைகள் யாவும் அவர் கேட்ட செய்தி களாக இருத்தல் வேண்டும். கேட்கப்படும் செய்திகளில் மயக்கம் காணப்படுவது இயற்கையே.

இதற்குக் காரணம் இவர்களுடைய நியமமும், கட்டுப் பாட்டுக்குட்பட்ட பழக்க வழக்கங்களும், மிதமான ஆகாரத்தைப் புசித்தலும், முறை தவறாது நடத்தலுமாம். இவர்கள் இறந்தால், இவர்களுடைய உடல் புழுக்களுக்கு உறைவிடமாக ஆக்கப்படாமல், உடனே கொளுத்தபட்டுவிடுகின்றன.

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையும் எவ்வளவு விசித்திரமாக உள்ளது? இவ் வாழ்க்கை வரலாறுகளே கற்பாரது உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி நிற்கும் ஒப்பற்ற மந்திரக் குளிகைகளல்லவா?

8. கௌளமும் மலையாளமும்

"மாபர் என்னும் நாட்டை விட்டகன்று, ஐந்நூறு மைல் தென்மேற்காகப் பிரயாணம் செய்தால், நீங்கள் கௌளம்[1] என்னும் பிரதேசத்தை யடைவீர்கள். அநேக கிறிஸ்தவர்களும், யூதர்களும் இதைத் தங்களது உறைவிடமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வூர் அரசன் மற்ற எந்த அரசனுக்கும் அடங்கி நடந்து கப்பம் கட்டுபவன் அல்லன். இங்கே சந்தனமரங்கள்[2] நிறைய வளர்கின்றன. இங்கே காட்டுப் பிரதேசத்திலும்,நாட்டினுள்ளும் மிளகு பெருவாரியாகப் பயிரிடப்படுகிறது.

கௌள நாட்டின் வளம்

---

[1] Koulam or Coulam - போர்த்துகேசியர் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையில் வந்திறங்கிய பொழுது, இவ்வூர் மிக்க பிரசித்தி யடைந்திருந்தது. இப்பொழுது இது, தன்னுடைய சிறப்பினை அருகில் கிளம்பிய அஞ்செங்கோ (Anjengo) என்ற ஊருக்கு அளித்துத் தனித்து நிற்கின்றது. இந்நாடு தற்காலக் கோழிக்கோட்டிற் கருகில் உள்ளது. இவ்விடத்தில் பெருங்குளம் ஒன்று இருந்ததால், இதற்குக் குளம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டு, இறுதியில் அப்பெயரே அவ்வூருக்கும் நிலைத்து விட்டது. (பெருங்குளம் ஸ்ரீகாகுளம், கருங்குளம், குளத்தூர் முதலிய ஊர்களின் பெயர்களை இத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க.)

[2] Sappan - wood - சந்தனமரத்தை இவ்வாறு கூறுகிறார். நம் நாட்டிலிருந்து அச்சொல் ஜெர்மனிக்குச் செல்லும்பொழுது அது Sap - an - wood என்று மாறிற்று. பிறகு இலத்தீன் மொழியிலும் அதுவே நிலைத்து விட்டது. அதாவது Sap என்றால் சாரம் என்று பொருள்படும். சாரத்தை அப்படியே நீராக வெளிவிடும் தன்மை வாய்ந்தது என விரித்துப் பொருள் உரைக்கலாம். அரைக்க அரைக்க சந்தனம் நறுமணம் கமழ்கிறதல்லவா ?

அம்மிளகை மே, ஜுன், ஜுலை ஆகிய இம்மாதங்களில் சேகரிப்பர். திராட்சைப் பழமும் அதிகமாகப் பயிராக்கப்படுகிறது. மிகவும் உயர்ந்த வகையைச் சேர்ந்த அவுரி[1] என்னும் நீலச் செடியும் பெருவாரியான அளவில் பயிராக்கப்படுகிறது. இச்செடிகளைப் பாத்திகளில் மூலிகைகள் போலப் பயிரிட்டு, அவைகளை வேர்களோடு பிடுங்கி, தண்ணீர் நிரம்பிய தொட்டிகளில் இட்டு, அது நன்முக ஊறித் தானே அழுகிப்போகுமளவும் விட்டுவிடுகின்றனர். அதன் பிறகு அச்செடிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து அவைகளினின்று வரும் சாற்றைக் கிண்ணங்களில் கொட்டிக் காயவைக்க, அச்சாறு சில தினங்களில் இறுகிப் பசைபோன்று ஆகி, பின்னும் கட்டிகள் போன்று மாறிவிடும். அக்கட்டிகளைச் சிறு சிறு துண்டுகளாகச் செய்து, இப்பொழுது[2] நமக்குக் கொடுக்கப்படும் அளவில் விற்பனைக்கு அனுப்புகிருர்கள்.

விலங்கினங்களும் பறவைகளும் இந்நாட்டில் பொறுக்க முடியாத சூரிய வெப்பம் சில மாதங்களில் காணப்படும். இருப்பினும், உலகத்தின் பல் வேறு பாகங்களி லிருந்தும் - முக்கியமாக மஞ்சி, அரேபியா முதலிய நாடுகளிலிருந்தும் - வணிகப் பெரு மக்கள் வாணிபம் நடக்கும் சீரிய முறையினுல் - பெருவாரியாகக்

---

[1] Indigo - A Sort of dye stuff- நீலச் செடி அல்லது அவுரியைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும்.

[2] மார்க்கோ போலா தம்முடைய காலத்தைக் குறிப்பிடுகிருர். இப்பொழுதும் நீலச் சோப்புக் கட்டிகள் அவ்வாறே சிறு துண்டுகளாக விற்கப்படுகின்றன.

குழுமுகின்றனர். இங்குக் காணப்படும் விலங்கினங்கள் மற்றப்பாகங்களில் காணப்படுபவற்றினும் சிறிது வேறுபாடு உடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. புலியில் மிகவும் கறுத்த நிறமுடைய இனம் ஒன்று உண்டு. கிளிகளிலும் பல நிறங்கள் கொண்ட வகைகள் காணப் படுகின்றன.[1] அவைகளில் சில பனிக் கட்டியைப் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடும், மூக்கு மட்டும் கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த நிறத்தோடும் காணப்படுகின்றன. வீட்டில் வளர்க்கப்படும் கோழிகள் கூட மாறுபாடான பல வண்ணங்களோடு தோற்ற மளிக்கின்றன. மயில்கள் நம் நாட்டில் இருப்பன வற்றைவிட மிகப் பெரியனவாக வளர்ந்து, நீண்ட மயிற்பீலிகளைக் கொண்டு, அழகாக ஆடுகின்றன.[2]

இதே மாறுபாடுகள் பழங்களிடத்தும் நாம் காண்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் இங்கு நிலவும் வெப்ப மிகுதியே எனக் கூறப்படு கிறது. இங்கு விளையும் ஈச்சம் பழங்களிலிருந்து ஒருவகைப் பானத் தைத் தயாரிக்கின்றனர். இது திராட்சையினால் செய்யப்படும் பானத்தைவிட அதி சீக்கிரத்தில் போதையைத் தருகிறது. நவதானியங்களை

விளையும் பயிர்கள்

---

[1] பஞ்சவர்ணக் கிளிகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

[2] மயில்கள் நிறைந்து வாழ்ந்த ஊர்கள் மயிலாடுதுறை, மாயூ ரம், மயிலாப்பூர் முதலியன. இவ்வூர்கள் தங்கள் பெயரிலே மயில் என்ற சொல்லைக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, அங்கு அதிகமாக வாழ்ந்த மயில்களின் தொகுதியை அறியலாம். மயில் விளங்கிய காடென்பதால், மற்ற வளங்களெல்லாம் அமோகமாகப் பெருகி யிருந்தன என்பது போதரும். பல்வளமும் பெருகி நின்ற இடங்களிலேதான் மயில்கூட்டங்கள் பெருவாரியாகக்காணப்படும்.

நிறைய வைத்துக் கொள்வதில்லை. அதற்குப் பதிலாக வேறு உணவுகளைப் பத்திரப்படுத்திச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆயினும், தானிய வகைகளில் அரிசி மட்டுமே மிகுதியாகச் சேகரித்து வைக்கப்படுகிறது. அதுவே இந்நாட்டு மக்களின் பெரும்பாலான உணவு ஆகும்.

இந்நாட்டு மக்களில் பலர் சோதிடத்திலும் மருத்துவத்திலும் வல்லுனராகக் காணப்படுகின்றனர்.

மக்களின் மரபு

ஆண்களும், பெண்களும் கருமை நிறமுடையராய்க் காணப்படுவதோடு, ஒரு முழ அளவு கொண்ட சிறு துண்டு ஒன்றை மட்டும் உடுத்தி உலாவி வருகின்றனர். அத்தகைய நிலையை அரை நிர்வாண நிலை என்றே கூறலாம். அவர்களிடம் காணப்படும் சிற்சில பழக்க வழக்கங்களை ஊன்றி நோக்குமிடத்து, அவர்கள் சிற்றின்பப் பிரியர்கள்[1] என்ற எண்ணமே முதற்கண் ஏற்படுவது இயல்பு. தங்கள் உறவினர்களிடமிருந்துதான் தாங்கள் மணக்கவிருக்கும் பெண்களைப் பெறுவர். வேற்றுக் குலத்தினரிடமோ, பிரிவினரிடமோ திருமணக் கலப்பு செய்து கொள்ளச்சிறிதும் சம்மதியார். சிற்சில குழுவினர், தங்கள் சகோதரன் இறந்தவிடத்து, அவனுடைய மனைவியைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, இல்வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இப்படி வாழ்வது நாட்டின் மரபு என்று எனக்குச் சிலரால் தெரிய வந்தது.[2]

---

[1] Sensuous People.

[2] சிற்சில மகமதியர்களிடம் காணப்படும் இம்மரபினைக் குறிப்பிடுகிறார் போலும். இன்றைக்கும் இவ்வழக்கம் சிலரிடம் காணப்படுகிறது.

விரிந்து பரந்துள்ள நமது இந்தியாவில் மலபார்[1] நாடு என்ற பெரிய அரசாங்கம் ஒன்று திகழ்ந்து வருகின்றது. இதைப் பற்றிச் சில வரலாறுகளைச் சொல்லாது விடுதல் கூடாது. இந்நாட்டு மக்கள், தங்கள் அரசனுல் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் சுதந்திரப் பிரியர்களாகவும், தங்களுக்கெனத் தனியொரு மொழியை யுடையவராகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்நாட்டிலிருந்து துருவ நட்சத்திரத்தை நோக்கினுல், அது பூமியின் தொடுவானத்தின் மேல் சுமார் பன்னிரண்டு அடி அளவில் இருப்பதுபோல் தோற்றமளிக்கும். இந்த நாட்டுக் கடற்கரையிலும், இதற்குச் சற்றுத் தொலைவிலிருக்கும் குஜராத்துப் பிரதேசத்துக் கடற்கரையிலும் ஏராளமான கப்பற் கொள்ளைக்காரர்கள், கப்பல் யாதாயினும் எங்கேயாகிலும் வருகின்றனவா என்று வேவு பார்த்த வண்ணம் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவ்வழியாக யாதாயினும் கப்பல் ஒன்று தன்னந் தனியாகப் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்வது தெரிந்து விட்டால், அக்கப்பலைச் சிறு கூட்டமாக இக்கப்பற் கொள்ளைக்காரர் தாக்கி, அதில் காணப்படும் பண்டங்கள் யாவற்றையும் சூறையாடுவர். அவ்வாறு கொள்ளையடிப்பவரின் குடும்பம் முழுவதும் கடலிலேயே கப்பலில் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிடுவர். சிலபொழுது

மலையாள நாட்டின் மகிமை

[1] Malabar-இங்கு "மலபார்" என்றே திட்டமாகக் கூறுவது காண்க. ஆகையால் மாபர் நாடு வேறு என்பது உறுதிப்படுகிறதல்லவா? "மலபார்," என்பதுதான் மலையாள நாடு. இது இந்தியாவின் மேற்குக்கடற்பிரதேசம் அடங்கிய மலைப் பிரதேசம் ஆகும். மலைகள் நிறைந்த நாடாக இருத்தலால் அதற்கு மலையாளம் எனப் பெயர் வந்தது.

கோடைகாலம் முழுவதுமே அவர்கள் கப்பலில் காலத்தைக் கழித்துவிடுகின்றனர்.

எத்தகைய கப்பலும் தங்களுடைய பார்வையி னின்று தப்பிச் சென்று விடாதபடி ஐந்து மைல் தொலைவுக்கு ஒரு வேவுகாரராக, சுமார் நூறுமைல் தூரத்தில் இருபது வேவுகாரர் நின்று காவல் காத்து நிற்பர். அவ்வாறு கண் கொட்டாது காவல் புரிந்து கப்பல் வருகையை எதிர் நோக்கி யிருப்பர். அவ்வாறு காவல் தொழில் புரியும்போது ஏதாவது அன்னியக் கப்பல் தங்கள் கண்களில் தென்பட்டதும் அதை முதலில் பார்ப்பவன் ஒருவிதக் குறிப்பால் மற்றவ னுக்குத் தெரிவிப்பான். அக்குறிப்பை இன்னதெனத் தெற்றெனத்தெளிந்து அதை மற்றவன் தனக்கு அரு காமையில் உள்ள வேறு காவல் காக்கும் கப்பலோட்டி களுக்குத் தெரிவிப்பான்[1]. இவ்வாருக யாவரும் சிறிது நேரத்தில் ஒன்று சேர்ந்து அவ்வழியாகச் செல்லும் அக்கப்பலைத் தப்பித்துக்கொள்ள விடாதவாறு செய்து, அதைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பர். கப்பலில் உள்ள மக்களுக்கு யாதொரு தீங்கையும் இழைக்கமாட்டார்கள். ஆனுல் அதில் காணப்படும் பொருள்களை மட்டும் சூறையாடிய பிறகு அக்கப்பலை கடல் ஓரமாகப் போகுமாறு செய்துவிடுவர். மீண்டும் அக்கப்பலில் உள்ளோர் அதே வழியாகச் சென்ருல் அவர்கள் முன்னர் நேர்ந்த கதிக்கே மறுபடியும் ஆளாக நேரிடும்.

கப்பற் கொள்ளை

---

[1] இக்குறிப்பு நெருப்பு எரியவிடும் புகையாலும், துப்பாக்கி வெடியாலும் தெரிவிக்கப்படும்.

மிளகும், [1] இஞ்சியும், [2] பாக்கும். [3] உலகத்திலே எங்கும் கிடைத்ததற்கரிய அவ்வளவு விலையுயர்ந்த துணிமணிகளும் இவ்விடத்தில் பெருவாரியாக் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. [4] மஞ்சி நாட்டிலிருந்து வரும் கப்பல்கள் பித்தளைக் கட்டிகளைப் பெரிய அளவில் சுமந்து வருகின்றன. இதைத் தவிர்த்து, சரிகைவேலைப் பாடுகளும் பட்டும், பொன்னும், வெள்ளியும் மலையாள நாட்டில் கிடைத்தற்கு அரிய மூலிகைகளும்,மருந்தும் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவைகளை இந்நாட்டில் இறக்கி, இப்பண்டங்களை விற்று, அவைகளுக்குப் பதிலாக வேறு பண்டங்களையோ பொருள்களையோ வாங்கிச்செல்கின்றனர். இந்நாட்டில் விளையும் பண்டங்களை ஆதென் [5] முதலிய நகரங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத் தகுந்த வியாபாரிகள் இந்நாட்டின் துறைமுகங்களில் எப்பொழுதும் காத்திருப்பர். ஆதெனிலிருந்து இப்பொருள்கள் அலெக்ஸான்திரியா [6] என்னும் நகரத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இதுகாறும் மலையாள நாட்டின் மகிமையைக் கூறினோம். இனி இதை அடுத்துள்ள குஜராத்து [7] என்னும் நாட்டினை விவரிக்க முயல்வோம். இந்தியாவில் உள்ள எல்லா நாடு நகரங்களையும் விவரிக்க முற்பட்டால் அவ்வரலாறு மிக மிக விரிந்து விடுமாதலின், சிறப்பாகவும், செய்திகள் அதிகமாகவும் உள்ள நாடு நகரங்களைப் பற்றி மட்டும் இங்கே சிந்திப்போமாக.

---

[1] Pepper [2] Ginger [3] Areca-Nuts and Indian nuts. [4] Calico cloth என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

[5] Aden [6] Alexandria [7] Guzzerat

9. குஜராத்தும் தாணுவும்

"மேற்குப் பாகத்தில் கடல் எல்லையாக உள்ள குஜராத்[1] என்னும் நாடு சுதேச அரசனுல் ஆளப்பட்டு வருகின்றது. இங்கிருந்து வடக்கில் இருக்கும் நட்சத்திரத் தொகுதியை நோக்கினுல், அது தொடுவானத்தி லிருந்து ஆறு ஆட்களின் உயரத் தில் இருப்பதுபோல் தெரியும். இந்நாட்டின் துறைமுகம், மிகவும் கைதேர்ந்த கப்பற் கொள்ளைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் அடைக்கலமும் அளித்து நிற்கிறது. இக்கொடிய கப்பற் கொள்ளை யடிப்போர், தங்களால் பிடிக்கப்படும் வியாபாரியை ஒரு கோப்பைக் கடல் தண்ணீரைக் குடிக்குமாறு பணிப்பர். இதனுல் அவ்வணிகர், முத்து, பவழம் போன்ற உயரிய பொருள்களைத் தங்கள் எதிரிகளிட மிருந்து காப்பதற்காக விழுங்கியிருந்தாலும், இக்கடல் நீரால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் குமட்டலால், அவைகள் வெளியே கொணர்ந்து தள்ளப்படும் அல்லவா?[2]

குஜராத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்

---

[1] Guzzerat - அதாவது தற்காலத்தில் வழங்கும் குஜராத் என்னும் இடத்தையே குறிப்பிடுகிருர். அன்றைக்கும் இன்றைக் கும் மிகக் குறைவான மாற்றத்தை அடைந்த சொற்கள் சில வற்றில் இதுவும் ஒன்ருகும். பெரும்பாலான சொற்கள் உருத் தெரியாமலேயே இக்காலத்தில் மருவி வழங்குகின்றன. அதற்கு இச்சொல் ஒரு விதிவிலக்கு என்றே கூறலாம்.

[2] சென்ற அதிகாரத்தில் குஜராத்துக் கடற்கரைக் கப்பற் கொள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, அவர்கள் கப்பலில் உள்ள மக்களைத் துன்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, இவ்வத்தியாயத்தில் அதற்குமாருக, துன்புறுத்து வதுதாகக் கூறுகிருர். இதனுல் சில பாகங்கள் அவரால் பார்க்கப் படாமலேயே கேட்டதைக் கொண்டு எழுதப்பட்டது என்பது போதரும்.

இங்கு இஞ்சி, மிளகு, அவுரி முதலியன ஏராள மாகப் பயிராகின்றன. ஆறு கெசம் உயர அளவு வளரும் ஒருவித மரத்தை வளர்த்து, அதிலிருந்து பருத்தியை இருபது வருடங்கள் கழித்து எடுக்கின்றனர். அவ்வாறு எடுக்கப்படும் பஞ்சு, துணி நெய்ய உதவுகிற தில்லை.[1] ஆனால் குயில்ட்[2] போன்ற சிறு மெத்தைகளும் தலையணைகளும் தைக்கவே பயன் படுத்தப் படுகின்றன. அதற்கு மாறாக, பன்னிரண்டு வருடங்கள் வளர்ந்த பருத்தி மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பஞ்சு, மெல்லிய மஸ்லின் துணிநெய்யவும், மற்றும் பலதுல்லிய நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த துணிகள் நெய்யவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மெத்தைக்கு உறையாகத் தைக்கப்படும் துணியின் நிறம் சிவப்பும், நீலமும் உள்ளதாக இருக்கும். மற்றும் அவைகள் வழவழப் பாகவும், மிருதுவாயும், பொன் வெள்ளி முதலிய சரிகைகளினால் செய்யப்பட்ட வேலைப்பாட்டோடும் விளங்கி நிற்கும். இந்த அழகிய அபூர்வ வேலைப்பாடுகள் கொண்ட மெத்தைகள் மீதே மகமதியர்கள் கண்ணுறங்குவர் என்பது தெரிய வருகிறது. பொன் கம்பிகளால் பற்பல வேலைப்பாடுகள் கொண்ட தலையணைகள் பலவித வகைகளாகத் தயாரிக்கப் படுகின்றன. இவ்விதமான தலையணை யொன்று சிலபொழுது ஆறு ரூபாய் வரையிலும் விற்கப்படுகிறது. இங்கே சரிகை வேலைப்பாடும், தையல் வேலைப்பாடும், உலகின் மற்றெல்லாப் பாகங்களைக்காட்டிலும் மிகச்சிறந்த முறையில் நடத்தப் படுகின்றன.

---

[1] இலவம் பஞ்சைக் குறிப்பிடுகிறார் போலும்.

[2] Quilt-சிறுமெத்தை போன்ற விரிப்பு.

இங்கு ஆடு, எருமை, காண்டா மிருகம், காட்டெருது ஆகிய பற்பல மிருகங்களின் தோல்கள் பதனிடப் படுகின்றன. பதனிடப்பட்ட இத்தோல்கள் பெருவாரியாகக் கப்பல்களில் வெளி நாடுகளுக்கும், அராபு நாட்டிலுள்ள பல நகரங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. பதனிடப்பட்டுள்ள தோல்கள் கைக்கு மிருதுவாயும், அதிக நாள் உழைக்கக் கூடியனவாயும் காணப்படுகின்றன. அவற்றினுல் குல்லாய் முதல் கால் செருப்பு வரையில் பற்பல தினுசுகளைத் தயாரிக்கிருர்கள்.

இனி, இதனை விட்டுக் காஞன்[1] என்னும் தாஞ நாட்டைப்பற்றிப் பேசுவோமாக:

காஞன் என்ற நாடு

காஞன், என்ற நாடு மிகப் பெரியதும், சிறந்த பண்பாடடைந்ததாகவும் உள்ள உன்னத நாடாகக் காணப்படுகிறது. இந்நாடு, எவருக்கும் ஏதும் கப்பம் கட்டாத ஓர் அரசகுமாரனுல் ஆளப்பட்டு வருகிறது. இங்குள்ள மக்கள் விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். தங்களுக்கென உரித்தான தனிப்பெரும் மொழியினைக் கொண்டுள்ளனர். இங்கு மிளகாவது, இஞ்சியாவது விளைவதில்லை. ஆனுல் அவற்றிற்குப் பதிலாக வெளுப்பான நிறமுள்ளதாக இல்லாத - சிறிது கறுத்த நிறமுடைய - சாம்பிராணியை உற்பத்தி செய்கின்றனர்.[2]

---

[1] Kanan - தாஞ (Thana) என்ற நாடே இங்குக்குறிக்கப் படுகிறது.

[2] சாம்பிராணி என்று சில பிரதிகளும், பெருங்காயம் போன்ற பொருள் என்று சில பிரதிகளும் தெரிவிக்கின்றனவாயினும், அடுத்துச் சொல்லப்படும் வரிகளிலிருந்து, அது சாம்பிராணி என்றே கொள்ளவேண்டியதாகிறது. சந்தனக் கட்டைகளும் பெருவாரியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன எனவும் தெரிகிறது.

இந்நாட்டின் துறைமுகத்தில் வாசனைப் பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லப் பற்பல கப்பல்கள் காத்து நிற்கின்றன. மற்றும் வெளி நாடான அராபு நாட்டிலிருந்து குதிரைகள் பலவற்றை இறக்குமதி செய்து, அவைகளை இந் நாட்டிலிருந்து இந்தியாவின் பற்பல பகுதிகளுக்கும் விற்பனைக்காக அனுப்புகின்றனர். இந்நாட்டு மக்களுக்கு விவசாயமும் வாணிகமுமே வாழ்க்கைக்கு உதவும் உயரிய தொழில்களாம்.

10. இந்தியாவில் செய்த இறுதிப் பிரயாணம்

"மேற்கே உள்ள நாடுகளில் செர்வனுத்[1] என்பது ஒரு நாடாகும். இங்குள்ள மக்களும் விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர்களே. அவர்களுடைய

செர்வனுத்

அரசன் கப்பங்கட்டாதவன்; எவருக்கும் அடங்கி நடக்காத பெருமை வாய்ந்தவன். இவர்களும் தங்களுக்கெனத் தனியாக ஏற்பட்டுள்ள மொழியினைப் பேசுபவர் ஆவர். இங்கே வியாபாரம் பெருவாரியான அளவில் நடைபெறுகிறது. பற்பல வியாபாரிகள் இவ்விடம் வந்து தாங்கள் கொண்டுவந்துள்ள சரக்குக்களை விற்று, அவைகளுக்குப் பதிலாக இந்நாட்டில் கிடைக்கும் பொருள்களையும் பண்டங்களையும் வாங்கித் திரும்புவர். ஆனால் கோயிலில்

---

[1] Servanath - சோமனுதபுரம் என்பதின் திரிபு. இதன் ஆங்கில உச்சரிப்பு சோமனுத் (Somanath) என்பதாகும். ஆக Somanath என்ற சொல்லே Servanath என்று திரித்து வழங்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயம் மிக்க பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. அவ்வாலயத்தில் உள்ள விக்கிரகம் உயர்ந்த பொன்னுல் ஆக்கப்பட்டும், அதனுள் விலை மதிக்க வொண்ணுத எண்ணற்ற நவரத்தினங்கள் கொண்டும் காட்சியளித்தது. இவ்வாலயத்தைக் கஜினி முகமத் என்னும் மொகலாயப் பேரரசர் கி. பி. 1025-ஆம் ஆண்டில் சின்னு பின்னமாக்கி, அதனுள் இருந்த விக்கிரகத்தில் காணப்பட்ட நவமணிகளையும், பொன்னையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றதாகச் சரித்திர வரலாறு கூறுகிறது.

பூசைசெய்யும் குருக்கள்மார்கள் மிக்க கொடுமை வாய்ந்தவர்கள் எனக் கேள்விப்படுகின்றேன்.[1]

குமரி என்னும் நாட்டினைவிட்டுச் சுமார் முந்நூறு மைல் மேற்காகச்[2] சென்றால் டெல்லி[3] என்னும் அரசாங்கத்தை அடைவீர்கள்.

டெல்லி இந்நாட்டுக்கும் சுதேசமன்னன் ஒருவன் உண்டு. தமக்கெனத் தனி மொழி ஒன்றையும் கொண்டு இந்நாட்டு மக்கள் விளங்குகின்றனர். மற்ற எந்தப் பேரரசுக்கும் இந்நாட்டு மன்னன் கப்பம் கட்டுவதில்லை. இந்நாட்டு மக்களும் விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர்களே. இதற்குத் துறைமுகம் என்று ஒன்றும் கிடையாது. ஆயினும், பெரிய அகன்ற ஆற்றின் முகவத்துவாரத்தைக்கொண்டுள்ளது. இவ்வாற்றின் முகத்துவாரத்தின் வழியாகப் பெரும் கப்பல்கள் வாணிபத்துறைக்காக உட்செல்லும் தன்மையுடையன. மற்றப்படி, இந்நாட்டின் உட்செல்வது சற்றுக் கடினமான காரியமே. இத்தகைய இயற்கையையுடைய இந்நாட்டின்மீது மற்றவர் படையெடுத்து வருவது என்பது எளிதில் நடக்கக்

[1] கஜினியின் படையெழுச்சிக்குப் பிறகு, அக்கோயிலின் குருக்கள் எவரையும் அதனுள் நுழைய விடாது பாதுகாத்து வந்தனர். மக்களிடமும் மூர்க்கத்தனமாக நடந்து வந்தனர். இதன் காரணமாக அவர்களைக் கொடுமை வாய்ந்தவர்களென்று வர்ணிக்கின்றார்போலும்.

[2] "வடக்காக" என்றிருக்கவேண்டும். கவனக்குறைவினால் மேற்கு என வரைகிறார்.

[3] Dely - இதை டெல்லி என்று உச்சரித்தார் இந்த ஊரும், வட நாட்டில் தலைநகராக விளங்கிய Delhi யும் வேறு வேறான நகரங்களாகும் இங்குக் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதேசம் இப்பொழுது Mt. Dilla என்றழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு சிறிய தீவுபோல் காணப்பட்டு, மேற்குக் கரையில் மங்களூர்க் கருகில் உள்ளது. 12 டிகிரி வடக்கு அட்சாம்சத்தில் உள்ளது.

கூடிய காரியமல்ல. மக்களும் போர் வீரம் படைத்த வர்கள் அல்லர். நாட்டின் கரடுமுரடான தன்மையே மக்களைப் பிற நாட்டினரின் படையெடுப்பினின்றும் காப்பாற்றுகிறது. இந்நாட்டிலும் மிளகு, இஞ்சி, மற்றும் வாசனைப் பண்டங்கள் பலவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்நாட்டிற்கென நியமிக்கப் படாத கப்பல்கள் ஏதாகிலும் இவ்வாற்றின்[1] வழியாக வந்துவிட்டால், இங்குள்ள மக்கள் அக்கப்பலைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதில் உள்ள வாணிபப் பொருள் யாவற்றையும் பறிமுதல் செய்துவிடுவார்கள். அதற்கு இவர்கள் கூறும் காரணம் பின் வருமாறு: "வேறு எங்கேயோ செல்ல வேண்டி நீங்கள் தற்செயலாக இங்குத் திரும்பி வந்தது தெய்வச் செயலேயாகும். இது எதற்காக என்றால், உங்கள் பண்டங்கள் யாவற் றையும் நாங்கள் பெற்று வாழ்வதற்காகவே,' என்பதே. மற்றும் மஞ்சி நாட்டிலிருந்து கப்பல்கள் பண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு இந்நாட்டிற்கெனவே வந்து சேர்கின்றன. இங்கு மணற்பாங்கான மேடுகள் காணப்படுவதால் கடற்கரைப் பிரதேச வழியாகக் கப்பல் செல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல எனக் கருதப் படுகிறது. காற்றும் மிகக் கடுமையாக அடிப்பதால் கப்பல்கள் காற்றினால் அடித்துச் செல்லப்படாதவாறு,

---

[1] இவ்வாற்றுக்குப் பெயர் சந்திரகிரி என்று கூறப்படுகிறது. இப்பிரதேசத்தில் உள்ள நதிகளில் இதுவே மிகப் பெரியதாகும். சில பிரதிகள் இம்மலைப் பிரதேசத்தை Yesay Malai (எழுமலை) என்று வரைந்திருக்கின்றன. அதாவது எழுமலை என்று சொல்லப்படும் திருப்பதி மலையைக் குறிக்கின்றனர். அதற்குப் பக்கத்தில் சந்திரகிரி என்ற ஊர் இன்றும் காணப்படுவது இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆகையால் மார்க்கோ போலோ திருப்பதி மலை மீதும் ஏறி எழு மலையானின் தரிசனம் பெற்றார் எனக் கொள்ளுதலும் சாலப் பொருத்தமானதே.

மரங்களால் நாட்டப்பட்ட தூண்களில் அக்கப்பல்கள் பிணித்துக் கட்டப்படுகின்றன. இந்நாட்டில் புலியும் மற்றும் உக்கிரம் மிகுந்த விலங்கினங்கள் பலவும் பெருவாரியாகத் திரிந்து, திடீரென மக்கள்மீது பாய்ந்து, சொல்லொணு நாசத்தை விளைவிக்கின்றன.

இனி நாம் கேம்பையா[1] என்னும் நாட்டைப் பற்றிக் கூறுவோம்:

கேம்பையா

இந்நாட்டு எல்லையும் மேற்குப்பக்கமாகப் பரந்துள்ளது. இதன் அரசனும் சுதேசி அரசனுவான். இவன் எவருக்கும் கப்பம் கட்டுபவன் அல்லன். மக்களும் விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்களே. இங்கிருந்து வடபாலுள்ள நட்சத்திரத் தொகுதியை நோக்கினல் அது இது காறும் பார்த்த மற்ற நாடுகளிலிருந்து தோன்றுவதைவிடச் சற்று உயரமாகவே தோன்றுகிறது. வாணிகம் மிகச் சிறந்த முறையில் நடைபெறுகிறது. இங்கு அவுரிச்செடிகள் மிகுதியாகப் பயிரிடப் படுகின்றன. இந்நாட்டில் துணிகளும், கம்பளி நூலும் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. நன்ருகப் பதனிடப்பட்ட தோல் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அவைகளுக்குப் பதிலாக, பொன்னும், வெள்ளியும், பித்தளையும் வெண்கலமுமாக இந்நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப் பட்டுக் குவிக்கப்படுகின்றன.

---

[1] Cambia or Kambia - இந்நாடு குஜராத்துக் கருகில் உள்ள காம்பையா வளை குடாவைக் குறிப்பதாகும். இத்துறை முகம் அயினி அக்பாரி என்ற நூலில் காம்பாயட் (Kambayet) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது மிக முக்கியமான துறைமுகமாக முன்னர் விளங்கிற்று.

இனிக் கெஸ்மகோரான்[1] என்ற நாட்டினைப்பற்றி விவரிப்போம்:

இந்நாடு மிக்க விசாலமானதாயும், சுதேச அரசனால் ஆளப்பட்டதாயும், தனக்கென உரித்தாய தனிப் பெரு மொழியினை உடையதாயும் **கெஸ்ம கோரான்** விளங்குகிறது. இந்நாட்டு மக்களில் சிலர் விக்கிரக ஆராதனை புரிபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் பெரும்பான்மையோர் சாரசன் சாதி மக்களாகவே விளங்குகின்றனர். அவர்களில் பலர் வாணிபம்செய்தும், சிலர் விவசாயம் செய்தும் தங்கள் வாழ்க்கைப் பட்டைக் கடத்திச் செல்கின்றனர். அரிசியும், கோதுமையும், மீனும், பாலும் இங்கு அதிகமாகக் கிடைப்பதால், அவைகளே இவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் உணவாக அமைந்துவிடுகின்றன. இவ்விடத்தில் வியாபாரத்தை முன்னிட்டுக் கடல் வழியாகவும்

---

[1] Kesmocaran-இப்பெயர் Kidg- makaran என்ற சொல்லினின்று ஏற்பட்ட திரிபுச் சொல்லாகும். அதாவது மகாரன் என்ற நாட்டிற்குக் கிட்ஜ் தலைநகரமாக விளங்கியதாக வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் கூறுவர். இந்நாடு சிந்து நதிபாயும் பிரதேசத்தில் உள்ளது. இதைச் சிந்துப் பிரதேசம் என்றே அழைப்பர் (Sind).

மார்க்கோ போலோ வெனிசு நகரிலிருந்து புறப்பட்ட பொழுது, இப்பிரதேசத்துக்கு வந்து, இங்கிருந்து மங்கோலியாவின் பாலைவனத்தைக் கடந்து திபெத்து வழியாகச் சென்று சீன தேசத்தை யடைந்தார். பிறகு அவர் சீன தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து, அங்கிருந்து மலையாளக் கரையை யடைந்து, பிறகு இலங்கை நாட்டைச் சுற்றிவிட்டு, அங்கிருந்து டெல்லி, சோமனாதபுரம், தானா முதலிய நாடுகளைக் கண்டு, இறுதியாக இங்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் சிந்து பிரதேசத்தில்உள்ள கெஸ்மகோரான்என்ற இடத்தை அடைந்தார். இதுதான் அவர் இந்தியாவில் பார்த்த கடைசி நாடாகும். பிறகு இதைவிட்டு, மேற்காகச் சென்று பாரசீக நாட்டை யடைந்ததாகத் தம் வரலாற்றில் கூறுகிறார். ஆகையால் அவர் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பித்த பிரயாணத்தைச் சிந்து நாட்டில் முடித்தார் எனத்தெரிகிறது.

பல வணிகர்கள் அவ்வப்பொழுது பெருங்கூட்டமாகக் கூடுகின்றனர்; இதுதான் இந்தியப்பெருநாட்டின் கடைசி நாடாகும்.[1]

இது மாபர்[2] நாட்டிலிருந்து ஆரம்பமாகி இந் நாட்டுடன் முடிவடைகிறது. ஆக இந்த இரண்டு எல்லைக்குள்ளாக அடங்கிய அகன்ற நாட்டின் கடற்கரையில் உள்ள முக்கிய துறைமுகப் பட்டினங்களையே[3] பெரும்பாலும் அணுகி, அவைகளின் வரலாற்றையும், அந்தந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையையும், பண்பாட்டினையும் மட்டும் குறிப்பாகக் கொடுத்துள்ளேன். மற்றும் நாட்டின் உள்ளே சென்று மிகவும் விவரமாகக் கண்டு, அவற்றின் வரலாற்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவ்வரலாறு படிப்போருக்குப் பெருமலைப்பை உண்டாக்கும். நம்முடைய வேலையும் ஓர் குறிப்பிட்ட பாதையில் செல்லாது வழி தவறி நிற்கும். ஆக, இங்கு மேற்கூறியவைகளை நான் கண்டு, கேட்டு, உள்ளத்தில் உய்த்துணர்ந்த இந்தியப் பெருமக்களின் பண்பாடும், அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் ஆகும். ஆண்டவர் உங்கள் யாவருக்கும் நல் ஆசி அருள்வாராக!".

"தாமின் புறுவது உலகுஇன்பு உறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்." — **திருக்குறள்**

---

[1] இந்தியாவில் மார்க்கோ போலோ பார்த்த கடைசி நாடாக இருத்தலால், இவ்வாறு கூறுகிறார் போலும்.

[2] Maabar - தமிழ்க்கூறு நல்லுலகம். ஏற்கெனவே முன்னர் இதுபற்றி எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள் இங்கே நினைவு கூர்தற்குரியன.

[3] இதனால் இவர் பெரும்பாலும் கப்பலிலேயே சென்றார் என்ற செய்தி உறுதிப்பாடடைகிறது. மற்றும் இவர் தமிழ் நாட்டிற்குக் கப்பலிலேயே வந்து இறங்கினர் என்பதும் இதனால் அறியப்படுகிறதல்லவா?

இரண்டாம் பகுதி

(வெளிநாடுகள் சிலவற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்)

1. பாரசீக நாட்டில் கண்ட புதுமைகள்

பாரசீகம்

"பெர்சியா[1] என்னும் இந்நாடு ஆதியில் ஓர் உன்னத நாடாக விளங்கியது. ஆனால், அந்நாட்டின் பெரும் பாகம் இப்பொழுது டார்டார்[2] என்னும் வமிசத்தாரால் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. பாரசீகத்தில் உள்ள சபா[3] என்ற நகரத்திலிருந்துதான் இயேசு நாதரைத் தரிசிக்கப் பெத்லகேமுக்கு[4] மூன்று ஞானியர்கள்[5] வந்தனர். இந்த மூன்று ஞானியர்களும் சபா நகரிலே பெரிய சமாதிகளில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் யாவரும் தாடியும் மீசையும் வைத்துக்கொண்டிருந்தவாறே அடக்கம் செய்யப்பட்டனர் எனத் தெரிகிறது. இந்த ஞானிகளில் முதல்வரின் பெயர் பல்தாஸார்.[6] காஸ்பார்[7] என்பவர் இரண்டாமவராவர். மூன்றாமவரின் பெயர் மெல்ஷியர்.[8] இம் முப்பெரும் ஞானியர்களைப் பற்றிய விவரங்கள் யாதாயினும் இந்நகரத்தில் கிடைக்குமாவென நான் இங்குள்ள மக்களைத் துருவித் துருவிக் கேட்டும், அவர்களிடமிருந்து சரியான விவரம் எதுவும் கிடைத்தபாடில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாகத்

---

[1] Persia - பாரசீகம் என்னும் நாடு. [2] Tartar - மங்கோலிய நாட்டுமக்கள். [3] Saba [4] Bethlakem [5] Magi - Sages of the East என்று விவிலிய நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. [6] Baldasar [7] Gaspar [8] Melchior.

தெரிகிறது. அந்த ஞானியர் மூவரும் இந்நாட்டில் தான் ஆதிகாலத்தில் புதைக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்திமட்டும் ஆதாரத்தோடு கூறப்படுகிறது.

இங்கிருந்து மூன்றுநாள் பிரயாணத்திற்குப் பிறகு, பலாசதா[1] என்னும் பெயருள்ள ஊரை அடைவீர்கள். பலாசதா என்றால் தீயை வணங்கும் கோட்டைகள் என்று பொருள்படும். இதற்கு ஆதாரமாக இக் கோட்டைகளில் வாழும் மக்கள் கூறும் வரலாறு பின்வருமாறு :

மூன்று ஞானியர்களைப் பற்றிய விவரங்கள்

நெடுநாட்களுக்கு முன்னர்[2] பாரசீக தேசத்தின் பகுதியைச் சேர்ந்த மூன்று முடிமன்னர்கள், புதியதாய்ப் பிறந்த மன்னாதி மன்னரைக் காணத் தங்கள் கைகளில் சாம்பிராணியும், பொன்னும், போளமும், தனித்தனியே எடுத்துச் சென்றனர். பொன்னை[3] எடுத்துச் சென்றதால் அம்மன்னர் பூமியை யாளப்பிறந்த மன்னரா என்பதை யறியவும், சாம்பிராணியை[4] எடுத்துச் சென்றதால், அவர் தேவ கணத்தினரா என்பதை அறியவும், வெள்ளைப் போளம்[5] என்பதை எடுத்துச் சென்றதால், அவர் மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரா என்பதை அறியவும் வேண்டி, அந்த முடிமன்னர் மூவரும் தங்களோடு இம்மூன்று விதப் பொருள்களையும் எடுத்துச் சென்றனர். இம்முப்பெரு வேந்தரும், ஞானியர் என்ற நிலையில் இயேசு நாதரிடம்

---

[1] Palasatha [2] இயேசு நாதர் அவதரித்த வருடத்தில் அதாவது கி. மு. 4 - ல். [3] Gold [4] Frankincense [5] Myrrh.

அனுமதிக்கப்பட்டவுடன், இம்மூவரில் இளையவராக இருந்த ஞானியர் இயேசு நாதர் முன் முதல் முதலாக அனுப்பப்பட்டார். அந்த ஞானியர்க்கு என்ன வயது அப்பொழுது ஆகியிருந்ததோ, அதே வயதுள்ள இளைஞராக இயேசுவும் அவருக்குக் காட்சி யளித்தார். இதே மாதிரியாக வெளிநின்ற ஏனைய இரு ஞானியர்களும் தங்கள் வரிசைப்படி சென்றதும், முன் போலவே இயேசு நாதர் அவரவர் வயதளவிலே காட்சி யளித்தார். இவர்கள் மூவரும் வெளியில் வந்து ஒன்று கூடிப்பேசி, மீண்டும் உள்ளே ஒருங்கு சென்று பார்க்க, இயேசு நாதர் மிகச் சிறிய வடிவினராகவும், குழந்தை உருவினராகவும் காட்சியளித்ததைக் கண்கூடாகக் கண்டனர். இம்மூவரும் குழந்தையைத் தொழுது, வணக்கம் செலுத்திவிட்டுப் போகும்பொழுது, குழந்தையின் அன்புருவில் காட்சி கொடுத்த இயேசுநாதர் இவர்களிடம் ஒரு சிறு பெட்டியை அன்பளிப்பாக அளித்தார். அன்புடன் அளித்த அச்சிறு பேழையை இவர்கள் பயபக்தியோடு தலைமேல் தாங்கித் தாங்கள் வந்த வழியே மீண்டு சென்றனர்.

இயேசு நாதர் ஈந்த பேழை

இவ்வாறு வழி நடந்து செல்லும்பொழுது, இயேசு நாதர் கொடுத்த அச்சிறு பேழையில் என்ன இருக்கிறது என்று அறிய அவாக் கொண்டு, அப்பேழையைத் திறந்து பார்த்தனர். அதில் சிறிய கல் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டனர். இவர்கள் ஞானியர்களாதலால், இவர்களுக்கு அதன் உட்கிடக்கை சட்டெனப் புலப்பட்டது. அதாவது இவர்கள் இயேசு நாதரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்ட

பொருள்களினின்றும் சிறிதும் வழுவாது திட நம்பிக்கையுடன் அக்கல்லைப் போன்று அசையா உறுதியுடன் அமைதியாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதே.

அதிசயம் விளைவித்த அருமைக் கல்

ஆனால், சிறிது நேரத்துக்குள் அவர்களுக்கு எவ்வாறோ ஐயம் ஒன்று எழுந்தது. ஒருக்கால் இயேசு நாதர் தங்களுக்குக் கல்லைக் கொடுத்து ஏமாற்றிவிட்டாரோ என்ற எண்ணம் மேலிட்டு, அக்கல்லைக் கைகளில் எடுத்துக் கீழே இருந்த குழியொன்றில் வீசியெறிந்தனர். இவர்கள் இவ்வாறு கல்லை வீசி எறிந்தார்களோ, இல்லையோ, குழியிலிருந்து தீயானது கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்தது.

அக்கினி வழிபாட்டினர்

இவ்வற்புதத்தைக் கண்டு, மெய்சிலிர்த்து, நெஞ்சு பதைத்துத் தங்களுடைய செயலுக்கு வருந்தி, அங்கு எரிந்து கொண்டிருந்த தீயில் ஒரு சிறு பாகத்தை அப்படியே பக்குவமாக எடுத்துப் பத்திரமாக அதைத் தங்கள் நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அங்கே அதற்கு வேண்டிய பூசைகளும் பலிகளும் இட்டனர். அவ்வூரில் இத்தீயை வேதக் கோயில் ஒன்றில் வைத்துப் பாதுகாத்து, அது எப்பொழுதும் அணையா வண்ணம் காப்பாற்றி வந்தனர். இங்ஙனம் சிரத்தையுடன் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த இத்தீ எக்காரணத்தாலேனும் குறைந்து அவிந்து விட்டால், இந்நாட்டு மக்கள் நேராக முன் கண்ட கல்வீசியெறிந்த குழிக்குச் சென்று, அங்கு இடை

விடாது எரிந்து கொண்டிருக்கும் தீயில் ஒரு சிறு பாகத்தை எடுத்து வந்து, அணைந்த தீயை மீண்டும் பெருக்கி நெருப் பெழச்செய்து, திரும்பவும் எரியுமாறு செய்கின்றனர். இதில் காணும் அதிசயம் என்ன வென்றால், முன்பு கண்ட குழியில் எரியும் தீ எப்பொழுதும் இடைவிடாது எரிந்துகொண்டே இருக்கும். இக்குழியில் கிடைக்கும் தீயைத் தவிர வேறு தீயை உபயோகிப்பதே இல்லை. தீயினால் தூண்டப் பட்டு, அதையே பூசித்தும் தொழுதும் வருவதால், இந்நாட்டு மக்கள் அக்கினி வழிபாட்டினராகக் கருதப் படுகின்றனர். இது இந்நாட்டு மக்களது வாய் மொழியால் எனக்குத் தெரிந்த வரலாறாகும். மூன்று ஞானியர்களாகிய அரசர்களில் ஒருவர் சபா[1] என்னும் நாட்டின் வேந்தர். இரண்டாவது ஞானியர் தியாவா[2] என்னும் நாட்டு மன்னர் மூன்றாவது ஞானியர் மேற் கூறிய அரணின்[3] அதிகாரியாவர்.[4]

பாரசீகப் பெருநாட்டில் எண்வகை அரசாங்கப் பிரிவுகள் உண்டு. அவைகளின் பெயர்கள் பின் வருமாறு :

---

[1] Saba [2] Dyava [3] Castle

[4] இக்கதை சத்தியவேதத்தில் விரிவாகச் சொல்லப்பட வில்லை. ஞானியர்கள் மூவர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன ரேயன்றி (Math-II-1-12), மற்ற விவரங்கள் யாவும் நாட்டிற்கு நாடு வலிந்தும் நலிந்தும் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கர்ண பரம்பரை வரலாறுகளில் வேறுபாடு அதிகமாகக் காணப்படுவது இயற்கையே.

பாரசீகத்தின் எண்வகை அரசாங்கம்

நாட்டின் எல்லைக்குள் முதல் முதலாகப் பார்ப்பது காசிபின்[1] என்ற அரசாங்கமாகும். இரண்டாவது தென் மேற்கில் உள்ள குர்திஸ்தான்[2]; மூன்றாவது லார் என்ற பெயர் கொண்ட நாடு; நான்காவது சுவோலிஸ்தான்[4]; ஐந்தாவது ஸ்பான்[5]; ஆறாவது சிராஸ்[6]; ஏழாவது சோன்கரா[7]; எட்டாவது திமோகயன்[8]. இது பாரசீகத்தின் இறுதிப் பாகத்தில் உள்ள நாடாகும்.

---

[1] Kasibin - அதாவது, காஸ்வின் (Kasvin) என்ற தலை நகரைக் கொண்ட நாட்டைக் கூறுகிறார். இந்நகரம் டாரிஸ் (Tauris) என்ற நதிவழியாக நுழையும்போது பெர்ஷியாவின் இராக் பகுதியில் (Persian Iraq) இருக்கும் முதல் நாடாகும்.

[2] Kurdistan-அதாவது, குரிஸ்தான் (Kuristan) என்பதை தவறுதலாகக் கூறுகிறார்போலும். பெர்ஷியன் குடாவிற்கருகில் உள்ளது. ஆனால் Kurdistan என்பது ஆசியா நாட்டைச் சேர்ந்ததேயன்றி, பாரசீக நாட்டினைச் சேர்ந்திருந்ததாக வரலாறு உரைக்கவில்லை.

Lor - இது குரிஸ்தானுக்கு வடக்கே உள்ளது.

[4] Suolistan - இது சியெஸ்தான் என்பதன் திரிபாகும். இது பெர்ஷியாவின் கீழ்ப்பாகத்தில் இருக்கிறது.

[5] Spaan - இதைத்தான் Isphan என்று அராபிய மக்கள் அழைக்கின்றனர். இது Persian Iraq க்கிற்குத் தெற்கில் உள்ளது.

[6] Siras - Shiras என்ற இந்நகரம் பாரசீகத்தின் தலைநகரம். இஸ்பானுக்கு அடுத்தபடியாயுள்ளது.

[7] Soncara - காஸ்பியன் கடலுக்குத் தென்மேற்கில் உள்ள பிரதேசம். இது Socham என்றும், Sontara என்றும் பலவிதமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றது.

[8] Timocain - இது Damaghan என்பதையே குறிப்பிடுகிறது. வடகிழக்குப் பாரசீகத்தில் உள்ள Kumis என்ற நாட்டின் தலைநகராகும்.

கடைசியாகக் கூறப்பட்ட திமோகயன் என்ற அரசாங்கத்தைத் தவிர, மற்ற நாடுகள் யாவும் தெற்குப் பக்கமாகவே பரவியுள்ளன. திமோகயன் மட்டும் அரபார் செக்கோ[1] என்ற இடத்துக்குப் பக்கத்தில் வடக்குப் புறமாக உள்ளது. இப் பாரசீக நாடு முழுவதும் குதிரை வளர்ப்புக்குப் பெரிதும் புகழ் பெற்றது. நன்கு வளர்க்கப்பட்ட குதிரைகள் இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம் ரூபாய்களுக்குக் குறைவில்லாமல், இந்திய மக்களுக்கு விற்கப்பட்டு வருகின்றன.[2]

குதிரை வளர்ப்பு

இந்நாட்டில் குதிரைகளைப்போலவே கழுதைகளும் நன்ருகக் கொழு கொழு என்று வளர்க்கப்படுகின்றன. உலகத்திலேயே இங்குத்தான் கழுதைகளும் மிக அழகான முறையில் பேணப்பட்டு வருகின்றன என்பது மிகையல்ல ; உண்மையேயாகும். இதன் காரணமாக, கழுதைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விலையைக் குதிரையின் விலையை விட அதிகமாக்கி இருக்கிருர்கள். கழுதைகளுக்கு எளிதாக ஆகாரம் கிடைக்கிறது; இவை பொதி பொதியாக மூட்டைகள் சுமக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாகும். குதிரைகளும், ஒட்டகங்களும் போகும் தூரத்தை விடக் கழுதைகள் சிறிதும் களைப்பில்லாமலே அதிக

கழுதை வளர்ப்பு

---

[1] Arbor Secco

[2] பாரசீகம், இராக் ஆகிய இரு நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்படும் குதிரைகள் மிக்க வலிமையும் வனப்பும் வாய்ந்தவை. இந்தியாவில் இருக்கும் பெரும்பான்மையான குதிரைகள் இந்த அராபு வமிசத்தைச் சேர்ந்தனவேயாகும்.

தூரம் செல்கின்றன. ஆகையால், வியாபாரிகள் வனாந்தரங்களைக் கடக்கக் கழுதைகளையே மிகுதியான அளவில் உபயோகப் படுத்துகின்றனர்.[1] ஆகாரமும் குறைவான அளவினதாக இருந்தால், வனாந்தரத்தைக் கடந்து விடலாம் என்ற வசதியே முக்கியமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும், ஒட்டகங்கள் கழுதைகளைப்போல் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகவும், துரிதமாகவும் ஓடும் தன்மை வாய்ந்தன வல்ல என்ற காரணத்தால், கழுதைகளே வனாந்தரத்தைக் கடக்கப் பெரும்பாலும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நாட்டு வணிகப் பெருமக்கள் தாங்கள் வளர்த்த கழுதைகளைக் கிஸி,[2] ஆர்மஸ்,[3] மற்றும் இந்தியத் துறைமுகங்கள் பலவற்றுக்கும் கொண்டு செல்கின்றனர். ஆனால் அவைகள் சீதோஷ்ண நிலை காரணமாக, நீண்ட நாட்கள் வாழ்வதில்லை.

மக்கட் பண்பு

இப்பாரசீக நாட்டின் மக்களில் சிலர் காட்டு மிராண்டிகள் போன்றிருக்கின்றனர். இரத்த வெறி கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். கொலை செய்வதும், மற்றவர்களின் உடலில் காயம் ஏற்படுத்துவதும் இவர்களுக்குச் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளாகும். வணிகப் பெரு மக்களையும் அளவுக்கு மீறியே துன்பத்துக்குள்ளாக்குவர். ஆனால் கிழக்கிலிருந்து வரும் டார்டார்[4] வமிசத்தாருக்குப் பயந்து அவர்களை அவ்வளவாகத் துன்புறுத்த மாட்டார்கள். மற்றும் இந்நாட்டில்

---

[1] இயேசு கிறிஸ்து கழுதைமீது சவாரி செய்ததாகச் சத்திய வேதத்தில் (Holy Bible) குறிப்பிடப்படுவது ஈண்டு நோக்கற்பாலது. [2] Kisi [3] Ormus [4] Tartar

பிரயாணம் செய்ய வேண்டி, பன்னிரண்டு குரோட்ஸ்[1] வரையில் பணம் கொடுத்து வழித்துணைவர்களை அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அவ்வழித்துணைவர், மேற் கூறிய சுதேசி மக்களின் அபாயத்தினின்றும் வணிகப் பெருமக்களைக் காப்பாற்றுகின்றனர். பொருள்களும் பத்திரமாகக் காப்பாற்றப்பட்டு எடுத்துச் செல்லப் படுகின்றன. அவ் வழித்துணைவர்கள் யாவரும் மகம்மதிய மதத்தைப் பின்பற்றும் மகமதியர்களே.[2]

உள் நாட்டில் பட்டு நூல் நூற்பதிலும், பொன் ஆபரணம் செய்வதிலும் வல்லுனர் பலர் இருக்கின்றனர்.

நாட்டின் விளைச்சல்

இங்குப் பஞ்சு அதிகமாக உற்பத்தி யாவதுடன், கோதுமை, பார்லி முதலிய தானிய வகைகளும் பெரு வாரியாகப் பயிராக்கப்படுகின்றன. கொடி முந்திரிப் பழமும், மற்றப் பழ வகைகளும் விளை விக்கப்படுகின்றன. சாரசன் மக்களுக்குக் குடிப்பது கூடாது என்னும் நிபந்தனை உண்டு. ஆனால் அந் நிபந் தனையை மாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன் றினால், திராட்சைப் பழ இரசத்தை அப்படியே அருந் தாமல் காய்ச்சிக் குடிப்பார்கள். அவ்வாறு காய்ச்சிக் குடிப்பதால், அதன் சுவை இனிப்பாக மாறிப் போதையை உண்டாக்காது தவிர்க்கிறது என்று காரணம் காட்டுகின்றனர். அவ்வாறு காய்ச்சின திராட்சை இரசத்தைச் சுராபானம் என்று கூறாமல் அதைப் பழ இரசம் என்றே அழைக்கின்றனர். ஆயினும் பழ இரசத்தால் செய்யப்படும் பானம் சுராபானமாகுமே தவிர, வேறு எப்பெயரால் அதை அழைத்தால் தான் என்ன ?"

---

[1] Groats [2] Mohamad

2. ஆர்மஸ் துறைமுகம்

"முன்னர்க்கூறப்பட்ட இடத்திலிருந்து தெற்குப் பக்கமாக ஐந்து நாட்கள் பிரயாணஞ் செய்தால், நாம், இருபது மைல் நீளமுள்ள வனாந்தர

துறைமுகத்தின் சிறப்பியல்பு

மொன்றை அடைவோம். இங்குக் காணப்படும் பாதை கொடுமை மிக்கிருக்கும். இங்கே திருடர்களும், வழிப்பறிக் கொள்ளைக்காரர்களும் மலிந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் அவ்விடத்தின் ஊடே செல்லும் யாத்திரிகர்களையும், வணிகர்களையும் வழி மடக்கிக் கொள்ளையடித்துத் துன்புறுத்துகின்றனர். ஆகையால் மிகவும் விழிப்பாகவே இப்பாதையைக் கடந்து சென்றால், இதற்கடுத்தாற்போல் மற்றோர் வனாந்தரம் நம் கண்களுக்கெதிரே தென்படும். இவ்விரண்டாம் வனாந்தரத்தின் காட்சி மிக்க இன்பத்தை யளித்து நிற்கும். இயற்கை வனப்பு மிக்கு, எழில் சிறக்கப்பெற்று, மனத்துக்கு உற்சாகத்தை அளித்து நிற்கும் இப்பிரதேசம் ஆர்மஸ் வனாந்தரம் என்று பெயர் பெறும். இவ்வனாந்தரத்தைக் கடக்கும்பொழுது, பலசிற்றோடைகளை நாம் கண்போம். மற்றும் இந்நாட்டில் பேரீச்சம் பழமும் ஏராளமாக விளைவிக்கப்படுகிறது. பற்பல பறவை இனங்களும் — நம் நாட்டில் பார்க்க முடியாத பறவை வகைகளும் — இங்கு மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியின் முடிவில், கடற்கரை காணப்படும். இக் கடற் கரையிலிருந்து சிறிது தூரத்திலேயே தீவு ஒன்று காணப்படும். இத்தீவில் தான் ஆர்மஸ்[1] என்ற அரும் பெரும் நகரம் இருக்

---

[1] Ormus—இச்சொல் Hormuz என்று சில பிரதிகளில் காணப்படுகின்றன. கிர்மானின் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து இந்தியா செல்லும் கப்பல்களுக்கும், இந்தியாவிலிருந்து கிர்மானுக்கும் மற்ற மேலை நாடுகளுக்குப் போகும் கப்பல்களுக்கும் இளைப்பாறும் இடமாக இத்துறைமுகம் விளங்கியது. சூயஸ் கால்வாய்(Suez Canal) வெட்டின பிறகு, இதன் முக்கியத்துவம் குறைந்து, நாளடைவில் மக்களால் மறக்கப்பட்டது.

கிறது. இந் நகரம் கடலுக் கருகிலேயே ஓர் சிறப்பு வாய்ந்த துறைமுகமாக விளங்குவதால், இந்தியாவி லிருந்து கப்பலில் வரும் வணிகப் பெருமக்கள், இந் நகரில் கூட்டமாகத் தங்குகின்றனர்.

இவ் வணிகப் பெருமக்கள் வரும் பொழுது தங்களுடன் வாசனைப் பண்டங்கள், மூலிகைகள், முத்துக்கள், வைரங்கள், பொன், தந்தங்களாகிய யானைப் பற்கள், மற்றும் பற்பல உயர்ந்த வாணிபப் பண்டங்களையும் விற்பனைக்குக் கொண்டுவந்து குவிக் கின்றனர். இவ்வாறு கொணர்ந்த பொருள்களை இந்திய நாட்டிலிருந்து வரும் வணிகர்கள், இங்கு உலகத்தின் பல்வேறு பாகத்தினின்று வரும் மற்ற அயல்நாட்டு வணிகர்களுக்கு விற்றுப் பணமாகவும் பண்டமாகவும் மாற்றிக் கொள்கின்றனர். இதைப்போல் வாணிபம் நிறைந்துள்ள இடத்தை வேறெங்கும் காண்பது அரி தாகும். இங்கே தனியான கோட்டைகளும், நகரங் களும், பாதுகாப்பு அரண்களும் உள்ளன. இவைகள் யாவும் இத்துறைமுகத்தின் வருமானத்தால் பாதுகாக் கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பெரு நகரமே கிர்மான்[1] என்ற அரசாங்கத்தின் தலைநகரமாகும்.

ஆர்மஸின் அரசன்

இத் தலைநகராகிய ஆர்மஸில்தான், இந்நாட்டு அரசனை ருக்மெதின் அகோமக்,[2] தன்னுடைய ஏக சக்ராதிபத்தியத்தை நிலை நாட்டி ஆண்டு வருகிறான். ஆனால் தன்னைவிட ஆற்றல் மிக்க கிர்மானின் வேந்தனுக்குக் கப்பம் கட்டியே வாழ்கின்றான். அவ் வேந்தனுக்கு அடங்கி நடக்கவும் முயல்கிறான். வேறு

---

[1] Kirman

[2] Rukmedin Achomak—இது Ruk-Eddin-Mohamad என்பதன் திரிபாகும். Mohamad, Ahmed ஆகிய சொற்கள் வழக்காற்றில் திரிந்து Achomak என்று ஆயிற்று. இத்தகைய வேறுபாடுகள் மொழிபெயர்ப்பாளரின் கைத் திறனாலும் ஏற்படுவது இயல்பே.

அயல் நாட்டினன் எவனாகிலும் தன் நாட்டின் எல்லைக்குள் புகுந்துவிட்டால், இவ்வரசன் அவர்களுடைய பண்டங்கள் அனைத்தையும் நாட்டிற்காக வென்று எடுத்துக்கொண்டு, அப்பொருள்களால் கிடைக்கும் பணத்தைத் தன் உண்டியலில் சேர்த்துவிடுவான்.

பருவ காலங்கள்

கோடைகாலத்தில் குடிமக்கள் இந்நகரில் பெரும்பாலும் தங்குவதில்லை. இக்காலத்தில், சிறிது உள்ளடங்கிய நதிகளிலும், ஓடைகளிலும் சிறு சிறு குடில்களைக் கட்டிக் கொண்டு, பெரும்பாலும் நீர்ப் படகுகளிலேயே தங்கள் பொழுதைக் கழிப்பர். இவ்வாறு இவர்கள் குளுமைதரும் ஏற்பாடுகள் பல செய்து வாழ்வதற்குக் காரணம், கோடையில் இவ்விடத்தில் நிலவும் கடுமையான வெப்பமேயாகும். இக் கோடையில், தினமும் சில மணி நேரங்களாவது, கடுங்காற்று—வெப்பம் மிக்க கொடுங் காற்று—இக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களிலே வீசும். இக்காற்று உள்ளடங்கிய பிரதேசங்களிலும் சிறிது வரும். காலையில் பெரும்பாலும் 9 மணியிலிருந்து பகல் 12 மணிவரையிலும் இக்காற்று மிக்க கடுமையாக வீசும். இவ்வாறு அடிக்கும் காற்றானது, மக்களை மூச்சு விடாமல் திக்குமுக்காடச் செய்து, இங்கிருப்பவர்களில் பெரும்பாலாரைக் கொன்றுவிடும். மற்றும் கடுமையான வெப்பம் காரணமாக, உடம்பின் மீந்தோல் காய்ந்து, உடம்பில் பல கீற்றுக்களும், பாளங்களும், வெடிப்புக்களும் ஏற்பட்டு, இரத்தம் 'குபுகுபு'வென வெளியே கொட்டும். ஆகையால் இச் சமயங்களில், இப்பிரதேச மக்கள், கொடுமை மிக்க வெப்பத்துக்குப் பயந்து, முன்னர்க் கூறப்பட்ட நதிப்

படகுகளில் உறைந்து வருவார்கள். மற்றும் இக் கொடுங் காற்று சிறிது வேகமாக அடித்தால், ஓர் அகன்ற பாத்திரத்தில் நீரை வைத்துக் கொண்டு, அந் நீரில் தங்கள் முகத்தைப் பதிய வைத்து, காற்றின் வேகம் குறைந்ததும், தங்கள் முகத்தை வெளியே எடுப் பார்கள். இவ்வாறு செய்வது அவர்களுடைய முகத் துக்கும், கண் காது முதலிய முக்கியஉறுப்புக்களுக்கும் சிறந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதாகும்.

மேற்கூறிய வெப்பத்தின் கொடுமையை நான் இங்கு வந்திருந்த பொழுது அனுபவத்தால் கண்டறிந் தேன். பின்வரும் நிகழ்ச்சி இதன் விவரத்தை நன்கு தெளிவாக்கும் என எண்ணுகிறேன்.

மார்க்கோ போலோ கண்ட ஓர் காட்சி

ஆர்மஸின் சிற்றரசர்கள் கேர்மானின் பெரு வேந்த னுக்குத் தாங்கள் கட்ட வேண்டிய கப்பத்தைக் கட் டாது காலம் நீட்டித்ததற்காக, கப் பத்தைக் கட்டாயம் வசூலிக்கப் பெருவேந்தன் ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், ஐயாயிரம் காலாட் படைகளும் கொண்ட படையொன் றினைத் திரட்டி அதை ரியோபார்லி[1] என்ற இடத்துக்கு அனுப்பினான். சிற்றரசர்களைத் துன்புறுத்திக் கப்பத்தைக் கட்டாயம் பெற்று வருமாறு கட்டளை யிட்டான். அவ்வாறு அப்படைகள் புறப்பட்ட காலம் கோடை காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் மக்கள் அனைவரும் காற்றின் கொடுமைக்குப் பயந்து, கடற்கரைப் பிர தேசத்தை விட்டு, உட்சென்று, நதிப் படகுகளில் உறைந்து வந்தனர். படையெடுத்து வந்த சேனைகள்

[1]Reo Barle

வழித்துணைகளின் தவறுதலால், மாற்று வழிச் சென்று ஓர் இரவு ஆர்மஸ் அருகில் இருந்த தோப்பு ஒன்றில் இளைப்பாற ஏற்பாடு செய்தன. இரவு இளைப்பாறி விட்டு, மறுநாட் காலை எழுந்து, தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடங்கியதும், கோடைக் காற்று "கோ" வென அடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அவ்வெப்பக் காற்றினின்றும் பிழைத்து வெளியேறுபவர் எவரேனும் உண்டோ? இல்லை. எனவே, அச்சேனைகளின் பரிதாப நிலையைத் திரும்பிச் சென்று தங்கள் அரசரிடம் தெரிவிக்க ஒருவர் கூட மிகுதியில்லாமல் யாவரும் அக்கொடுங் காற்றால் திக்குமுக்காடப் பெற்று, உயிரிழந்து, கீழே வீழ்ந்தனர். இச்செய்தியை எவ்வாறோ அறிந்து, அன்றிரவு சென்று பார்த்த ஆர்மஸ் மக்கள் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினர். அவ்வளவு பெயர்களும் வரிசையாக மடிந்திருந்ததைக் கண்டனர். சுற்றும் காற்றடித்த வேகத்தால் கீழே விழுந்திருந்தவர்களின் கைகால்களைத் தூக்கினமாத்திரத்தில், அவைகள் உடனே உடலிலிருந்து பிரித்தெடுத்தது போல், கழன்று வந்துவிட்டன. அதனால் அப்பிணங்களுக் கருகிலேயே குழிகளைத் தோண்டி, அவைகளை அக்குழிகளில் புதைத்து விட்டனர். பிணங்களை அவ்வாறே வெளியில் போட்டு வைத்திருந்தால், காற்றானது அசுத்தமடைந்து, அதன் காரணமாகப் பற்பல நோய்கள் பரவுமாதலால், அவைகள் குழிகளில் நன்கு புதைக்கப்பட்டன. இவைகள் யாவற்றையும் அன்றிரவே செய்து முடித்து மறுநாள் விடியுமுன் தங்கள் இருப்பிடமாகிய நதிப் படகுகளுக்குச் சென்று விட்டனர். இல்லாவிடில் இந் நாட்டு மக்களை நாடிவந்த சேனைகளுக்கு நேர்ந்த கதியே இவர்களுக்கும் நேர்ந்து விட்டால் என்ன செய்வது? இவர்களுக்கு உதவி செய்பவர் வேறு எவரேனும்

உளரோ ? ஆகவே இந்நிகழ்ச்சியை என் கண்களால பார்த்த பிறகு அங்கு நிலவிய சீதோஷ்ண நிலையை ஒருவாறு நான் உள்ளபடி அறியமுடிந்தது.

கப்பல் கட்டும் விவரம்

ஆர்மஸ் துறைமுகத்தில் கட்டப்படும் கப்பல்கள் மிகவும் அபாயகரமானவை. இவைகளால் மக்களுக்கும், ஏற்றப்படும் பண்டங்களுக்கும், திடீர் திடீர் எனச் சேதங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. இதற்குக்காரணம் கப்பலில் ஆணிகள் உபயோகப் படுத்தப்படுவதில்லை. ஆணிகள் அறையப்பட்டால், மரங்களின் கனமான தன்மையின் காரணமாய், அம்மரங்கள் மட்பாண்டங்கள் போல் விரிவடைந்து, முற்றிலும் உடைந்துவிடுகின்றன. இப்படியிருக்க மேலும், ஆணியைச் செலுத்தினல், அவ்வாணிகள் உடைபட்டும், வெளியே தள்ளப்பட்டும் நிற்கின்றன. இதனுல் ஒரு பலகையை மற்றப் பலகையில் கிராதி எடுத்து, ஒன்றுக்குள் ஒன்று பொருத்தி, அவைகளைத் தண்ணீரில் மிதக்கவிடுகிருர்கள். நீரின் தன்மையால், பலகைகள் நன்ருக இறுகிக் கொள்கின்றன. இதற்குப் பிறகு, கப்பலை ஒருவகைக் கயிற்ருல் சுற்றிக் கட்டு கிருர்கள். இக்கயிறு பனைமரத்திலிருந்து பெற்ற கயிருகும். இது குதிரையின் உரோமம் போன்று மிக்க உறுதியாக இருக்கும். கப்பலின் அடிப்பாகத்துக்குப் பசை யாதும் உபயோகப்படுத்துவது கிடையாது. பசைக்குப் பதிலாக, ஒருவகை மீனினின்று எடுக்கப்படும் எண்ணெயைத் தடவி, அதனுல் நீரானது கப்பலின் உட்புகாதவாறு பாதுகாக்கின்றனர். கப்பலுக்கு ஒரு பாய்மரமும், ஒரு தளமுமேதான் உண்டு. அக்கப்பலில் சரக்குக்கள் ஏற்றப்பட்டதும், அவைகள் உரோம

முடைய ஆட்டுத் தோலால் மூடப்படுகின்றன. அதன் பிறகு, ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய குதிரைகள் அம்மூட்டைகள் மீது ஏற்றப்பட்டு, அவைகள் இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இக்கப்பல்களுக்கு இரும்பிலான நங்கூரம் கிடையாது. அதற்குப் பதிலாகப் பூமியில் தாங்கும் ஒரு கற்பாறையையோ அல்லது கனமான மரக்கட்டையையோ உபயோகப்படுத்துகின்றனர். ஆனால், அக்கப்பல்கள் பெருங்காற்று அடிக்கும்போது, ஏதாகிலும் ஒரு கரைக்கு அடித்துச் செல்லப்படுவதுண்டு. சிற்சில சமயம் அவைகள் கண்காணாத் தீவுக்கு அடித்துச் செல்லப்படுவதுமுண்டு. மற்றும் சில கப்பல்கள் காற்றாலும் அலைகளாலும் மோதப்பட்டு, உடைந்து, உருத் தெரியாமல் போவதுமுண்டு.

இப்பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மக்கள் யாவரும் கருமை நிறம் கலந்த உடலோடு காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் யாவரும் மகமதியர்கள்.

ஆர்மஸின் ஆதிவாசிகள்

இவர்கள் கோதுமை, அரிசி முதலிய தானியங்களை நவம்பர் மாதத்தில் விதைத்து, மார்ச்சு மாதத்தில் அறுவடை செய்வார்கள். பேரீச்சம் பழம் தவிர மற்றெல்லாப் பழங்களும் இம்மாதங்களிலேயே பறிக்கப்படுகின்றன. இப்பேரீச்சம் பழத்தை மற்றச் சரக்குக்களோடு சேர்த்து ஒருவகை உயர்ந்த பானத்தைத் தயார் செய்கிறார்கள். முதன் முதல் அப்பானத்தை அருந்தும் எவரும் தீராத மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து விடுவது இயல்பு. ஆனால், சிறிது பழக்கத்தில் வந்துவிட்ட பிறகு, அதுவே அவர்கள் உடல் பெருக்

கத்திற்குக் காரணமாகவும் ஆகின்றது. இந்நாட்டு ஆதிவாசிகளின் உணவு நம்முடைய உணவைப் போன்றதன்று. கோதுமை ரொட்டியையும், ஊனையும் தின்ருல், இவர்களுடைய உடல் நலம் பாதிக்கப்படும். இக்குடிமக்களின் முக்கிய உணவு பேரீச்சம் பழமும், உப்பிட்ட மீனிறைச்சியுமாம்.

பசுமை காணுத வனுந்தரம்

சூரிய வெப்பத்தின் கொடுமையாலும், சுழன்றடிக்கும் காற்றின் வேகத்திஞலும், புற்கள் சிறிது முளைத்தாலும், அவைகள் தீய்ந்து காய்ந்து போகின்றன. நீர் சுரக்கும் இடங்கள் தவிர, மற்றப் பாகங்களில் பசும்புல் காணப்படாது. ஆகவே இங்குப் பசுமை காணுத வனுந்தரம் பல மைல்களுக்குக் காணப்படும்.

கூலிக்கு ஒப்பாரி

இந்நாட்டில் பெரிய கனதனவான்கள் இறந்து விட்டால், அவர்கள் மனைவிமார்கள் தங்கள் கணவர்களை நினைத்துக்கொண்டு, நான்கு வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக அழுது புலம்புவார்கள். இவ்வாறு அழுது புலம்புவதற்கு எனக் கூலி பெறும் ஆட்களும் நிறையக் கிடைக்கிருர்கள். அழத் தெரியாதவர்களுக்கும், தாம் அழுவதை நாகரிகமற்ற செயலாக நினைப்பவர்களுக்கும், இத்தகைய அழும் கூலிகள் தங்கள் சிறந்த ஒப்பாரியால் அப்பணியை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள். இவர்கள், தங்களுக்கு எம்முறையிலும் சொந்தமில்லாதவரின் சடலத்தின் முன் உட்கார்ந்து அழுது புலம்புவது, அவ்விறந்தோரின் உறவினர்க்கும் உற்ருர்க்கும் அடக்க முடியாத சோகத்தை வருவிக்கும்

இயல்பு வாய்ந்ததாகும். இவ்வாறு கூலிக்கு ஒப்பாரி வைப்பவர்கள் அவ்வளவு அழகாக ஒப்பாரி வைத்து அழுவார்கள். இவர்கள் அழுவதைப் பார்த்து, சுற்றி நிற்கும் மற்றவர்களும் அழுது புலம்புவார்களாம்[1]. இருப்பவர்கள் இறப்பவர்களுக்கு அழுவது அன்னாரின் ஆத்தும சாந்திக்காக என நம்பப்படுகிறது.''

---

[1] இவ்வழக்கம் இன்றும் சிலருடைய குலத்தில் நடைமுறையில் உள்ளது. அழத்தெரியாதவரிடம், இவர்கள் தகுந்த கூலிபெற்று, அழுது புலம்பி ஊரையே ஒன்று கூட்டுவார்கள், இக்காரணத்தால்தான், ''கூலிக்கு மாரடித்தல்'' என்ற பழமொழியும் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ளது போலும்.

3. சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கான்

"இப்பொழுது சீனப் பேரரசை ஆண்டு வரும் குப்ளாய்கான் என்பவரைப்பற்றிப்பேசுவோம். குப்ளாய் கான்[1] என்றால் அரசர்க்கு அரசர், அதாவது பேரரசர் என்னும் பொருள் தந்து நிற்கும். இவ்வரசர் குப்ளாய்கான், ஜெங்கிஸ்கான்[2] என்ற பெருவேந்தரின் வமிசத்தில் முறையாக வந்தவர். இவர் ஆறுவது பேரரசர் ஆவர். தம்முடைய ஆட்சியைக் கி. பி. 1256-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார்.[3] இவ்வாட்சியைத் தம்முடைய பேராற்றலால், நியாயமான முறையில், யாவரும் போற்ற உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொண்டார். தம்முடைய போர் வீரத்தால், நாட்டைத் தமது தமையன்மார்களிட மிருந்து பற்றித் தாம் பேரரசராய்ப் பட்டமெய்தினர். இவருக்குத் தன் உறவினரின் ஒத்துழைப்பு என்றைக் கும் உண்டு. அதுவே இவருக்குப்போதிய பக்கபலமாகத் துணை நின்று உதவிற்று. இப்பொழுது—அதாவது

குப்ளாய் கானின் வரலாறு

---

[1] Kublai Khan - தம் சந்ததியாரும், தம் மகனும் அணிந்துகொள்ளுமாறு, ஜெங்கிஸ் என்னும் அரசரால் ஏற்படுத் தப்பட்ட ஒரு பட்டமாகும். இதற்கு நேரான ஆங்கிலப் பதம் Lord of Lords என்பதுதான்.

[2] Jenghis khan - (கி. பி. 1206 - 1226) காலத்தில் அரசாட்சி செய்ததாக வரலாற்று நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனல் மார்க்கோ போலோ, இவர் பதவி ஏற்ற காலம் கி.பி. 1162 என்று கூறுகிறார்.

[3] இவர் அரசாட்சி ஆரம்பித்தது கி. பி. 1280 என்று சரித்திர வரலாறு சான்று பகர்கின்றது.

கி. பி. 1288-இல்—இவர் அரசாட்சி செய்யத்தொடங்கி நாற்பத்திரண்டு வருடங்கள்[1] ஆகி, இவருக்கு எண்பத்தைந்து வயது நிரம்பப் பெறுகின்றது. தாம் பேரரசர் ஆவதற்குமுன், நாட்டுச் சேனையின் தலைமைப் பதவியை இவர் வகித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. நாட்டில் நிகழ்ந்த போர் ஒவ்வொன்றிலும் இவர் கலந்துகொண்டு, வெற்றி முழங்கும் பெரு வீரராய் விளங்கினார். போர்க் காலத்தில் காட்டிய வீரக்குணத்தோடன்றி, மற்றக் காலங்களிலும், ஒருவித சுறுசுறுப்பான தன்மையையும், காரியத்தை நிறைவேற்றும் ஆற்றலையும், அவாவையும் உடையவராகக் காணப்பட்டார். இதன் காரணமாகச் சேனைகளை நடத்திச் செல்வதில் நிகரற்றவர் என்றும், போர் முனையில் தோல்வி காணாப் பெரு வீரர் என்றும், பெரும் புகழ் படைத்தார். டார்டார்ப் பெருமக்களின் யுத்தங்கள் யாவற்றிலும் வெற்றி காணச் செய்ததில் இவருக்கு இணை வேறொருவர் அது வரையில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

நாயன் மீது தொடுத்த போர்

நாயன் என்ற சிற்றரசன் ஒருவன் தனது, முப்பதாம் வயதிலே தன் ஆதிக்கத்தில் பல சிறு அரசாங்கங்களை வசப்படுத்தி அவைகளைத் தன் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தான். அவன் நான்கு இலட்சம் சேனை கொண்ட குதிரைப்படை ஒன்று வைத்திருந்தான். இச்சிற்றரசன் குப்ளாய்கான் என்ற பேரரசருக்கு உறவினன் ஆவான். இளவயதிலேயே இவ்வளவு பெரிய சேனைக்குத்தலைவனாக இருக்கும் செருக்கினால், கி. பி. 1286—ஆம்

---

[1] தவறுதலாகக் கூறுகிறார்போலும். 32 என்பதற்குப் பதிலாக 42 என்கிறார்.

ஆண்டு, தன்னுடைய கப்பம் கட்டும் நிலைமையைக் கைவிட்டுப் பேரரசைக் கைப்பற்ற முனைந்து, அதற்குத் தகுந்த முயற்சிகள் பலவற்றைச் செய்தான். இத்தகைய காரியத்தில் ஈடுபட, துருக்கிப் பிரதேசத்தைச்சார்ந்த காய்டு [1] என்ற நாட்டின் அரசனுக்கு இரகசியமாகத் தூதர்களை யனுப்பி, அவனைத் தனக்கு உதவி புரியுமாறு வேண்டினன். அக் காய்டு நாட்டரசன், குப்ளாய் கானுக்கு நெருங்கிய உறவினனாயிருந்தும், அவரிடத்தில் பல சமயங்களில் தோல்வியும், தண்டனைகளும் பெற்றிருந்ததால், அவைகளுக்கு மாறாக அவருக்குத் தீங்கு செய்யும்தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். இச்சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு, நாயன் அரசனுக்கு உதவிபுரிவதாக வாக்களித்தான். அதன்படி அவன் ஓர் இலட்சம் வீரர்களையும், குதிரைகளையும் அனுப்பித்தந்து, மற்றும் வேண்டிய பல வசதிகளும் செய்து கொடுத்தான்.

குப்ளாய்கான் படை திரட்டல்

அவ்விருவரும் இவ்வாறு படை திரட்டுவதைக் கேள்வியுற்ற குப்ளாய்கான், சிறிதேனும் பொழுதை வீணாக்காமல், காய்டுவுக்கும், நாயன் நாட்டிற்கும் இடையிலுள்ள கணவாயில் தமது பெரும்படைகளை நிறுத்தி விட்டார். இதனால் அவர்கள் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் நடைமுறையில் நிறைவேறாமல் போயிற்று. குப்ளாய்கான், தாம் மட்டும் அப்பிரதேசத்திலேயே வீற்றிருந்து, தம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆங்காங்குச் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த 360 ஆயிரம் குதிரைப்படைகளை

---

[1] KAIDU - துருக்கி நாட்டில் இருந்த இந் நகரம் டார்டாரின் முக்கிய இடமாக விளங்கிற்று.

யும் தமது இருப்பிடத்துக்கு வரவழைத்தார். கால தாமதம்செய்திருந்தாரேயானால், குப்ளாய்கான் நிலைமை என்னவாகியிருக்கும்? இவ்வாறு இவர் இரு சிற்றரசர் களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை யறிந்தவுடனே, நடு நாட்டில் நின்று, உறவைத் துண்டித்தது, அவருடைய முன்யோசனையையும், சிறந்த புத்தி கூர்மையையு மன்றோ காட்டுகின்றன! முன்யோசனையோடு செய்யப் பட்ட இக்காரியம் யாவராலும் நன்குபோற்றப்பட்டது.

படை செலுத்தப்பட்ட வரலாறு

தமது நாட்டில் ஐந்து முதல் நாற்பது நாள் வரையுள்ள பிரயாண தூரங்களில் சேர்த்துவைக்கப் பட்ட சேனைகள், இருபத்தைந்து நாட்கள் பிரயாணம் செய்து, நாயனது பிரதேசத்தை அடைந்தன. இப்பிரயாணம் நாட்டில் ஒருவருக் கும் தெரியாமல் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது. இரவு வேளைகளில் மட்டுமே பிரயாணம் செய்து அவ்வீரர்கள் நாயன் நாடு அடைந்தனர். குப்ளாய்கான், தமது எதிரிகள் இருக்கும் பக்கமாகத் தமது முகாமை அமைத்துக் கொள்ளாமல், அம்மலைச்சாரலின் மறு பகுதியில் முகாமிட்டிருந்தார். இதன் பிறகு சேனைகளுக்கு இரண்டு ஓய்வு நாட்கள் விடப்பட்டன.

இவ்விரண்டு ஓய்வு நாட்களிலும், பேரரசர் தம்முடன் அழைத்து வந்த சோதிடர்களைக் கூப்பிட்டு, அவர்களைத் தம் சேனைப்படைகளுக்கு முன்பாக நிறுத்தி, நடக்கவிருக்கும் போரில் யாருக்கு நிச்சயம் வெற்றி கிட்டும் என்பதை ஆராய்ந்து சொல்லுமாறு பணித்தார். நாளும் கோளும் நன்காராய்ந்து, அவர்கள்

சோதிடரிடம் கேட்ட குறி

யாவரும் ஒருங்கே, குப்ளாய்கான் பேரரசருக்கே வெற்றி கிடைக்கும் என உறுதிமொழி அளித்து, யாவரையும் உற்சாகப்படுத்தி நின்றனர்.

இவ்வாசிச் சொற்களைக் கேட்டு, உற்சாகத்தால் மனம் களிபொங்க, போர்ப்படைகள் அடுத்த நாள் காலே, நாயன் முகாமிட்டிருக்கும் மலைச் சாரலுக்குச் சென்றன.

நாயன் சேனைகளின் ஆயத்தமின்மை

அப்பொழுது நாயனுடைய படைகள் எவ்வித ஏற்பாடுமின்றி அங்கங்கே தாறுமாருய்ச் சிதறிக் கிடந்ததையும், நாயன் அரசன் தன் மனைவியுடன் கூடாரமொன்றில் கவலையற்று நன்கு உறங்கிக்கொண்டிருந்ததையும் குப்ளாய்கானின் படைவீரர் கண்டனர். இருப்பினும், பேரரசரின் திடீர்ப்பிரவேசம் நாயனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும், அவன் தன் பள்ளியறையிலிருந்து துள்ளி எழுந்தான். தன்னைப் பேரரசர் தனிப் போரில் எதிர்த்து நிற்பதையறிந்தான். தான் முன்னமேயே காய்டு நாட்டரசனின் நட்பினைக் கோராமைக்கு மனம் மிக வருந்தினன். ஆயினும், நேர்ந்துள்ள நெருக்கடி நிலையினை ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, தன் போர்வீரர்களைக் கூவி எழுப்பி, போருக்கு எழும்படி கட்டளையிட்டுத் தானும் அதற்குத் தயார் ஆனன்.

குப்ளாய்கான், மரத்தாலாய பாதுகாப்பு ஒன்றில் அமர்ந்து, நான்கு யானைகளால் இழுக்கப்படும் இரதமொன்றின் மீதேறி, கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தி, தேர் வீரர்களும், குதிரை வீரர்களும் புடைசூழப் போர்க்களத்தில் அமர்ந்திருந்தார். தேரின்

போர்-தொடக்கம்

உச்சியில், சூரியனும், சந்திரனும் தீட்டப்பட்ட கொடி சலசலவெனப் பறந்து 'வெற்றி பேரரசருடையதே' என எடுத்துக் காட்டி நின்றது. தமது சேனைத் திரளை மூன்ருகப் பகுத்து, ஒவ்வொரு பாகத்தையும் முக்கிய மான இடங்களில் நிற்க வைத்தார். இதனுல் நாயன் சேனைகள் தப்பி ஓடிவிடாதவாறு குப்ளாய்கானின் சேனை வீரர்களே அரண்போன்று அமைந்தனர். காலாட்படைகளும், குதிரைப்படைகளும், கத்தியும் கேடயமும் தாங்கி, பகைவரை அழிக்க முந்திநின்றன.

இவ்வாறு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து முடிந் ததும், பல்வித வாத்தியங்கள், நாதத்தையும் கீதத் தையும் நயம்பெற ஒலித்துப் போர் வீரரைப் போருக்கு எழுமாறு ஊக்கம் காட்டி உற்சாகமூட்டின. இதன் பிறகு பாட்டும், கூத்தும் பற்பல பாணிகளில் நடந்தன. இவ்வாறு நிகழ்த்துவது டார்டாரியரின் வழக்கமாகும். இவை நடந்தேறியதும், முரசு வாத்தி யங்கள் கணகணவென்றும், படபடவென்றும் முழக்கம் செய்தன. இப்பேரோசைகளே போர் துவங்கியதற்குரிய அடையாளமாகும்.

குப்ளாய்கான் தமது தலையை அசைத்தது தான் தாமதம், ஆயிரக் கணக்கான வில்கள் நாண்களேற்றி விண் விண் என விண்ணில் ஒலித்தன.

போர் விவரம் அம்பால் பந்தல் வேய்ந்தாற்போல் ஆகாயம் காட்சியளித்தது. இரு திறத்தாரிலும் போர்வீரர்கள் மலை மலையாகக் குவிந்து விழுந்தனர். அவர்கள் இரத்தத்தைக் கக்கினர்; குதிரை கள் கனைத்துக் கலினத்தைச் சுவைத்தன; யானைகள் பிளிறின; துதிக்கைகள் இழந்தன; தந்தங்கள் ஒடிந்து தாறுமாருகக் கிடந்தன. விற்போர்

முடிந்ததும், காலாட் படைகள் சிறிது நேரத்தில் நெருங்கி விட்டனராதலால், கத்திகளின் சப்தமும், ஈட்டிகளின் உராய்வும் காதுகளைச் செவிடாக்கின. இப்பொழுது கீழே விழுந்த உடல்கள் கணக்கி லடங்கா. கைகளும், கால்களும், தலைகளும், உடல்களும் வெவ்வேறாகப் பிரிந்து, துணிக்கப்பட்டு, அல்லோலகல்லோலமாகச் சிதறிக் கிடந்த காட்சி கல் மனத்தையும் கனிய வைக்கும் தன்மையாய் விளங்கிற்று. இரு திறத்தாருடைய உடல் மலை போல் குவிந்து விட்டபடியால், அவைகளைத் தாண்டித் துரிதமாக முன்னேற இருவராலும் முடியாமற் போயிற்று. நாயனின் வீரர்களும் சிறந்த போர்த்திறம் படைத்தவர்களே. நாயனுக்குத் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தாகிலும், நாயனின் புகழை நிலைநாட்டப் போர்க் களத்துக்கு அவர்கள் வந்தவர்கள். ஆதலால் அன்றைய முடிவு வெற்றியா தோல்வியா என்றும், அது எவரைச் சார்ந்தது என்றும் நிச்சயமாக அறிய முடியாத மயக்க நிலையில் அமைந்திருந்தது.

இதற்குள் குப்ளாய்கான் சிரமப்பட்டுச் சிறிது சிறிதாக முன்னேறி, நாயனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்.

நாயன் சிறைபடுதல்

ஆனால், நாயன் இறுதியாக அங்கிருந்து மாறுவேடம் பூண்டு மன்னரை ஏமாற்றிச்செல்ல முயன்றும், அத் தந்திரம் பலிக்காமலேயே போயிற்று. இறுதியில், நாயன் குப்ளாய்கானின் படையால் சூழப்பட்டுச் சிறைபிடிக்கப் பட்டான்.

சிறை பிடிக்கப்பட்ட நாயன், பேரரசர் குப்ளாய்கான் முன்னர் நிறுத்தப்பட்டான். உடனே அரசர், மாற்றானை ஒழிப்பதே அரச நீதி என

முடிவு செய்து, அவனைத் தூக்கிலிடுமாறு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே போர்ச் சேவகர்கள் நாயனை இரண்டு சமுக்காளத்துக்கு நடுவில் வைத்துப் புரட்டிப் புரட்டித் தரை மீது மோதியடித்தார்கள். இவ்வாறு சமுக்காளத்தில் சுற்றப்பட்டு மோதியடித்ததன் காரணம் யாதெனில், அரச வமிசத்தினரைச் சேர்ந்தவர்களின் மரணத்தைச் சூரிய சந்திரர்கள் நேராகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையேயாகும்.

நாயனின் மரணம்

அக்களத்தில் மிகுந்திருந்த நாயனின் போர்வீரர்கள் யாவரும், குப்ளாய்கானைச் சரணமடைந்து, அவருக்கு அடிபணிந்து வாழ்வதாகக் கூறினர். அவ்வாறு அடி பணிந்தவர்கள் சோர்சா[1], கார்லி[2], பார்ஸ்கால்[3], சிடிங்கி[4], என்ற நான்கு உன்னதப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த போர் வீரர்களேயாவர்.

நாயனின் போர் வீரர் சரணமடைதல்

இத்தகைய மகத்தான வெற்றியடைந்ததும், குப்ளாய்கான் தமது தலைநகரமான கான்பலு[5]வுக்குத்

---

[1] Chorza [2] Karli [3] Barskol [4] Sitingui — இப்பிரதேசங்கள் இப்பொழுது இருக்கின்றனவா என்பது ஐயப்பாடே. ஊர்ப் பெயர்கள் அத்தனையளவாகத் திரிந்து மாறுபட்டிருக்கின்றன. [5] Khan Balu: டார்டார் மொழியில் இது அரசரின் இருப்பிடம் எனப் பொருள்படும். இது Cambalu என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. Khan Bhalik அல்லது Khan Balig என்பதன் திரிபாகும். Balig என்றால் நகரம் என்று பொருள். ஆதலால் Khan Balig என்பது கானின் நகரம் எனப் பொருள் தரும். இவ்வாறு Balig என்ற பெயர் கொண்ட ஊர்கள் பல உண்டு. Bish Balig, Mu Baligh, Ka Baligh முதலியன. இந்நகரமே இப்பொழுது பீகிங் (Peking) என்றழைக்கப்படுகிறது. Pe Ho என்ற ஆற்றின் கரையிலிருப்பதால், இதற்குப் பீகிங் என்றுபெயர் வந்தது.

திரும்பினர். இக்கோலாகலம் நவம்பர் மாதம் நிகழ்ந்தது. மற்றும் இப்பேரரசர் ஈஸ்டர் பண்டிகை வரையிலும் இங்கேயே இருந்து, தம் நாட்டி லுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அனைவருக் கும் அழைப்பு அனுப்பி, தங்க ளுடன்நான்கு சுவிசேஷங்கள்[1] அடங்கிய சத்திய வேதத் தைக் கொண்டு வருமாறு பணித்தார். கொணர்ந்த அப்புத்தகங்கள் யாவற்றையும் அடுக்காக ஒரு பீடத்தின்மீது வைத்து, அதற்குத் தூப தீபம் காட்டி, திருவிழா வெடுத்து, அக்குவியலுக்கு அன்பான முத்தம் ஒன்றீந்தார். அடுத்துப் பின்னர் வந்த ஒவ்வொரு ஈஸ்டரிலும் அவர் அவ்வாறே செய்தார். இம்மாதிரியே சாரசன் மக்கள், யூதர், விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்கள் பலருடைய சின்னங்களையும் பெருமைப் படுத்தி வைத்தார். இதற்கு உரிய கார ணத்தை வினவியபோது,அவர் கூறும் விடை இதுதான்: "நான்கு பெரும் தீர்க்கதரிசிகள், நான்கு பெரும் மக்கட் பிரிவினரால் தொழுது வணக்கம் செய்யப்படு கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் தெய்வாம்சம் பொருந்திய சக்தி வாய்ந்த இயேசு நாதரையும்,[3] சாரசன் மக்கள் நபிநாயகமாக விளங்கும் மகமதுவையும்[4] யூதர்கள் மோசேயையும்,[5] விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்கள் சாகாம் பார்கானையும் புனிதத் தன்மை வாய்ந்த தெய்வீகசக்தி உள்ளவர்களாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

பேரரசர் தமது தலைநகரம் திரும்புதல்

---

[1] Four Gospels [2] Holy Bible [3] Jesus Christ
[4] Muhamet [5] Moses [6] Sogombor Kan - இதையே வேறொருவர் இடத்தில் சாகாமான் பர்ச்சான் (Sogomon Berchan) என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகின்றார். (பக்கம் 56). இச் சொல் சாக்கிய முனி என்பதன் சிதைவேயாகும்.

இவ்வாறு பேராற்றல் படைத்த பெரும் சக்திகள் நான்கினுக்கும் நான் மரியாதை காட்டி வணக்கம் செய்கிறேன். இதனால் வானுலகில், இவர்களில் உண்மையில் எவர் ஒருவர் பலம் மிக்குக் காணப்பட்டாலும், அன்னாரின் அன்பையும் அருளையும் அரிதிற் பெறுவேனல்லவா ? ஆகவே நான் மேற்கொண்ட வழிபாட்டு முறை சிறந்து காணப்படுகிறதன்றோ ?"[1]

இவ்வாறு திருவிழாவில் மக்களைக் குதூகலிக்கச் செய்த பொழுது, குப்ளாய்கான் கிறிஸ்தவருக்கு மட்டும் அதிகச் சலுகை காட்டியதாகப் பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் இதன் காரணமாக அரசரை, "ஏன் நீங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவவில்லை ?" என்று நான் அவரைக் காரணம் கேட்டதற்கு, அப்பேரரசர் பின் வருமாறு பதில் அளித்தார் :

கிறிஸ்தவர் ஆகாததற்குரிய காரணங்கள்

"எக்காரணத்தைக் கொண்டு, நான் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக் கிறிஸ்தவராக வாழ வேண்டும் ? இந்நாட்டில் உள்ள கிறிஸ்தவ மக்கள் அனைவரும் அஞ்ஞானத்தில் அழுந்திக் கிடக்கின்றனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் காரணமாக, இவர்களுக்கு அற்புதங்கள் யாவும் நிகழ்த்தத் தெரியாது. ஆனால், விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்கள் இவர்களுக் கெதிரிலேயே எத்தனை அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றனர் ? உதாரணமாக நான் இம்மேசையின் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த பொழுது, இதன் மேலுள்ள

---

[1] இது சர்வமத சம்ரட்சணை (Religious Toleration and Protection) என்றழைக்கப்படும்.

கோப்பைகளில் திராட்சைப் பழ இரசம் தானுகவே நிரம்பப் பெற்று, அவைகளை என் கைகளால் எடுக்காம லேயே, அவைகளிலுள்ள பானம் பருகும் வண்ணம் என் வாயில் வெகு அழகாகவும், மெதுவாகவும் ஊற்றிச் சென்றன. கைகளில் கோப்பைகளை எடுக்காமலேயே அப்பானத்தைக் குடித்த அதிசயத்தை என்ன வென்பது! மற்றும், இவர்கள் சீதோஷ்ண நிலையையும், சூருவளியையும், கருமேகத்தையும், தங்களது மந்திர வித்தையால் அடக்கி யாளுகின்ருர்கள். இன்னும், இவர்கள், வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைத் தங்கள் விக்கிரங்க களின் சக்தியால் முன்னரே நன்கு அறிகின்றனர். ஆகை யால் நான் உங்களுடைய கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவி ஞல் என் சபையில் உள்ள யாவரும் நான் மதம் மாறிய காரணத்தையும், கிறிஸ்தவர்கள் தங்களைப் போல் மாய வித்தைகள் செய்து காட்டுவார்களா என்றும் கேட் பார்கள். இவ்வாறு கேட்பவர்களுக்கு நான் என்ன சமாதானம் சொல்லக்கூடும்? இதற்குரிய காரணத்தைச் சரிவரக் காட்டேனுகில், மாயவித்தையில் வல்ல இவர்கள் என்னைக் கொல்லவும் முயல்வார்க ளன்ருே?

ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லும் பொழுது, போப்பாண்டவரிடம் சென்று கிறிஸ்தவ மதத்தை மற்றவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுமாறு செய்ய வல்ல நூறு பாதிரிமார்களை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள் வீராக! அவர்கள் இங்கு வந்து இவர்களுக்கெதிரில் அற்புதங்கள் செய்து காட்டினுல், நான் மட்டுமல்ல—என் நாட்டினர் யாவருமே—உங்கள்

கிறிஸ்தவராவதற் குரிய நிபந்தனை

கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுவோம் என்பது உறுதி. முதலில் நான் கிறிஸ்தவனுனல், பிறகு எல்லோரும் என்னைப் பின் பற்றுவரன்றே? அப்பொழுது உங்கள் நாட்டில் நிலவும் கிறிஸ்தவ மக்கள் தொகையைவிட என் நாட்டில் ஆகப்போகும் கிறிஸ்தவர்களின் தொகை மிகுதியாகவே காணப்படும் அல்லவா?"

போர்க்காலங்களிலும், மற்ற நேரங்களிலும், அரசருக்கு அவ்வப்பொழுது தகவல் கொடுக்க அலுவலாளர் பன்னிருவர் அரசரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களைத் தகுதிக்கேற்பப் பிரித்தெடுத்து, நூறு மக்களுக்கு

அரச சின்னங்கள்

'அதிபராய் வாழ்பவருக்கு ஒரு வெள்ளிப் பூணும், ஆயிரம் மக்களுக்கு அதிபராய் வாழ்பவருக்குப் பொற்பூணும், பதினுயிரம் மக்களுக்கு அதிபராய் இருப்பவர்களுக்குச் சிங்க உருவம் பொறித்த பொற்பூணும் கொடுத்து, அவர்களை அவரவர் தொழிலில் நேர்மையாயிருக்குமாறு உற்சாகப்படுத்தி வைப்பார். பொற்பூணின் பெறுமானம் 120 சாகியும்,[1] சிங்க உருவம் பொறித்த பொற்பூணின் பெறுமானம் 220 சாகியும் ஆகும். அப் பூணின் தலையில் இவ்வாறு எழுதியிருக்கும்: "எல்லாம் வல்ல இறைவனின் உன்னத மகிமையால் நம் நாட்டுக்குப் பேரரசராக அளிக்கப்பட்ட வள்ளல் குப்ளாய்கான் நீடூழி வாழ்வாராக! அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதிருப்பவர் யாவராயினும், அவர் தூக்கிலிடப்பட்டு நாசமாக்கப்படுவர்." ஆகவே, இவ்வெழுத்துக்கள் பொறித்த பூணை உடையவர்

---

[1] Sagi - ஒன்றரை ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஓர் நாணயம். இப்பொழுது இது பழக்கத்தில் இல்லை,

மக்களுடைய சொத்துக்களைச் சப்தி செய்யலாம்; பறிமுதல் செய்யலாம். அரச கட்டளையின்படி வரி வசூல் செய்யலாம். அரசர்க்குரிய உரிமைகள் யாவும் அதிகார பூர்வமாகக் இப் பூண் உடையவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குப்ளாய்கான் நடுத்தர உயரமும், நல்ல கட்டுள்ள உடலும், உறுதிபெற்ற கைகளும், கால்களும் பெற்ற வராய் விளங்குகின்றார். அவருடைய உடம்பு அழகு உள்ளதென்றே கூறலாம்; சிற்சில சமயம் ரோஜா மலரின் சிவப்பு நிறம் போலவும் காணப்படுவதுண்டு. இந்நிறம் அவருடைய தோற்றத்துக்கு மிக்க அழகையும் கம்பீரத்தையும் கொடுத்து உதவுகிறது. அவருடைய கண்கள் கறுப்பாகவும், அழகாகவும், மூக்கு எடுப்பாகவும், வனப்பாகவும் அமைந்துள்ளன.

பேரரசரின் உருவ அமைப்பு

அவருக்கு நான்கு மனைவிகள் உண்டு. இம்மனைவிகளுக்குப் பிறக்கும் குமாரர்களில் மூத்தவன் எவனோ, அவனே அச்சீனப் பேரரசருக்குப் பின் பட்டத்துக்கு வரும் உரிமை பெற்றவனாவான். அந்தப்புரம் என்று தனியே ஒன்று உண்டு. அதில் தம் நான்கு மனைவிகளும், நூற்றுக்கணக்கான பணிப் பெண்களும் அரசரைக் களிப்பூட்டி மகிழ்வர். தம் நான்கு மனைவிகளின் மூலமாகக் குப்ளாய்கானுக்குப் பிறந்த ஆண் மக்கள் இருபத்திரண்டு பெயர்கள். அவர்களில் மூத்த பிள்ளையின் பெயர் செங்கிஸ் எனப்படும்.[1] மற்றவர்

அவரது குடும்பம்

---

[1] Chingis - மூதாதையரான செங்கிஸ்கான்என்ற பெயரே சந்ததிகளுக்கு-முக்கியமாகப் பேரன்மார்களுக்கு-இடப்பட்டுவருகிறதுபோலும். செங்கிஸ்கானின் பேரனும் அதே பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறான் என்று தெரிகிறது.

களில் ஏழு பெயர் ஏழு அரசர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

குப்ளாய்கான் அநேகமாக டிசம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலும் கான்பலு என்ற தலைநகரில் வசித்து வருகின்றார். இது கெதே[1] என்ற சீன நாட்டின் பகுதிக்கு வட கிழக்குக் கோடியில் உள்ளது. இந்நகரத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் உள்ள அரசரின் அரண்மனையின் விவரம் பின் வருமாறு:

கான்பலுவில் உள்ள அரண்மனை

அரசரது அரண்மனை சதுரவடிவமானதாயும், ஆழ்ந்த அகழியால் சூழப்பட்டதாயும், ஒவ்வொரு மதிற் சுவரும் எட்டு மைல் அளவுள்ள நீளத்தை உடையதாகவும், சரிசமமாகப் பங்கிடப்பட்ட தூரத்தில் வாயில்களை உடையதாகவும், அவ்வாயில்களில் வாயில் காப்போர் நிறுத்திவைக்கப் பட்டும் சிறந்த பாதுகாப்போடும் விளங்கும்.

எட்டு மைல் நீளமுள்ள வெளி மதில்

இவ்வெளி மதிலுக்குள் மற்றொரு ஆறு மைல் நீளமுள்ள மதில் காணப்படும். அம்மதிலின் வடக்குப் பாகத்தில் மூன்று வாயில்களும், தெற்கில் மூன்று வாயில்களும் காணப்படும். நடுவில் உள்ள வாயில் மற்ற இரண்டு வாயில்களை விடச் சற்றுப் பெரியதாகக் காணப்படும். அப்பெரு வாயிலின் வழியாகத்தான் அரசர் அரண்மனையுள் செல்வார். அவ்வாயில் அரசர் வரும்பொழுதும் போகும்பொழுதும்

ஆறு மைல் மதில்

---

[1] Cathay

திறந்துவைக்கப்படும்; மற்றச் சமயங்களில் மூடப் பட்டிருக்கும்.

இம்மதிலைக் கடந்து சென்ருல், உள்ளே எண் வகைக் கட்டிடங்கள் காணப்படும். இவை உணவுச் சாலைகளாகவும், படைச்சாலைகளாகவும், தானியக் களஞ்சியங்களாகவும் இப்படிப் பலவிதமாகப் பாகு பட்டுக் காணப்படுகின்றன. இதனுல் இவ்வெட்டுக் கட்டிடங்களிலும் பண்டங்கள் நிரம்பியிருக்கும்.

இக்கட்டிடங்களைத் தாண்டி இன்னும் உள் சென்ருல் நான்கு மைல் சதுர வடிவ நீளமுள்ள மதில் ஒன்று காணப்படும். இம்மதிலுள்ளும் எட்டுக் கட்டிடங்கள் உண்டு. இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் மான் கூட்டங்களும், கிளிக்கூட்டங்களும், மிருகங்களின் பலவிதக் கூட்டங்களும் காணப்படும். ஒவ்வொரு கட்டிடத்துக்கும் இடையில் குளிர்தரும் சோலைகளும், அச்சோலைகளில் அழகான குளங்களும், நடனமாடும் மயில்களும் கணக்கின்றிக் காணப்படும்.

நான்கு மைல் மதில்

இந்நான்கு மைல் அளவுள்ள மதிலுக்குள்தான் பேரரசரின் அரண்மனை எழில் பெற்று விளங்குகிறது. அரண்மனைக்கும் புறமதிலுக்கும் நேரான நீண்டபாதை ஒன்றுண்டு. அப்பாதையில் தான் திருவிழாக் காலங்களிலும், திருவோலக்க காலங்களிலும் அரசர் பவனி செல்வது வழக்கம். அரண்மனையில் திருவோலக்கக் கூடம் ஒன்று உண்டு. அதன் சுவர்கள் பளிங்குக் கற்களால் ஆனவை. இக்

உள்ளே தோன்றும் அரண்மனை

கூடத்தில் நவரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்று, ஆயிரக் கணக்கான சூரியர்கள் பிரகாசிப்பதுபோல் தோற்ற மளித்து நிற்கும். இவ்வரண்மனையின் மேன்மாடத்தில் ஓர் அறை உண்டு. அவ்வறையினின்று பார்த்தால், வெளிமதில் வழியாக நுழையும் எவரும் நன்கு கண்ணில் தென்படுவர்.

கொலுக்காட்சி மண்டபம் ஒன்று உண்டு. இதில் விதவிதமான சித்திரங்களும், உருவங்களும், தந்தப் பதுமைகளும் அழகுசெய்து நிற்கும். பளிங்கால் ஆன மெத்தைப்படிகள் மேன் மாடம் வரையில் செல்லும். 'இவ்வரண்மனையின் வெளிக் கூரையும் பலவித நவரத்தின மணிகளால் இழைக்கப்பட்டதாகும். படிகம் போன்று வெளிச்சத்தை உள்ளே செலுத்தி நிற்கும். இதற்கும் உட்பாகத்தில் அரசரின் பொக்கிஷ சாலை உண்டு.

கொலுக்காட்சி மண்டபம்

அப்பொக்கிஷ சாலையில், பலவித உயர்ந்த நவமணிகளும், செல்வமும், வைரம், வைடூரியம், மூத்து, பவழம், முதலிய விலை மதிப்பரிய நிதியங்களும் குவியல் குவியலாகக் கொட்டி வைத்துள்ளார். அவற்றிற்கு வெளியில் மிகச் சிறந்த காவற்காரர்களை நிறுத்தி, பாதுகாக்குமாறு கட்டளை யிட்டிருக்கின்றார். அரச போசனத்துக்குரிய பொன் வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் பல அளவின்றி வேறு அறையொன்றில் காணப்படும்.

பொக்கிஷ சாலை

இவ்வரண்மனைக்குப் பக்கத்தில் பசுமை படர்ந்த குன்று ஒன்று காணப்படுகிறது. குளங்களில் அரசரு

டைய உணவுக்காக உயர்தர மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. மீன்கள் வாழும் குளங்களுக்குத் தினமும் புதுத் தண்ணீர் விடப்படும். இவ்வாறு தண்ணீர் பாயும் போது, மீன்கள் தப்பியோடாதவாறு சிறந்த பாதுகாப்புக்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குளங்களில் அன்னப் பறவைகளும் கொக்குகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சுகபோகங்களுடன் சீனப்பேரரசர் இக்கான்பலு என்ற அரண்மனையில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

புதிய தலை நகரம் தாய்—டு

சில சோதிடர்களால் கான்பலு அரண்மனையால் கலகம் ஏற்படுமெனக் கேள்விப்பட்டு, தாய்—டு[1] என்ற இடத்தில் வேறோர் அரண்மனையை அரசர் கட்டுவித்தார். இப்புதிய நகரத்தின் சுற்றளவு 24 மைல்கள். இதிலும் முற்குறித்த அரண்மனை போலவே எல்லா வசதிகளும் செய்யப்பட்டன.

மெய்காப்பாளர்கள்

அரசரின் மெய்காப்பாளர்களில் பன்னீராயிரம் குதிரைப்படை வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் காசிதான்[2] என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர். இப்படைகளுக்கு நான்கு அதிகாரிகள் உண்டு. ஒவ்வொரு அதிகாரியும், மூவாயிரம் படைகளுடன் அரசரைத் தினமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பாதுகாத்து நிற்கவேண்டும். மற்றவரும் தங்கள் முறையில் அவ்வாறே செய்து, நாள் முழுவதும் அரசரைப் பாதுகாத்து வருவர்.

---

[1] Tai-Du-இது Tatu என்றதன் திரிபு. பேரரசரின் உயர்ந்த நீதித்தலம் என்று இதற்குப் பொருள்.

[2] Kasitan-இது Quiestani என்ற சொல்லின் சிதைவேயாகும். இதற்கு அரசனது மெய்காப்பாளர் என்பது பொருள்.

கூடத்தின் நடுவில் ஒரு தனியான ஆசனத்தில் அரசர் உட்கார்ந்து, சுற்றிலும் அமைச்சர் சூழ, நியாய சபையில் நியாயம் வழங்கிடுவார்.

நியாய சபை

அரசருக்கும், நியாயாதிபதிகளுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் அவ்வப்பொழுது திராட்சை இரசம் கோப்பைகளில் அளிக்கப்படும். அச்சமயத்தில் அதை விநியோகிக்கும் பணியாட்கள் தங்கள் மூக்கையும் காதையும் ஒருவித வெண்மையான துணியால் மூடிக் கொள்ளவேண்டும். கொடுக்கப்படும் பானங்கள் கொடுப்போரின் மூச்சால் கெட்டுவிடாதிருக்கும் பொருட்டே அரசரால் இத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

பேரரசரின் பிறந்த தினத் திருவிழா

செப்டம்பர் மாதம் 28-ஆம் தேதியைச் சீனமக்கள் சீனப் பேரரசர் குப்ளாய்கானின் பிறந்த தினமாகக் கொண்டாடுகின்றனர். அந்நாளில் அரசர் சபையில் பொன்னுடை தரித்துப் பலவித நவரத்தினங்கள் அணிந்து மக்களுக்குக் காட்சியளிப்பார். ஆடையின் ஓரமெல்லாம் வைரத்தால் நிறைந்த வேலைப்பாடுகள் மிளிரும். அன்று அரசர் எந்தவிதமான ஆடையை அணிய விரும்புகிறாரோ, அமைச்சர்களும், சபைக்கு வருபவர்களும் அதற்கேற்றாற்போல் அதேநிறமுள்ள ஆடைகள் அணிந்து வரவேண்டும். அரசருக்கு அன்று வெகுமதிகள் அளவில்லாமல் வந்து குவிகின்றன. அரசரும் அதற்கேற்றவாறு பதில் மரியாதைகள் செய்வார். அன்று சாரசன் மக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், விக்கிர ஆராதனைப் பிரியர்கள், டார்டார்கள் முதலிய யாவரும் தங்கள் கடவுளுக்குப் பூசனையும் வந்தனையும்

புரிவார்கள். அத்தினத்தில், நாடு முழுவதும் கோலா கலத்திலாழ்ந்து, அரசரை நீடுழி வாழுமாறு அந்நாட்டுப் பெருமக்கள் வாழ்த்துவர்.

நாணய விநியோகம்

கான்பலு நகரத்தில் நாணய உருக்குச்சாலை இருக்கிறது. நாணய உருக்குமுறை அச்சாலையாளர்க்கு மட்டும் தெரியுமே தவிர, பிறருக்கு அவ்விரகசியம் தெரியவிட மாட்டார்கள். இந்நாட்டில் காகிதச் செலாவணி அமுலில் இருக்கிறது. நோட்டுகள் அச்சிடப்படுகின்றன. போலி நோட்டுகள் தயாரிப்பவர்களுக்குக் கடுந்தண்டனை யளிக்கப்படும். அரச நாணயங்களாலேயே இந்நாட்டின் பண்டமாற்று வாணிகம் நடைபெறும். பொன், வெள்ளி, முத்துக்கள் முதலிய பலவும் வாங்க நாணயங்களே உபயோகப் படுத்தப்படுகின்றன. கிழிந்த நோட்டுகளை அரசாங்க இலாக்காவில் கொடுத்து, அவற்றைப் புதுப்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அரசரின் பெருந்தன்மை

ஒவ்வோர் ஆண்டும், குப்ளாய்கான், தம் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் விசாரணைக் கமிட்டிகளை அனுப்பி, மக்களின் முக்கியத் தேவைகளை யறிந்து வருமாறு பணிப்பார். வேளாண்மை நன்முக நடக்க ஏற்பாடுகளும், மழை குறைந்த விடத்தும், மக்கள் பஞ்ச காலத்தில் உணவுக்காகத் துன்புறும்போதும், தம் அரிய களஞ்சியத்திலிருந்து தானியங்களை எடுத்து விநியோகம் செய்தும், இங்ஙன மாகப் பலவித நலந்தரும் ஏற்பாடுகள் செய்கின்றார். பஞ்சகாலத்துக்கென்று தனியாகக் கட்டப்பட்ட களஞ் சியத்தில், வேளாண்மை செழிப்பாக நடக்கும்பொழுது,

மிகுதியான தானியங்கள் சேமித்து வைக்கப்படும். அத்தானியமே பஞ்சகாலத்தில் யாவருக்கும் விநியோகிக்கப்படும். பஞ்ச காலத்தில் தானியங்கள் வழங்கி, அவர்களுடைய சோகக்குரலை இன்பக் குரலாக மாற்றிவிடுகிறார். இவ்வாறு சேமிக்கப்படும் தானியங்கள் நான்கு வருடங்கள் வரை மக்களுக்கு வழங்கப்படும். இதேவிதம், நாட்டில் கால்நடை சீவன்களுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும், மக்களுக்குத் தம் அரண்மனையிலிருக்கும் ஆடு மாடுகளை எடுத்து வளர்த்துப் பிழைக்க விநியோகிப்பார். எப்பொழுதும் தம் நாட்டினர்க்கும் குடி மக்களுக்கும் எத்தகைய உதவியைச் செய்யக்கூடும் என்ற நல்லெண்ணமே அவரிடத்தில் குடிகொண்டு, அவரது மனத்தில் ஓங்கி நிற்கும். மற்றும், மின்னலாலும், இடியாலும் நாசமடைந்த ஆடு மாடுகளின் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் பத்தில் ஒரு பங்கு வரியையும் கொடுக்கவேண்டாமெனக் கூறி, அவர்களுக்குத் தக்க உதவியும் அளிப்பார். கடவுள் அத்தகையவரிடம் ஏதோ கோபங் கொண்டு இத்தகைய இடையூற்றை உண்டாக்கியிருக்கிறார் என்றும், இங்ஙனம் துன்பப்படுபவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் வரி தம் பொக்கிஷத்தில் சேர்ந்தால், அப்பொக்கிஷமே நாசமடைந்து போகும் என்றும் கொண்டுள்ள கொள்கையே இதற்கு முக்கியமான காரணமாகும்.

எரியும் கற்கள்

கெதேயிலுள்ள மக்கள் மலைக்குன்றுகளிலிருந்து கறுப்பு நிறம் கொண்ட கற்கள் போன்ற துண்டுகளை வெட்டி எடுத்து அவைகளை அடுப்பெரிக்க உபயோகப்படுத்துகின்றனர். அவைகளைஎரித்தால் கரியைப் போல் கனிந்து எரிகின்றன. விறகைவிட அதிக நேர

மும் எரிவதால் இவை அடுப்பெரிக்க உதவும் சிறந்த பொருள்களாகக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனல் நாட்டின் மக்கள் யாவருக்கும் தேவையான கற்கள் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. சிரமம் பாராட்டாது இக்கற்களைத் தோண்டி எடுத்தால், அவைகள் சிக்கனத்துடன் பெருவாரியாகவும் மக்களின் தேவையை முழுவதும் பூர்த்தி செய்யக்கூடும் என்பது திண்ணம்.

கான்பலுவின் சோதிடர்கள்

கான்பலுவில் சுமார் ஐயாயிரம் சோதிடர்கள் இருக்கிறார்கள். குப்ளாய்கான் இவர்களுக்கு இலவச உண்டியும் உணவும் அளித்து வருகிறார். இவர்கள் அரசர்க்கு அடிக்கடி வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லி வருவார்கள். மற்றும் இவர்கள் ஓர் சதுரக் கட்டத்தில் அவ்வருடத்தில் காணப்படும் கிரகங்களின் நிலைகளைக் காகிதத்தில் குறித்து, அவைகளை விற்கவும் செய்கின்றனர். இவைகளுக்குப் பொது மக்களிடமிருந்து வரவேற்பு மிகுதியாயிருக்கும். இச்சோதிடர்களில் எவர் சோதிடம் உண்மையாக நடந்தேறுகிறதோ அவர்களுக்கு அரசர் சன்மானம்செய்து பல விதங்களாலும் கௌரவப்படுத்தி வைப்பார். இவர்கள் சோதிடக் கட்டத்தைப் பன்னிரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கின்றனர். முதல் கட்டத்திற்குச் சிங்கத்தின்[1] பெயரையும் இரண்டாம் கட்டத்திற்கு[2] எருதின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு, மற்றும் இவ்வாறே பன்னிரண்டு கட்டங்களுக்கும் பன்னிரண்டு பெயர்களிட்டு வழங்குவர். ஆகையால், ஒருவனுடைய பிறந்த தேதியைக் கேட்டு, அதனல் அவன் பிறந்த இலக்கினத்தை யறிந்து அதற்கேற்றபடி வருங்கால நிகழ்ச்சிகளைக் கணித்து, ஆராய்ந்து கூறுகின்றனர்.

[1] Lion [2] Ox

சின்குவி[1] என்ற பிரதேசத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் பிரயாணம் செய்தால், நீங்கள் யான்குவி[2] என்ற முக்கியமான பெரு நகரத்தை அடைவீர்கள். இந்நகரத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருபத்துநான்கு சிறிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, இப்பெருநகரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந்நகர பரிபாலனம் சீனப் பேரரசைச் சார்ந்ததாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்களாகவும், வாணிகத்தைப் பேணுபவர்களாகவும், உடலுழைப்பையே பெருமையாகக் கொள்பவராகவும் காணப்படுகின்றனர். இவ்விடத்தில் யுத்ததளவாடங்கள் மிகுதியாகச் செய்யப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக அணி வகுத்த படைகள் பல இங்கு முகாம் போடப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னர்க் கூறப்பட்ட பன்னிரு கவர்னர்களில் ஒருவர் வாழ்ந்து வருவது இவ்விடமேயாகும். சீனப் பேரரசர் குப்ளாய் கானின் பிரத்தியேக ஆணையின்படி நான் இப்பெரு நகரத்துக்கு மூன்று வருடகாலம் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தேன்.

மார்க்கோ போலோ கவர்னராதல்

எனக்கும், என் தந்தைக்கும், தந்தையின் நண்பர்க்கும் நவரத்தினங்களும், பொன்னும், மணியும் ஆகப்பல பரிசுகளைச் சீனப் பேரரசர் கொடுத்தனுப்பினர்.

---

[1]Chin-Gui [2]Yan-Gui இது Yan-chen-fu-என்பதன் திரிபேயாகும். மற்றும் Hang-Chen-Fu என்ற நதிக்கரையில் உள்ள நகரம் என்றும் பொருள்படும். ஆற்றுப் பெயரே, அது பாயும் நாட்டிற்கும் இடப்படுவது மரபு. இப்புத்தகத்தின் முதல் பகுதியில் பாலாறு பாயும் நாட்டை லார் என்ற பெயரால் அழைத்தது ஈண்டு நினைவு கூர்தற் பாலது.

மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கு பொற்கேடயங்கள் கொடுத்து, அவைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள் ளும்படி பணித்தார் ஒவ்வொரு கேடயத்தின் நீளம் ஒரு முழமும், கனம் ஐந்து அங்குலமும் உடையதாய், முழுவதும் பொன்னால் ஆனதேயாகும். அதில் அரசரு டைய பெயரும் அவர் நீடூழி வாழ்வதற்கான வாழ்த்துக் களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு பல நாடுகளையும் கடந்துசென்றோம். 1295-ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் வெனிசு நாடு அடைந்ததும், இதற்கு ஒரு வருடம் முன்னராகக் காலம் சென்று விட்ட-அதா வது 1294-ஆம் ஆண்டு காலம் சென்ற - பேரரசர் குப்ளாய்கானின் மரணத்தைக் கேட்டு மிகவும் ஆறாத் துயரத்தில் அழுந்தினோம். இனி அத்தகைய பெருந்தன் மையும், நற்குணமுமுள்ள பேரரசரை நாங்கள் எங்குக் காணப்போகிறோம்? வாழ்க குப்ளாய்கான்!"

4. ஜப்பானும் ஜாவாவும்

"ஜிப்பாங்கு[1] கிழக்கு மகாசமுத்திரத்தில் உள்ள ஒரு பெருந் தீவாகும். இது சீன தேசத்திலிருந்து, அல்லது மஞ்சி[2] நாட்டின் கடற்கரையிலிருந்து 1500 மைல் தொலேவில் உள்ளது. இத்தீவு உருவில் மிகப்பெரியதாகும். இத்தீவின் வாசிகள் நல்ல வனப்புள்ளவர்களாகவும், நாகரிக மடைந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களேச் சுதேச அரசர்களே ஆள்கின்றனர். இத்தீவில் பொன் மிகுந்த அளவில் கிடைக்கிறது. ஆனால் இப் பொன்னை இத்தீவின் அரசன் வெளி நாட்டவர் எவரையும் எடுத்துச் செல்ல விடுவதில்லே. வெளிநாட்டார் எவரும் இத்தீவினுள் அனுமதிக்கப்படுவதே கிடையாது. இதன் காரணமாக, இத்தீவிற்கு வியாபார அலுவலாக வரும் கப்பல்கள் அனேகமாக இல்லேயென்றே அறுதியிட்டுக் கூறலாம். ஆகையால் இத்தீவில் கிடைக்கப்பெறும் செல்வங்கள் யாவும் அரசனின் அரண்மனேயை நாடியே எடுத்தேகப்பட்டு, அங்குக் குவிக்கப்படுகின்றன. அரண்மனேயின் சுவர்கள் யாவும் பொற்றகட்டால் ஒளிவிடும். அரண்மனேயின் அறைகள் யாவற்றிலும் பொற்பாளங்கள் பெருவாரியாகக் காணப்படும். கதவின் சன்னல்கள்கூடப் பொன் தகட்டால் செய்யப்பட்டனவே

ஜப்பான்

---

[1] Jipangu-நவீன ஜப்பானே இவ்வாறு அழைக்கிருர். இதில் Gu என்பது நாடு என்று பொருள் படும். ஆகையால் இச் சொல் ஜப்பான் நாடு என்று பொருள் தரும்.

[2] Manji-சீனுவின் தெற்குப் பாகம்.

என்று சொன்னால், அரண்மனையில் உள்ள செல்வத்தையும், அதன் பெருமானத்தையும் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று அளவிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பதை யூகித்தறியலாமல்லவா ?

இத்தீவில் முத்துக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. கோமேதகங்களும், உருண்டை வடிவமான வைடூரியங்களும் வெண்மை முத்துக்களைவிட விலையுயர்ந்தவைகளாக மதிக்கப்படுகின்றன. இந்நாட்டின் ஒரு பகுதியினர் இறந்தோரின் சடலத்தைக் கொளுத்துவர்; மற்றவர் புதைப்பர். புதைப்பவர், சடலத்தின் வாயில் நிறைய பொன்னும் மணியும் இட்டு, பிறகு புதைக்கும் சடங்கை நிறைவேற்றுவர்.

சீனப் பேரரசர் தொடுத்த போர்

இத்தகைய செல்வம் மிக்குப் புகழ்படைத்த ஜப்பான் தீவினைப் பேரரசர் குப்ளாய்கான் தமதாக்கிக் கொள்ளுமாறும், அதன்மீது படையெடுத்துச் செல்லுமாறும் சிலரால் தூண்டப்பட்டார். அதன்படி தமது பெருத்த கப்பற் படையை இரு பாகங்களாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியை அப்பாகடன்[1] என்பவர் தலைமையிலும், மற்றப் பாதியை வான்சான்சின்[2] என்பவர் தலைமையிலும் அணி வகுத்துச் செல்லுமாறு பணித்தார்.

ஆனால் அவ்விரு தலைவர்களுக்குள்ளும் பிணக்கு ஏற்பட்டதன் காரணமாக, ஒருவர் சொல்லை மற்றவர் ஏற்காமலே, தமக்குத் தோன்றியவாறு தனித் தனியே பிரிந்து, ஒருவர் ஜாய்டன்[3] என்ற துறைமுகத்

---

[1] Abbacatan [2] Voncancin [3] Zai-Tun-இது Amoy என்று அழைக்கப்படும் நகரம்.

திலிருந்தும், மற்றவர் கின்-சாய்[1] என்ற துறைமுகத் திலிருந்தும் புறப்பட்டு ஜப்பான் தீவை அடைந்தனர். ஜப்பானுள்ளும் இருவரும் வெவ்வேறு வழிகளில் உட்புகுந்து சென்றதால், ஒருவராயினும் எந்த இடத்தையும் தமதாக்கிக் கொண்டாரில்லை. இறுதியில் ஒரு கோட்டை மட்டும் அவர்களுள் ஒருவரால் பிடிக்கப் பட்டது. அவர்கள் அக் கோட்டையினுள்ளிருந்த மக்களைக் கொன்றுவிடத் திட்டமிட்டு, அவ்வாறே அதில் இருந்த எண்மர்களைத்தவிர மற்ற யாவரையும் கருணை யின்றிக் கொன்று குவித்தனர். ஆனால் இவ்வெண்மரின் உடலை எவ்விதத்திலும் துணிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில், இவர்கள் தங்கள் கைகளில் மந்திரச் சொற்கள் அமைந்த இரட்சைகளை யணிந்திருந்தார்கள். அவ்விரட்சையே இவர்களை எத்தகைய இரும்பாயுதங் களிலிருந்தும் உயிர் போகாமல் தடுத்துக் காப்பாற்றி வந்தது. இந்த யந்திரத்தின் தந்திரத்தை யறிந்த அவ் வதிகாரி, இவ்வெண்மரையும், மரத்தால் ஆகிய குறுந்தடியால் தலையிலடித்துக் கொல்ல உத்தரவிட அவ்வாறே அவ்வெண்மர்களைக் கொன்று தீர்த்தார்கள்.

படையெடுத்தோர் பட்டபாடு

இதற்குச் சிறிது நேரத்தில் கடற்கரையில் ஏற் பட்ட பெரும் புயலால், படையெடுத்துவந்த கப்பல்கள் பக்கத்துத் தீவினுக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்டன. அத்தீவில் குப் ளாய்கானின் படைவீரர்கள் உண விற்காக உலாவி வந்தனர். ஜப்பா னில் உள்ள ஆதிவாசிகள் சிறு படகுகளில் ஆயிரக் கணக்காக ஏறிவந்து, அங்கு உலாவிவந்த சீனப்

---

[1] Kin-Sai-இது Kintsay என்று அழைக்கப்படும் துறை முகமாகும். இதற்குத் தேவர் உலகம் என்பது பொருள்.

போர் வீரர்களை வளைத்துக்கொண்டனர். வளைத்து, அவர்கள் இருந்த இடத்தை முற்றுகையிட்டதன் காரணமாக, சீனப் பெரும் படைகள் அத்தீவின் சுதேசி மக்களுக்கு அடிபணிந்தனர்.[1] இந்நிகழ்ச்சி கி. பி. 1264-ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்ததாகும். இதைக் குப்ளாய்கான் பல வருடங்கள் கழித்து அறிந்து, சரணடைந்த தலைவர் இருவரையும் தம் நாட்டிற்குத் திரும்ப அழைத்து, அவ்விருவருக்குள் ஏற்பட்ட பூசலினாலன்றோ இந்நிலை ஏற்பட்டதெனத் தீர ஆராய்ந்து, அவ்விருவரில் ஒருவரைத் தூக்கிலிட்டும், மற்றவரை ஜோர்ஜா[2] என்ற தீவுக்குக் கொலைத்தண்டனையிட்டும் அனுப்பிவிட்டார்.

இந்த ஜோர்ஜா தீவில் கொலைத் தண்டனை பின்வருமாறு நிறைவேற்றப்படுகிறது:

ஜோர்ஜாவில் கொலைத் தண்டனை நிறைவேற்றும் முறை

தண்டனை யடைந்தோனின் இரு கைகளையும், பின்னால் கட்டி, புதிதாகத் தோலுரிக்கப்பட்ட எருமை மாட்டின் மேல் தோலினால் மூடி, அழுத்தமாக ஊசி கொண்டு அத்தோலைத் தைத்துவிடுவார்கள். இப்பச்சைத்தோல் காயக் காய, அதனால் ஏற்படும் அதிகமான சுருக்கத்தினால், உள்ளிருக்கும் தண்டனை பெற்றவன் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, மரணமடைவான். இம்மாதிரியே குப்ளாய்கானால் அனுப்பப்பட்ட படைத்தலைவனுக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது.

---

[1] சீனருக்கும் ஜப்பானியருக்கும் ஏற்பட்ட பகைமைக்கு ஆதி காரணம் இதுவே எனக் கூறுவர்.

[2] Zorza- எரிமலை உள்ள ஒரு தீவு.

இந்த ஜிப்பாங்குத் தீவில், விக்கிரகங்கள் பற்பல உருவங்களில் காணப்படுகின்றன. சிலவற்றிற்கு மாட்டின் தலையும், சிலவற்றிற்குப் பன்றியின் உருவமும், சிலவற்றிற்கு மூன்று தலைகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மற்றும் சிலவற்றிற்கு நான்கு கால்களும், சிலவற்றிற்குப் பத்துக் கைகளும் காணப்படுகின்றன. நூறு கரங்கள், ஆயிரம் கரங்கள் கொண்ட விக்கிரகங்களும் அங்கங்கே காணப்படுகின்றன.[1] எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கரங்கள் பெருகிக் காண்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமான சக்தியை அவைகள் படைத்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றனவாம். இவ்வளவு வேறுபாடுகள் எதற்குஎன்று கிறிஸ்தவர்கள் இத்தீவின் ஆதிவாசிகளைக் கேட்டதற்கு, அவர்கள், "எங்கள் முன்னோர் இவ்வாறுதான் பூசித்து வந்தனர். அதேவிதமாக நாங்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறோம்," என்று பதில் இறுத்தனர்! இவ்விக்கிரகங்களுக்கு நடத்தப்படும் திருவிழாவின் சிறப்பு ஏட்டில் எழுதி முடியாத தொன்றாகும். இவ்விழாவில் சிறப்பும், கொடுமையும் அவ்வளவு அதிகமாகக் கலந்தே காணப்படும்.

ஜப்பான் மக்களும் தெய்வ வழிபாடும்

---

[1] இவ்வித உருவவழிபாடு இந்தியாவிலிருந்து ஜப்பானுக்குச் சென்றிருக்கவேண்டும். ஒருதலை உள்ள விக்கிரகம் புத்த பெருமானைக் குறிப்பிடுவதாகும். ஏனெனில், புத்தமதம் சீனாவிலும், ஜப்பானிலும் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பன்னூறாண்டுகட்கு முன்னரே பரவியிருந்தது எனச் சரித்திரம் சான்று பகர்கின்றது. அதற்கடுத்தாற்போல் காணப்படும் எருதின் தலை, சிவ வணக்கத்தையும், மூன்று தலைகள் பிரம்மா வணக்கத்தையும், ஆயிரம் தலைகள் காளியின் வணக்கத்தையும் தெரிவிப்பதாகும். அதேவிதமாகக் கைகள் பல இருப்பனவற்றையும் பாகுபடுத்திச் சொல்வர்.

ஜாவா

ஜியாம்பா[1] என்ற இடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்து, தெற்கிற்கும் தென்கிழக்கிற்கும் இடையிலே கப்பலைச் செலுத்திச் சென்றால், நீங்கள் உருவத்தில் மிகப் பெரிய அளவுள்ள தீவு ஒன்றினை அடைவீர்கள். இத் தீவிற்குப் பெயர் ஜாவா[2] எனப்படும். இத்தீவையே மக்கள் உலகத்தில் பெரிய தீவாகக் கருதுகின்றனர். இதன் சுற்றளவு 3000 மைல்களாகும். இது சுதேசி மன்னரால் ஆளப்பட்டு, எவருக்கும் கப்பம் கட்டாத குடிமக்களைக் கொண்டுள்ளது. இக்குடிகள் விக்கிரக ஆராதனைப் பிரியர்களே. இங்கு விலையுயர்ந்த வாசனைப் பண்டங்கள் மிகுதியாக விளைகின்றன. மிளகு, சாதிக் காய், ஏலக்காய், இலவங்கம் முதலிய வாசனைப் பண்டங்கள் பெருவாரியாகப் பயிராக்கப்படுகின்றன. இங்குத்தான் சீனாவின் பல பாகங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொற் கட்டிகள் பூமியிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்படுகின்றன. முக்கியமாக, காய்-டு, மஞ்சி முதலிய சீன நாட்டின் துறைமுகங்கள் இங்கிருந்து கொணரப்படும் பொன்னை இறக்குமதி செய்கின்றன. இத்தீவைக் குப்ளாய்கான் தம் ஆட்சியின் கீழ்க்

---

[1] Ziamba-இது இப்பொழுது இந்தோ சீனாவில் உள்ள கம்போஜா (Kamboja) என்ற இடத்தைக் குறிக்கிறது.

[2] Java-இதை நம் பழந்தமிழிலக்கியங்கள் சாவகத் தீவு என்று அழைக்கின்றன. ஆக, Java வைச் சாவகத் தீவு என்றும் இலங்கையைச் சிங்களத்தீவு என்றும் அழைக்கின்றன. பாரதியாரின் இன்சுவைப் பாடல்களையும், சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை என்பவற்றின் சீரிய செய்யுட்களையும், கலிங்கத்துப் பரணியின் கவின்பெருஞ் சொல்லோவியங்களையும் ஈண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

கொண்டு வராமைக்குக் காரணம், பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய தூரமும், கடல் கடப்பதனுல் ஏற்படும் அபாயங்களுமேயாம்.

இதுகாறும் நீங்கள் பொறுமையாகப் படித்து வந்தீர்கள். இந்தியாவைப் பற்றியும், முக்கியமாகத் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியும், பாரசீக நாட்டில் கண்ட புதுமையையும், ஜப்பான் தீவின் மகிமையையும், ஜாவாத் தீவின் அழகினையும் அறிந்தீர்கள். முதல் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்ட எங்கள் யாத்திரையின் வரலாற்றையும் அறிந்தீர்கள். அவ்வத்தியாயத்திலே, நாங்கள் சீன தேசத்துக்குச் சென்ற முறையையும், பேரரசர் குப்ளாய்கானல் ஆதரிக்கப்பட்ட நிலையையும், அங்கிருந்து பதினேழு வருடங்கள் கழித்து எங்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பத்தக்க தருணம் கிடைக்காது தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்ட நற்காலத்தையும், அதன் காரணமாக நாங்கள் பாரசீக நாடடைந்ததைப்பற்றிய வரலாற்றையும் படித்தீர்கள். தற்செயலாகச் சீனப் பேரரசினை விட்டு வெளியேறும் பேறு கிடைத்திராவிட்டால், எங்கள் தாய் நாட்டில் உள்ள வெனிசு நகரத்தை எங்கள் வாழ் நாளில் திரும்பவும் பார்த்திருக்கவே முடியாது என்று திட்டமாகக் கூறலாம்.

முடிவுரை.

ஆனல் நாங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்பது ஆண்டவரின் திருவுள்ளம் போலும்! உலகம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதைப் பொது மக்களாகிய பெருமக்கள் அறிந்து கொள்ளவே, எங்களை எமது நாட்டிற்குத் திரும்ப அனுப்பினர் என ஊகிக்கின்றோம்.''

ஒன்று மட்டும் உண்மை—மறுக்க முடியாத உண்மை. கிறிஸ்தவராயினுஞ்சரி, சாரசனுயினுஞ்சரி, அல்லது டார்டார் வமிசத்தவராயினுஞ்சரி, பண்பாடும், மனத்துணிவும், வீரமும், தீரமும் கொண்டுள்ள—நிகொலோ போலோவின் திருமகனுரான—வெனிசு நாட்டு யாத்திரிகர் மார்க்கோ போலோவைப் போல் உலகத்தின் பரந்த பாகத்தைக் கடந்து, காணக் கிடைக்காத காட்சிகளை யெல்லாம் கண்டு, அவற்றை உலகோர் யாவரும் அறியத் தாம் கண்டவாறே வெளியிட்டவர் வேறு எவரேனும் உளரோ? கிடையாது; இது உண்மை; உறுதி; எவருக்கும் கிடைக்காத பெரும் பேறு அன்ருே? வாழ்க மார்க்கோ போலோ!

“ எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.” —*திருக்குறள்*

